

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผล
การบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

**THE ADOPTION OF INTERNAL AUDITING STANDARD
THAT AFFECTED THE EFFECTIVENESS OF RISK MANAGEMENT
FOR INVESTMENT – PROMOTED BUSINESS**

วไลกรณ์ นวลสอาด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพ
การบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

วไลกรณ์ นवलสอาด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผล
การบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
The Adoption of Internal Auditing Standard that Affected the Effectiveness
of Risk Management for Investment-promoted Businesses

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวไฉกรรณ นวลสอาด

วิชาเอก

การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์อภิรดา สุทธิสานนท์, บธ.ม.

ปีการศึกษา

2555

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์พนารัตน์ ปานมณี, Ph.D.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย ประเสริฐศรี, Ph.D.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อุษาพร เสวกวิ, กศ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อภิรดา สุทธิสานนท์, บธ.ม.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์ชนงกรณ์ กุณฑบุตร, D.B.A.)

วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
ชื่อ - นามสกุล	นางสาววไลภรณ์ นवलสอาด
วิชาเอก	การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อภिरดา สุทธิสถานนท์, บธ.ม.
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนด้านการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 380 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA), Pearson Correlation Analysis และ Multiple Regression Analysis

ผลการศึกษา พบว่า ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการและจำนวนพนักงานมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ประเภทของธุรกิจ มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุมยอดรายได้สุทธิต่อปีมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน และระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน ผลการทดสอบสมมติฐานการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน โดยภาพรวมด้วยวิธีการพยากรณ์พบว่า มีผลต่อระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงในด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน และด้านการดำเนินงาน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงทุกด้าน โดยความเสี่ยงด้านกลยุทธ์มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน และความเสี่ยงด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ : มาตรฐานการตรวจสอบภายใน บริหารความเสี่ยง ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

Thesis Title	The Adoption of Internal Auditing Standard that Affected the Effectiveness of Risk Management for Investment-promoted Businesses
Name-Surname	Miss Walaiporn Nuansa-ard
Major Subject	Accounting
Thesis Advisor	Associate Professor Apirada Suthisanont, M.B.A.
Academic Year	2012

ABSTRACT

This research aimed to explore information from investment-promoted businesses in the aspect of the adoption of Internal Auditing Standard that affected the effectiveness of risk management, and to study the relationship of the adoption of Internal Auditing Standard and the effectiveness of risk management for investment-promoted businesses.

The sample in this study was 380 administrators from investment-promoted businesses in Bangkok and the suburban area. Statistics used to analyze data were Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Independent Samples t-test, One-way ANOVA, Pearson Correlation Analysis, and Multiple Regression Analysis.

The results revealed that authorized capital and number of employees affected the effectiveness of risk management in the business strategy and business type aspects. The net asset value affected the effectiveness of risk management in the aspects of finance, operation, and control. Yearly net income affected the effectiveness of risk management in the operational aspect. The period of time operating the business affected the effectiveness of risk management in the financial aspect. The hypothesis results found that the adoption of Internal Auditing Standard, by using the forecasting method in all aspects, affected the priority level of the effectiveness of risk management in the aspects of strategy, finance, and operation. The adoption of Internal Auditing Standard correlated with the effectiveness of risk management in all aspects, where risk of strategic aspect was in the average level and same direction. Risks of financial, operational, and control aspects were in the low level and same direction.

Keywords: internal auditing standard, risk management, investment-promoted business

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะได้รับความกรุณา คำปรึกษา อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี ประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ประเสริฐศรี กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ดูแล พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อภिरดา สุทธิสถานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาพร ทินประภา ที่ได้ให้ความกรุณาเสียสละทั้งเวลา แรงกายและแรงใจ เพื่อเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ดูแลและติดตามแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ อันเป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และสำเร็จลุล่วงไป ได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุสุมา คำพิทักษ์ และอาจารย์ ดร.วชิระ บุญเนตร ที่เสียสละเวลาในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อความสมบูรณ์และถูกต้อง ในการที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมวงษ์ แปลงประสพโชค ผู้ที่คอยให้โอกาส ในการทำงานและการเรียน รวมถึงคำแนะนำ และคอยเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา ทำให้การเรียน การงานและวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคล่อง นวลสอาด คุณแม่รัตนา นวลสอาด และอาจารย์ นันทชัย นวลสอาด ผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทั้งปวง คอยสนับสนุนและทุ่มเทแรงกายแรงใจ รวมถึงเป็นกำลังใจในทุกด้านด้วยดีเสมอมา คอยเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยไม่ย่อท้อ ตลอดของช่วง ระยะเวลา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณบุคคลในครอบครัว และญาติมิตรทุกท่านที่คอยเคียงข้างและ ให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา และ ครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทั้งปวงแก่ผู้วิจัย

หากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยกราบขอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย และขอรับผิดชอบ แต่เพียงผู้เดียว

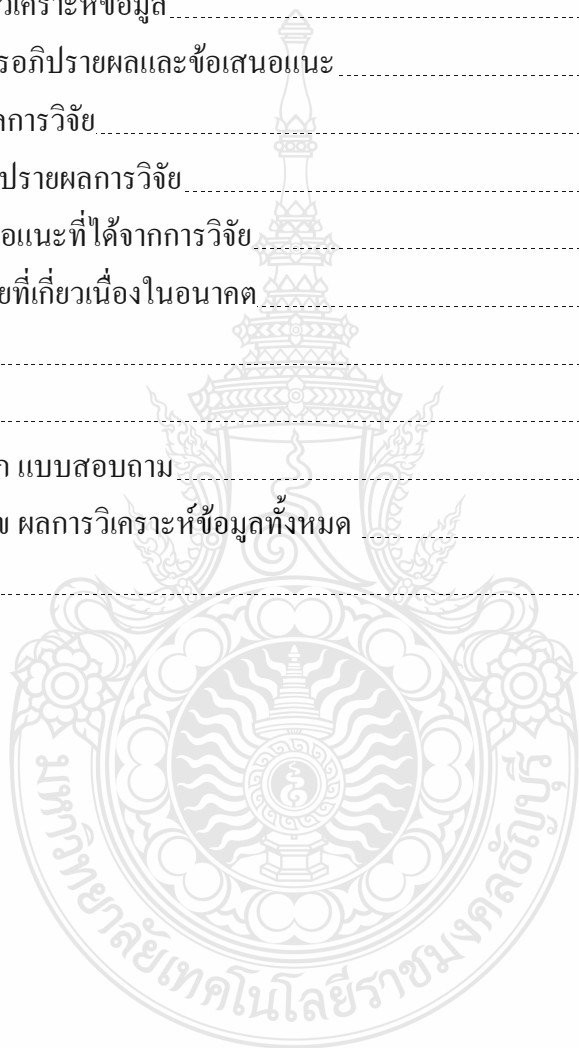
วไลกรณ์ นวลสอาด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฑ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
1.7 คำจำกัดความในการวิจัย.....	8
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 ประวัติและความเป็นมาของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน.....	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กร.....	27
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการตรวจสอบภายใน.....	42
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมภายใน.....	60
2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	68
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์.....	74
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	145
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	146
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	148
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	153
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	154
บรรณานุกรม.....	155
ภาคผนวก.....	158
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	159
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด.....	168
ประวัติผู้เขียน.....	237

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของธุรกิจ	67
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามเพศ	75
4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามสถานภาพ	76
4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามอายุ	76
4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา	77
4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	77
4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	78
4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน	78
4.8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	79
4.9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ	80
4.10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน	80
4.11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามยอดรายได้สุทธิต่อปี	81
4.12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามจำนวนพนักงาน.....	82
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน.....	83
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน.....	84
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน.....	85
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน.....	86
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงาน.....	87
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน.....	88
4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล.....	89
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง.....	90
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน.....	91
4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์.....	92
4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการเงิน.....	93
4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการควบคุม.....	95
4.27 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามเพศ.....	96
4.28 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามสถานภาพ.....	97
4.29 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามอายุ.....	98
4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามอายุ.....	100
4.31 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	101
4.32 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	102
4.33 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	104
4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	105
4.35 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน.....	106
4.36 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประเภทของธุรกิจ.....	107
4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนต่างกัน.....	109
4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ด้านการเงิน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ต่างกัน.....	110

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ต่างกัน.....	112
4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการควบคุม จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ต่างกัน.....	113
4.41 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ.....	115
4.42 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ จำแนกตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการต่างกัน.....	116
4.43 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน.....	117
4.44 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นต่างกัน.....	118
4.45 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นต่างกัน.....	119
4.46 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นต่างกัน.....	120
4.47 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการควบคุม จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นต่างกัน.....	121
4.48 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ.....	122
4.49 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน จำแนกตามยอดรายได้สุทธิต่อปีต่างกัน.....	123
4.50 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	124
4.51 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกัน.....	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.52 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามจำนวนพนักงาน.....	126
4.53 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ จำแนกตามจำนวนพนักงานต่างกัน.....	127
4.54 แสดงการหาสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง กับประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์.....	130
4.55 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายในที่มีผลกับระดับความสำคัญของประสิทธิผล การบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์.....	131
4.56 แสดงการหาสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน กับประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยง ด้านการเงิน.....	132
4.57 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายในที่มีผล กับระดับความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน.....	133
4.58 แสดงการหาสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล กับประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยง ด้านการดำเนินงาน.....	134
4.59 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผลที่มีผลกับระดับความสำคัญ ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน.....	135
4.60 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจ สอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการควบคุม.....	136
4.61 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบ ภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์.....	138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.62 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบ ภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน.....	139
4.63 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบ ภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน.....	140
4.64 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบ ภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการควบคุม.....	141
4.65 แสดงภาพรวมข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อประสิทธิผล การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน.....	142
4.66 แสดงภาพรวมข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน.....	142
4.67 แสดงภาพรวมการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง.....	143
4.68 แสดงสรุปสมการพยากรณ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง.....	143
4.69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง.....	144

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
2.1 วิวัฒนาการของการบริหารความเสี่ยง.....	28
3.1 แสดงการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane.....	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารธุรกิจในปัจจุบัน ทรัพยากรมนุษย์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก เพราะมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจ จะต้องมีการวางแผน การจัดคนเข้ากับงาน การประสานงาน การประเมินผลซึ่งถือว่าเป็นเรื่อง que ทุกฝ่ายจะต้องทำความเข้าใจ นอกจากนี้ผู้บริหารกิจการจำเป็นต้องเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีความสำคัญที่จะต้องมีการพัฒนางาน พัฒนาระบบต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินงานไปได้ด้วยความราบรื่น การตรวจสอบภายในจึงเป็นวิวัฒนาการของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการควบคุมการดำเนินงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (กวี วงศ์พูน, 2548 : 1)

การควบคุมและการตรวจสอบภายใน เป็นการให้บริการข้อมูลแก่ฝ่ายบริหารและเป็นหลักประกันขององค์กรในด้านการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม ทั้งในด้านการเงินและการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยเสนอรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเพิ่มมูลค่าขององค์กร รวมทั้งการเป็นผู้ให้คำปรึกษากับฝ่ายบริหารในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิผลและดูแลให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า ซึ่งการควบคุมและการตรวจสอบภายในมีส่วนผลักดันให้เกิดความสำเร็จดังกล่าว (อุษณา ภัทรมนตรี, 2552 : 1-2,1-3)

ปัจจุบันการบริหารงานขององค์กรทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ได้มีการขยายตัวจนทำให้การบริหารงานมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาการก้าวหน้าและเทคโนโลยี ผู้บริหารไม่สามารถที่จะควบคุมดูแลรายละเอียดการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง การควบคุมและการตรวจสอบภายในจึงเข้ามามีบทบาทยิ่งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือของผู้บริหารในการตรวจสอบและมีมาตรการควบคุมต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทำให้องค์กรเกิดความน่าเชื่อถือ และเพื่อดูแลความเรียบร้อยขององค์กร ป้องกันไม่ให้องค์กรเกิดผลเสียหายและทำให้เกิดการตรวจสอบประเมินเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข จึงถือได้ว่าการควบคุมและการตรวจสอบภายในเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของผู้บริหารที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร (สำนักงานตรวจสอบภายใน, 2553 (ออนไลน์))

ผู้บริหารที่สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และบรรลุในวัตถุประสงค์ รวมไปถึงเป้าหมายที่วางไว้นั้น มิใช่เพียงแต่มีการจัดโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสมและเรียบร้อย หรือจัดหา

บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติงานเท่านั้น แต่ผู้บริหารจะต้องสร้างกระบวนการปฏิบัติงานให้ถูกต้องและมีประสิทธิผล ทำให้บุคคลในหน่วยงานทั้งฝ่ายบริหารและผู้ได้บังคับบัญชาเชื่อมั่นในกระบวนการและขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรสามารถป้องกันกรั่วไหล การสูญเสียมูลค่า การทุจริต ทำให้รายงานทางการเงินมีความถูกต้องและโปร่งใสเป็นปัจจุบันเกิดความน่าเชื่อถือต่อบุคคลภายในและภายนอกที่ต้องการใช้ข้อมูล การปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วนั้น กระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานและวิธีการควบคุมการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นนั้นเรียกว่า “ระบบการควบคุมภายใน” (กองตรวจสอบระบบบัญชี, 2551 : (ออนไลน์))

วัตถุประสงค์ของระบบการควบคุมภายในไม่ใช่เพียงแต่การกำหนดนโยบายและเป็นเพียงแค่คู่มือในการปฏิบัติงานเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่ทุกคนในองค์กรต้องร่วมมือกันทำและต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพราะกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในด้านใดด้านหนึ่งต้องให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล และต้องใช้ดุลยพินิจให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานเพื่อให้งานที่ปฏิบัตินั้นเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงิน มีความโปร่งใสและเป็นการส่งเสริมให้การปฏิบัติงานมีการบันทึกบัญชีตามหน้าที่ความรับผิดชอบ และสามารถตรวจสอบได้ เพื่อส่งเสริมให้องค์กรมีระบบงานและระบบการควบคุมที่ดี ทำให้การปฏิบัติของทุกฝ่ายในองค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (อุษณา ภัทรมนตรี, 2552 : 6-4,6-5)

องค์กรที่มีการจัดการบริหารที่ดีจะต้องดำเนินงานบนพื้นฐานของ 3 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) การควบคุมภายใน (Internal Control) และการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) โดยนำอาศัยหลักการพื้นฐานของการกำกับดูแลกิจการขององค์กรที่ดี ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรสามารถเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผลว่า องค์กรจะสามารถดำรงอยู่ได้ในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งปัจจัยทั้งภายในและภายนอกองค์กรถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานให้เป็นไปตามกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย การที่องค์กรสามารถรับทราบถึงปัญหาจากปัจจัยภายในและภายนอกได้ทำให้องค์กรเกิดการพัฒนา (สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย, 2549 : 7-11) ปรับปรุงและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กรมีผลตามมาก่อนข้างน้อย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานจะต้องมีการประเมินการควบคุมภายในที่ได้วางไว้แล้วว่าเหมาะสมเพียงพอหรือไม่รวมทั้งพิจารณาความเสี่ยงใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงให้มีความเหมาะสม เพื่อให้การบริหารงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ และสามารถจูงใจพนักงานให้เกิดความทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้การดำเนินงานในภาพรวมของ

องค์กรดีขึ้น และสามารถดำรงอยู่ได้ในระยะยาว สามารถแข่งขันกับคู่แข่งทางธุรกิจตลอดจนสร้างมูลค่าให้กับองค์กรอย่างประเมินค่าไม่ได้ เพราะการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพจะต้องประกอบด้วยบุคลากรที่มีคุณภาพ มีการวางแผนการดำเนินงานที่ดี มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบการควบคุมภายในที่ป้องกันความผิดพลาด ในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสรุปได้ว่า การวางแผนการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับความเสียง แผนจะสำเร็จด้วยดีต้องมีการบริหารความเสียงที่ดี การบริหารความเสียง การควบคุมภายใน รวมไปถึงการตรวจสอบภายในที่ดีจึงเป็นเรื่องของทุกคนในองค์กรที่ควรปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญโดยการให้การสนับสนุนในการปฏิบัติงานทั้งสามองค์ประกอบดังกล่าว เพื่อป้องกันความบกพร่องหรือความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (ทวี วงศ์พุด, 2549 : 79)

ปัจจุบันประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 ซึ่งหมายถึงการเปิดเสรีการค้า การบริการ การลงทุน การเงิน และแรงงานฝีมือกับอีก 9 ประเทศสมาชิกอาเซียน ตามพันธกรณีที่ได้ทำไว้ร่วมกันในการรวมกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน และเพิ่มอำนาจการต่อรองในเวทีการค้าโลก (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2555 : (ออนไลน์)) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม การค้า และการบริการ ได้ทั้งในรูปแบบของโอกาสและอุปสรรค ด้วยเหตุนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนจึงได้เร่งจัดทำแผนงานและดำเนินการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตและเกิดการรั่วไหลของระบบที่เกิดขึ้นจากผู้นำและผู้บริหารระดับสูง ที่ก่อผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศและกระทบถึงการลงทุน (อุษณา ภัทรมนตรี, 2545 : 1-2,1-3) ทำให้เกิดกระแสการกำกับดูแลกิจการที่ดี เกิดความโปร่งใส โดยเน้นการบริหารที่มีคุณภาพ การตรวจสอบภายในและการควบคุมภายในที่ดี ซึ่งธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวและเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญกับเศรษฐกิจของประเทศคือธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เนื่องจากการปฏิบัติงานด้านการบริหารที่มีคุณภาพแล้ว การควบคุมและการตรวจสอบภายในยังเป็นช่องทางหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส สามารถดึงดูดนักลงทุนต่างชาติได้ โดยที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจึงมีนโยบายส่งเสริมธุรกิจเหล่านั้นเพื่อบรรเทาภาระด้านการคลังของรัฐบาลเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต และเพื่อการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพกับ AEC โดยให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการที่มีผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่าง

แท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2555 : (ออนไลน์)) ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญแบ่งออกเป็น 7 หมวด ได้แก่

หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร

หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค

(สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2555 (ออนไลน์) ปรับปรุง ตุลาคม 2552)

องค์กรธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนแล้วแต่ต้องมีการจัดการภายในที่ดีจึงพยายามที่จะคิดค้นหาวิธีการควบคุมความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อรับมือกับคู่แข่งจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ (AEC) เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการแข่งขัน หรือ การเสียเปรียบทางการค้า องค์กรธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยเฉพาะผู้บริหารที่ต้องตระหนักถึงการวางแผนการบริหารการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบภายใน (Internal Audit) ที่สามารถให้ความเชื่อมั่นและการให้คำปรึกษาอย่างเป็นอิสระ เทียงธรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าและปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กร โดยใช้การประเมินการปรับปรุงประสิทธิผลของกระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) การควบคุมภายใน (Internal Control) และกำกับดูแลอย่างเป็นระบบและมีระเบียบวิธีเพื่อสามารถนำพาองค์กรไปสู่วัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายได้ จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในนั้นมีประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือไม่อย่างไร ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการกำหนด และจัดทำในส่วนของการพัฒนาเรื่องมาตรฐานการตรวจสอบภายในให้ผู้บริหารได้ตระหนักถึงความสำคัญในการใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในเพื่อการบริหารความเสี่ยง ที่สามารถนำพาธุรกิจและองค์กรให้เจริญเติบโตและอยู่รอดในระยะยาวได้ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
2. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาข้อมูลทางการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน
2. ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มี ทุนจดทะเบียน สินทรัพย์ของธุรกิจ รายได้ของธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน
3. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน
4. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

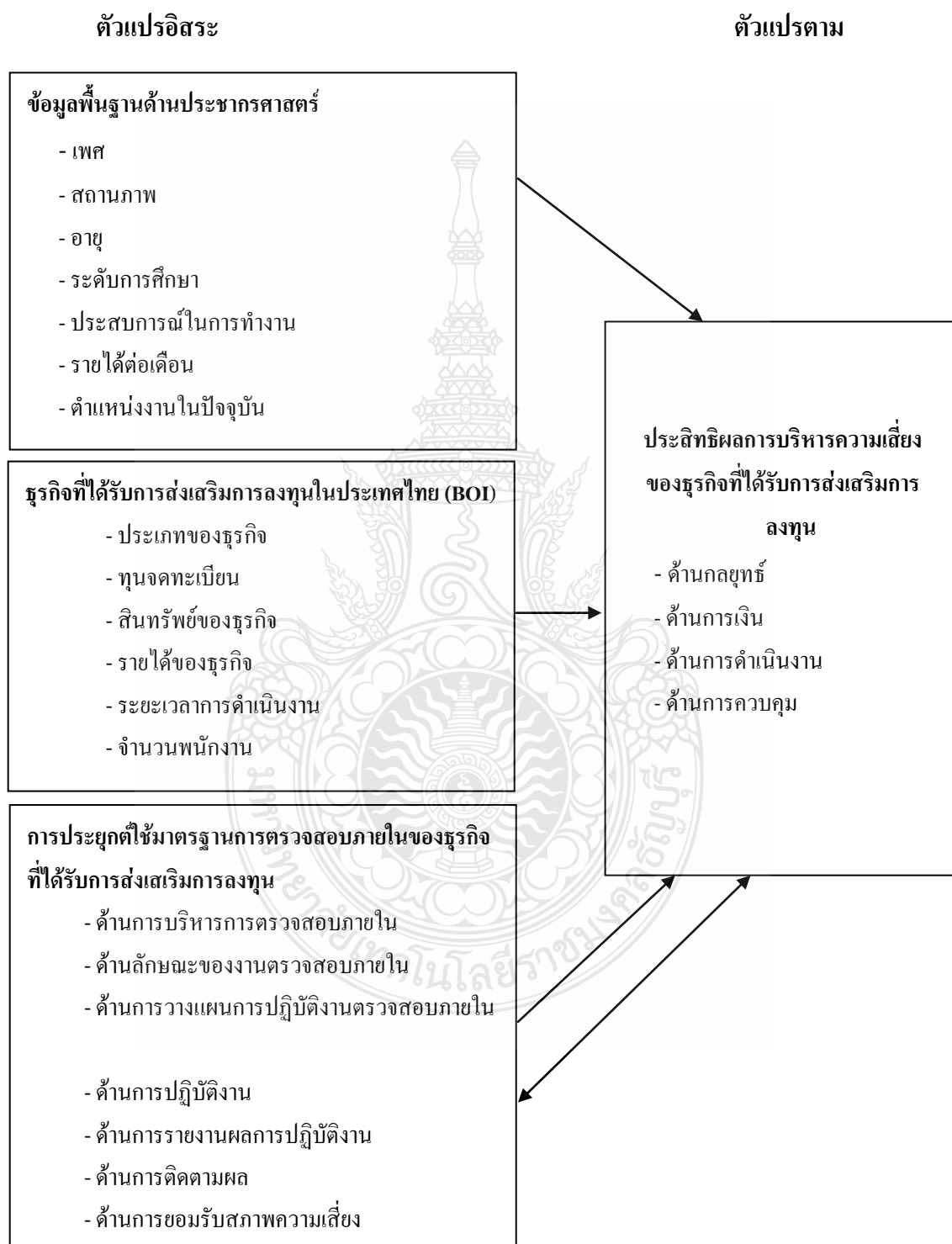
1. ประชากรที่ใช้ในกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมด 7,838 คน โดยใช้สูตร Yamane เหลือกลุ่มตัวอย่าง 380 คน
2. พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย จำนวน 7 ประเภทในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ได้แก่
 - หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร
 - หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน
 - หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา
 - หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง
 - หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า
 - หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก
 - หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล ตั้งแต่ 15 ธันวาคม 2555 - 15 มีนาคม 2556 รวมเวลาในการจัดเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 3 เดือน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงข้อมูลสำคัญด้านประชากรศาสตร์ที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
2. ทราบถึงข้อมูลทางด้านธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยง
3. เป็นข้อมูลสำคัญของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทำให้เกิดการส่งเสริมกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดีนำข้อมูลการตรวจสอบและควบคุมภายในมาใช้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เป็นข้อมูลสำคัญที่เป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจและการนำไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับมาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 คำจำกัดความในการวิจัย

1. ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (Business of Investment : BOI) หมายถึง กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือผู้ที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

2. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) หมายถึง คณะกรรมการที่มีหน้าที่วิเคราะห์ โครงการมีอำนาจในการพิจารณาให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริม ตรวจสอบโครงการที่ได้รับการส่งเสริม รวมทั้งประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

3. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน หมายถึง การนำมาตรฐานการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมาใช้ให้ถูกต้อง รวดเร็ว และใช้เทคนิคที่ก่อให้เกิดความคุ้มค่าและใช้ทรัพยากรที่น้อยที่สุดในขณะที่ต้องการผลงานมากที่สุด

4. ประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่คณะกรรมการองค์กรธุรกิจ ฝ่ายบริหารและพนักงาน นำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อลดความผิดพลาด ความเสียหาย หรือการกระทำผิด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน เพื่อลดความสูญเสียและเพิ่มโอกาสให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์โดยมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4.1 ด้านกลยุทธ์ (Strategic) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการกำหนดแผนกลยุทธ์ รวมถึงความไม่สอดคล้องกันกันระหว่างนโยบาย เป้าหมาย กลยุทธ์ สภาพแวดล้อม ฯลฯ อันมีผลทำให้กลยุทธ์ที่กำหนดไว้เกิดความคลาดเคลื่อน ไม่สามารถทำตามแผนการบริหารที่วางไว้ได้

4.2 ด้านการเงิน (Financial Perspective) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการจัดการในด้านการเงินที่เกิดความผิดพลาดขององค์กร นำมาซึ่งความเสียหายในด้านต้นทุนและรายได้

4.3 ด้านการดำเนินงาน (Operational) หมายถึง ความเสี่ยงในการสูญเสียที่เกิดจากความไม่เพียงพอหรือความล้มเหลวของขั้นตอนการปฏิบัติงานภายใน อันเกิดจากทรัพยากรบุคคล หรือจากเหตุการณ์ภายนอกซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้

4.4 ด้านการควบคุม (Control) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการในการควบคุมประสิทธิภาพของระบบการปฏิบัติงานระบบการควบคุมภายใน และการป้องกันความเสี่ยงขององค์กร

5. การประเมินความเสี่ยงขององค์กร หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการระบุความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และการกำหนดแนวทางที่จำเป็นต้องใช้ในการควบคุมความเสี่ยงเพื่อลดความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น

6. ความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management) หมายถึง เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุความสำเร็จต่อเป้าหมายทั้งในระดับองค์กร หน่วยงาน และระดับบุคคลได้

7. การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) หมายถึง กิจกรรมให้ความเชื่อมั่นและการให้คำปรึกษาอย่างเที่ยงธรรมและเป็นอิสระ ซึ่งจัดให้มีขึ้นเพื่อเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น การตรวจสอบภายในจะช่วยให้บรรลุถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยการประเมินและปรับปรุงประสิทธิผลของกระบวนการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และการกำกับดูแลอย่างเป็นธรรม

8. มาตรฐานการตรวจสอบภายใน หมายถึง เกณฑ์การตรวจสอบในเรื่องกฎหมายและสภาพแวดล้อม ขนาดโครงสร้าง ความซับซ้อนและวัตถุประสงค์ขององค์กรรวมทั้งวิธีการดำเนินงาน ผู้ตรวจสอบภายในจึงต้องยึดถือมาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายในในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ผู้บริหารส่วนงานและผู้รับตรวจเกิดความเชื่อมั่นต่อผลการตรวจของผู้ตรวจสอบภายใน

8.1 ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (Administration Audit) หมายถึง การบริหารงานตรวจสอบภายในให้สัมฤทธิ์ผล มีประสิทธิภาพเพื่อให้งานตรวจสอบภายในสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรและเป็นการดูแลให้มีทรัพยากรที่เหมาะสมเพียงพอต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุตามแผนการตรวจสอบที่ได้รับอนุมัติ

8.2 ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (Type of Work Audit) หมายถึง การประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้นช่วยให้องค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่วางช่วยให้การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในองค์กรเพิ่มคุณค่ากับองค์กรได้

8.3 ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (Planning Work Performance Audit) หมายถึง การจัดทำแผนปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านหลักประกันและให้คำปรึกษาโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของงานต่อความสำเร็จของงานว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

8.4 ด้านการปฏิบัติงาน (Work Performance) หมายถึง การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ มีความเพียงพอ มีความเกี่ยวข้องที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ข้อสรุปและผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

8.5 ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (Work Performance Report) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานให้หัวหน้าส่วนขององค์กรทราบถึงวัตถุประสงค์ ขอบเขต วิธีการปฏิบัติงานและผลการตรวจสอบรวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารควรทราบ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานว่าตรงตามแผนการบริหารงานหรือไม่

8.6 ด้านการติดตามผล (Monitoring) หมายถึง การกำหนดระบบการติดตามผล เพื่อให้มีการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่ได้นำเสนอในรายงานผลการตรวจสอบหรือผลการปฏิบัติ

8.7 ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (State Risk Acceptance) หมายถึง การนำเอาความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรแต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ให้คณะกรรมการตรวจสอบทราบเพื่อหาข้อยุติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผู้วิจัยมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ประวัติความเป็นมาของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการตรวจสอบภายใน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมภายใน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติและความเป็นมาของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

2.1.1 ความเป็นมาของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศไทย นโยบายส่งเสริมการลงทุนถูกกำหนดโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธาน ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงมีหน้าที่หลักดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2550 : เว็บไซค์)

1.1 ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและคณะอนุกรรมการส่งเสริมการลงทุนชุดต่าง ๆ ภายใต้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมอบหมาย

1.2 ดำเนินการชักจูงให้มีการลงทุนและโฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุนในกิจการที่เป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศตลอดจนส่งเสริมให้คนไทยมีส่วนร่วมในการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ

1.3 อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมการลงทุน หาผู้ร่วมทุน และดำเนินการตามโครงการลงทุน

1.4 วิเคราะห์โครงการของการรับส่งเสริมการลงทุน พิจารณาให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้รับการลงทุน ตรวจสอบโครงการที่ได้รับการส่งเสริม รวมทั้งประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

1.5 ศึกษาสู่ทางการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุนและวางแผนการส่งเสริมการลงทุนในประเทศ

1.6 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในประเทศ

1.7 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 17 วรรคสอง บัญญัติให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ที่จดทะเบียนจัดตั้งภายใต้กฎหมายไทยและต้องเป็นกิจการที่ได้รับบัตรส่งเสริมแล้วเท่านั้น (วันเพ็ญ หรุจิตตวิวัฒน์, 2548 : 55) ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จึงหมายถึงกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 บัญญัตินิยามของ “ผู้ได้รับการส่งเสริม” หมายความว่า ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2550 : เว็บไซต์)

2.1.2 หลักเกณฑ์การอนุมัติโครงการ

ในการพิจารณาความเหมาะสมของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการมีหลักเกณฑ์การอนุมัติโครงการที่เสนอขอรับการส่งเสริมการลงทุนดังนี้ (คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2550 : เว็บไซต์)

2.1.2.1 โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน) จะใช้เกณฑ์พิจารณาอนุมัติโครงการดังนี้

2.1.2.1(1) มูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ยกเว้นการผลิตเพื่อการส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขายหรือใช้ผลิตผลการเกษตรในประเทศเป็นวัตถุดิบ หรือมีผลเป็นการอนุรักษ์ฟื้นฟูหรือพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

2.1.2.1(2) เงินทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเงินทุนทั้งสิ้น สำหรับโครงการริเริ่ม ส่วนโครงการขยายจะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป

2.1.2.1(3) ใช้กรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัยและใช้เครื่องจักรใหม่ เว้นแต่ในกรณีที่ตั้งบ้านที่เชื่อถือได้รับรองประสิทธิภาพ และคณะกรรมการให้ความเห็นชอบเป็นพิเศษ

2.1.2.1(4) มีระบบการป้องกันสภาพแวดล้อมเป็นพิษที่เพียงพอ

2.1.2.2 โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินหมุนเวียน) จะใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ 1 และมีข้อพิจารณาเพิ่มเติมดังนี้

2.1.2.2(1) ผลกระทบของโครงการที่มีต่ออุตสาหกรรมนั้นหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1.2.2(2) ผลกระทบต่อรายได้ของรัฐ หรือภาระที่รัฐอาจจะพึงมีเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว

2.1.2.2(3) ผลกระทบต่อผู้บริโภค

2.1.2.2(4) การพัฒนาด้านเทคโนโลยี

2.1.2.3 โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะใช้หลักเกณฑ์พิจารณาอนุมัติโครงการดังนี้

2.1.2.3(1) จะต้องมียุทธศาสตร์เพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ ยกเว้นการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน กิจกรรมเกษตรกรรม และผลิตผลจากการเกษตร และโครงการที่กรรมการให้ความเห็นชอบเป็นกรณีพิเศษ

2.1.2.3(2) มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 ต่อ 1 สำหรับโครงการริเริ่ม ส่วนโครงการขยายจะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป ใช้กรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัย และใช้เครื่องจักรใหม่ ในกรณีที่ใช้เครื่องจักรเก่าจะต้องให้สถาบันที่เชื่อถือรับรองประสิทธิภาพ และคณะกรรมการให้ความเห็นชอบเป็นกรณีพิเศษ

2.1.2.3(3) มีระบบป้องกันสภาพแวดล้อมเป็นพืชที่เพียงพอ

2.1.2.3(4) โครงการที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม คณะกรรมการจะพิจารณาเป็นพิเศษในเรื่องสถานที่ตั้ง และวิธีการจัดการมลพิษ

2.1.2.4 โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ 1 และจะต้องแนบรายงานศึกษาความเป็นไปของโครงการตามที่คณะกรรมการกำหนด

2.1.2.5 สำหรับกิจการที่ได้รับสัมปทานและกิจการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการจะใช้แนวทางการพิจารณาตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 และวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ดังนี้

2.1.2.5(1) โครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 จะไม่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการส่งเสริม

2.1.2.5(2) โครงการที่ได้รับสัมปทานที่เอกชนดำเนินการ โดยจะต้องโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่รัฐ (Build Transfer Operate หรือ Operate Transfer) หน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของโครงการดังกล่าว ที่ประสงค์จะให้ผู้ได้รับสัมปทานได้รับสิทธิและประโยชน์การส่งเสริมการลงทุน

จะต้องเสนอโครงการให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พิจารณาตั้งแต่เริ่มต้น โครงการส่งเสริมก่อนออกประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมประมูลและในขั้นการประมูลจะต้องมีประกาศระบุโดยชัดเจนว่าเอกชนจะได้รับสิทธิและประโยชน์ใดบ้าง ในหลักการคณะกรรมการจะไม่ให้การส่งเสริมกรณีเอกชนต้องจ่ายผลตอบแทนให้แก่รัฐ โดยการรับสัมปทานเว้นแต่เป็นผลตอบแทนที่สมเหตุสมผลกับการลงทุนที่รัฐใช้ไปในโครงการนั้น

2.1.2.5(3) โครงการของรัฐที่ให้เอกชนลงทุนและเป็นเจ้าของ (Build Own operate) รวมทั้งให้เอกชนเช่าและบริหาร โดยจ่ายค่าตอบแทนให้รัฐในลักษณะค่าเช่า คณะกรรมการจะพิจารณาให้การส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ปกติ

2.1.2.5(4) การแปรรูปรัฐวิสาหกิจหากจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐควรพิจารณาตั้งงบประมาณที่เหมาะสมภายหลังจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็น บริษัทจำกัดตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 แล้วหากต้องการขยายงานจะต้องได้รับการส่งเสริมได้เฉพาะส่วนที่ลงทุนเพิ่ม โดยจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ปกติ

2.1.2.6 หลักเกณฑ์การถือหุ้นของต่างชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม คณะกรรมการจะผ่อนคลายมาตรการจำกัดการถือหุ้นโดยใช้แนวทางการพิจารณาดังนี้

2.1.2.6(1) โครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและการทำเหมืองแร่ และการให้บริการตามที่ปรากฏในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จะต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

2.1.2.6(2) โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ไม่ว่าตั้งในเขตใด

2.1.2.6(3) เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการอาจกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติเป็นการเฉพาะสำหรับกิจการที่ให้การส่งเสริมบางประเภท

2.1.3 ประเภทกิจการที่ BOI ให้การส่งเสริมการลงทุน

ประเภทอุตสาหกรรมที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้การส่งเสริมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นไปตามบัญชีประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน ประกอบด้วย 7 หมวด ดังนี้

2.1.3.1 หมวดเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร

2.1.3.2 หมวดเหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน

2.1.3.3 หมวดอุตสาหกรรมเบา (ผลิตเครื่องประดับ เครื่องกีฬา)

2.1.3.4 หมวดผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

2.1.3.5 หมวดอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า

2.1.3.6 หมวดเคมีภัณฑ์กระดาษและพลาสติก

2.1.3.7 หมวดบริการและสาธารณูปโภค

2.1.4 นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน

เพื่อบรรเทาภาระด้านการคลังของรัฐบาล และเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน, 2550 : เว็บบไซต์)

2.1.4.1 เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพความคุ้มค่าในการสิทธิและประโยชน์ภาษีอากร ให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการที่มีผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริงและใช้หลักการบริหารและการจัดการองค์กรที่ดี (Good Governance) ในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร โดยกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องรายงานผลการดำเนินงานของโครงการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อให้สำนักงานได้ตรวจสอบก่อนใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรในปีนั้น ๆ

2.1.4.2 สนับสนุนให้อุตสาหกรรมพัฒนาระบบคุณภาพและมาตรฐานการผลิตเพื่อแข่งขันในตลาดโลก โดยกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมทุกรายที่มีโครงการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า

2.1.4.3 ปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ โดยการยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกและการใช้เงินส่วนในประเทศ

2.1.4.4 สนับสนุนการลงทุนเป็นพิเศษในภูมิภาคหรือท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำ และมีสิ่งเอื้ออำนวยต่อการลงทุนน้อยโดยให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรสูงสุด

2.1.4.5 ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อยโดยไม่เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเงินลงทุนขั้นต่ำของโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมเพียง 1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน)

2.1.4.6 ให้ความสำคัญแก่กิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการพื้นฐาน กิจการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

2.1.5 สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เป็นมาตรการหนึ่งที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเพื่อสนับสนุนให้มีการลงทุนในกิจการด้านต่าง ๆ ที่รัฐบาลมี วัตถุประสงค์จะให้เกิดขึ้นในประเทศไทย การให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรได้มีการตราไว้ใน พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งส่งผลทำให้ผู้ที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนได้รับสิทธิ ประโยชน์ทางภาษีอากร ตามที่ระบุในบัตรส่งเสริมการลงทุนของกิจการนั้น ๆ อันถือได้ว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 เป็นบทบัญญัติเฉพาะเรื่องที่ยกเว้นภาษีอากรและ ลดหย่อนภาษีอากรไว้ต่างหากไปจากบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรเพื่อให้การสนับสนุนการลงทุน ของรัฐบาลมีการปฏิบัติด้านภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น สิทธิประโยชน์ที่ ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้รับตามประมวลรัษฎากรมีหลายประการดังนี้ (สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2550 : เว็บไซต์)

2.1.5.1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน มีบัญญัติไว้ ในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ความว่า “ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด” ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดเป็นสัดส่วนของเงินทุน โคนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องมีกำหนดเวลาไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการ นั้น ในกรณีที่กิจการใดเป็นกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคลสำหรับกำไรที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการ กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินแปดปีนับตั้งแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้นรายได้ที่ต้องนำมา คำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผล ผลิตได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูป ตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้น ใน ระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ เป็นสิทธิประโยชน์ที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ให้สิทธิแตกต่าง

ไปจากบทบัญญัติมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติว่าให้นำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 ปี ก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปีปัจจุบันมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการคำนวณเงินลงทุนตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งให้ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นสัดส่วนของเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียนซึ่งต้องมีกำหนดเวลาไม่เกินแปดปี นับตั้งแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการตามประกาศสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ป. 12/2544 สรุปได้ดังนี้

1. โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2543 และ 2/2543 ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลาตามเขตที่ตั้งแล้วให้กำหนดการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมกันไม่เกินร้อยละ 100 ของเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน

2. เงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนของโครงการที่ได้รับการส่งเสริม หมายถึง ค่าก่อสร้าง ค่าเครื่องจักร ค่าติดตั้ง ค่าทดลองเครื่อง ค่าใช้จ่ายก่อนเปิดดำเนินการ และมูลค่าสินทรัพย์อื่น ๆ ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป

นอกจากนี้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนยังได้มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2545 กำหนดความหมายรายการเงินลงทุน เพื่อให้การคำนวณเงินลงทุนเป็นไปในแนวเดียวกันว่า (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2550 : เว็บไซต์) เงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนที่ใช้สำหรับการกำหนดจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นตามสัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนดได้แก่

(1) ทรัพย์สินก่อสร้างเอง ได้แก่ ค่าก่อสร้างอาคารสำนักงาน โรงงาน สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และรวมถึงการต่อเติมหรือปรับปรุงด้วย

(2) ทรัพย์สินซื้ออาคารหรือใช้อาคารที่มีอยู่แล้ว ให้ใช้มูลค่าตามสัญญาซื้อขายหรือราคาสุทธิตามบัญชีของงวดบัญชีก่อนยื่นคำขอรับการส่งเสริมแล้วแต่กรณี

(3) กรณีเช่าอาคารหรือโรงงานให้ใช้ค่าเช่าตามสัญญาเช่าทั้งนี้จะต้องมีระยะเวลาเช่ามากกว่า 3 ปี

(4) ค่าเครื่องจักร และให้รวมถึงค่าติดตั้ง ค่าทดลองเครื่อง ค่าวิชาการที่รวมอยู่ในต้นทุนเครื่องจักร เช่น ค่าวิศวกร ค่าออกแบบ สำหรับกิจการซอฟต์แวร์และกิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ให้รวมถึงค่าเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมด้วย

(5) การเช่าซื้อหรือเช่าแบบลีสซิ่งให้ใช้ข้อมูลตามสัญญาเช่าซื้อหรือเช่าแบบลีสซิ่ง

(6) กรณีเช่าเครื่องจักร ให้ใช้ข้อมูลตามสัญญาเช่า ทั้งนี้จะต้องมีการทำสัญญาเช่ามากกว่า 1 ปี

(7) กรณีเครื่องจักรที่บริษัทในเครือให้มาโดยไม่คิดค่าตอบแทนและได้ระบุในคำขอรับการส่งเสริมให้ใช้มูลค่าตามบัญชีของบริษัท ที่ให้เครื่องจักรโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันยื่นคำขอรับการส่งเสริม

(8) กรณีการจ้างเครื่องจักร ให้ใช้ราคาทุนตามบัญชีสำหรับการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนนั้น กรมสรรพากรได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการคำนวณกำไรสุทธิไว้ตามประกาศ กรมสรรพากรเรื่องการคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 สรุปได้ดังนี้

- การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประมวลรัษฎากร

- รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมไม่เกินปริมาณการผลิตต่อปีหรือไม่เกินขนาดของกิจการที่ให้บริการตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

- รายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และสินค้าสำเร็จรูปตามชนิดและปริมาณตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

- รายได้จากการจำหน่ายเครื่องจักรส่วนประกอบอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และทรัพย์สิน บรรดาที่ใช้ในการประกอบกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมและหมดสภาพหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้งานต่อไป ทั้งนี้ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมสรรพากร

- รายได้ประเภทดอกเบี้ยหรือรายได้其他方式ที่เกิดจากการใด อันเป็นปกติธุระในการประกอบกิจการ ทั้งนี้ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมสรรพากร กรณีรายได้ เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ และทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งได้ใช้ในกิจการที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในกรณีให้เฉลี่ยรายได้ตามวรรคหนึ่งตามส่วนของรายได้จากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในกรณีผู้ได้รับการ

ส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้คำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิของแต่ละกิจการแยกต่างหากจากกัน แต่ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลให้นำกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมารวมเข้าด้วยกันและให้ถือปฏิบัติดังนี้

กรณีที่ผลการดำเนินการรวมมีกำไรสุทธิ

ก. ถ้ากำไรสุทธิทั้งสองกิจการผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข. ถ้ากำไรสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากกว่าผลขาดทุนสุทธิจากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเต็มจำนวนกำไรสุทธิรวม

ค. ถ้ามีกำไรสุทธิจากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากกว่าผลขาดทุนสุทธิจากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเต็มจำนวนกำไรสุทธิรวม

กรณีที่ผลการดำเนินงานรวมไม่มีกำไรสุทธิ

ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ถึงแม้ว่ากิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะมีกำไรสุทธิก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี พึงสังเกตว่าการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ดังกล่าวข้างต้นมิใช่เป็นเงื่อนไขว่าหากผู้ใดได้รับส่งเสริมการลงทุนแล้วจะต้องได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเสมอไปไม่ เพราะการยกเว้นภาษีเงินได้นั้นเป็นเพียงหนึ่งในสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนบางรายอาจไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้ดังจะเห็นได้ว่ามาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ได้บัญญัติว่า “ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการให้การส่งเสริมแก่กิจการใดหรือแก่ผู้ขอรับส่งเสริมรายได้ไม่สมควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 31 คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไปโดยไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้ ” ดังนั้นในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนจึงควรระมัดระวังด้วยการดูจากบัตรส่งเสริมการลงทุนของตนเองด้วยว่า ได้มีการระบุไว้ในบัตรส่งเสริมการลงทุนว่าให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือไม่

3. ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ยกเว้นตามข้อ 1 ให้คำนวณตามเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนในค่าขอรับส่งเสริมและจะปรับเปลี่ยนตามจำนวนเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนที่แท้จริงในวันที่เปิดดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

2.1.5.2 ผลขาดทุนสามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของประมวลรัษฎากร

กรณีผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนประกอบกิจการในระหว่างได้รับส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว หากมีผลขาดทุนก็สามารถนำไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ดังจะเห็นได้ในมาตรา 31 วรรค 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ความว่า “ ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้” สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการนำเอาผลขาดทุนของผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนไปหักจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนี้เป็นสิทธิประโยชน์ที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ให้สิทธิแตกต่างไปจากบทบัญญัติมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติว่าให้นำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 ปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้

ในประกาศกรมสรรพากร เรื่องการคำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเกี่ยวกับการนำผลขาดทุนของผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนไปใช้ดังนี้

“ข้อ 4 การนำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้”

1. ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการเฉพาะที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ถือปฏิบัติดังนี้ ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลารับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น ผลขาดทุนประจำปีดังกล่าวหมายถึง ผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยไม่

ต้องนำไปหักออกจากกำไรประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากรการนำผลขาดทุนประจำปีไปหักออกจากกำไรสุทธิตาม (ก) ผู้ได้รับการส่งเสริมจะเหลือหักออกจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

2. ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) กรณีกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีผลขาดทุนประจำปี และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร

(ข) กรณีกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีผลขาดทุนประจำปี และกิจการที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิและมีผลขาดทุนประจำปีสะสมมาจากปีก่อนผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องนำผลขาดทุนประจำปีสะสมมาจากปีก่อนของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อน ถ้ากิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิเหลืออยู่มีสิทธิ นำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิ ของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร

(ค) ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีคงเหลือตาม (ก) หรือ (ข) ของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะส่วนที่เกินกำไรสุทธิของกิจการดังกล่าว ที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยมีสิทธิเลือกหักออกจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

2.1.5.3 ยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้ประเภทค่าสิทธิ

การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับค่าแห่งกึ่งดิวลิต์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นนี้เป็นสิทธิและประโยชน์ที่ให้แก่บุคคลอื่นที่ได้รับเงินได้ประเภทดังกล่าวจากผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุน โดยผู้มีเงินได้ไม่ต้องนำมารวมกับเงินอื่น เพื่อคำนวณภาษีเงินได้แต่อย่างใด ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 33 ที่บัญญัติว่า “ค่าแห่งกึ่งดิวลิต์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้มีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการ

ส่งเสริมมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

2.1.5.4 ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 34 ซึ่งบัญญัติว่า “เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล” ในประกาศกรมสรรพากร เรื่อง การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีสำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนดังนี้

ข้อ 5 เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและจะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นั้น จะต้องเป็นเงินปันผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ่ายและผู้รับเงินปันผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ่ายและผู้รับเงินปันผลได้รับในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 6 เงินปันผลที่ผู้ได้รับอยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคล ต้องเป็นเงินปันผลที่จ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น

ข้อ 7 กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับการส่งเสริมจะจ่ายเงินปันผลจากกำไรสุทธิที่เกิดจากกิจการใดเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้แต่ผู้ได้รับเงินปันผลจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เฉพาะเงินปันผลที่จ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ่ายเงินปันผลโดยมิได้ระบุเงินปันผลดังกล่าวจ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการใดให้เฉลี่ยเงินปันผลดังกล่าวตามส่วนของกำไรสุทธิของกิจการ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกับกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 8 กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้หลายอัตรา หรือได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นผู้จ่ายเป็นเงินปันผล ต้องระบุในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้ชัดเจนว่าเงินได้ที่จ่ายนั้นจำนวนใดได้มาจากกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราใด

เงินปันผลที่ได้รับจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมที่ผู้รับได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้จะต้องเป็นกรณีผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนได้จ่ายเงินปันผลในระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และเป็นการจ่ายในช่วงระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย หากเป็นการจ่ายเงินปันผลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแม้จะเป็นเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผู้รับก็ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้แต่ประการใด ดังนั้นเมื่อเงินปันผลดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดแล้วบุคคลที่ได้รับเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะไม่ถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายและกรณีบุคคลธรรมดาเป็นผู้รับเงินปันผลจะไม่มีสิทธิในการได้รับเครดิตเงินปันผล เนื่องจากเงินปันผลในกรณีนี้บริษัทผู้จ่ายเงินได้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจึงไม่เป็นภาระภาษีซ้ำซ้อนแต่อย่างใด (ข้อ 10 ขอคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545 ลงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2545)

2.1.5.5 ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ไปแล้วต่อมาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้นั้นอาจได้รับสิทธิและประโยชน์การลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนอีกร้อยละ 50 ก็ได้ ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 35 ซึ่งบัญญัติว่า “เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องที่ใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา นอกจากสิทธิ และประโยชน์ตามมาตราอื่นคณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้รับจากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล”

2.1.5.6 อนุญาตให้หักจ่ายได้มากกว่าปกติ

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่นคณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนด ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างต่อไปนี้

1. การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

2. การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ที่ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายในสิบปีนับตั้งแต่มีรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ จากบทบัญญัติดังกล่าวทำให้ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนมีสิทธินำค่าใช้จ่ายประเภทค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้าและค่าประปามาเป็นรายจ่ายเพื่อคำนวณกำไรสุทธิในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้เป็นจำนวนสองเท่าของค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปจริง ในกรณีที่พึงสังเกตว่าผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนจะต้องมีค่าใช้จ่ายประเภท ค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาด้วย จึงจะมีสิทธิหักเป็นรายจ่ายได้ 2 เท่า หากผู้ประกอบการไม่มีรายจ่ายประเภทดังกล่าวก็ไม่สามารถหักเป็นรายจ่าย 2 เท่าได้แต่ประการใด และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ กรณีเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใดก็จะต้องนำมาเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น จะนำไปเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่นไม่ได้

2.1.5.7 ยกเว้นจำนวนเงินได้บางกรณี

มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งบัญญัติว่า “เพื่อส่งเสริมการส่งออกคณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเช่น การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ โดยไม่รวมค่าประกันและค่าขนส่งนอกประเทศ ทั้งนี้ตามระยะเวลาที่กำหนดในบัตรส่งเสริมการลงทุน โดยถือเอารายได้จากการส่งออกในรอบปีแรกที่ได้สิทธิและประโยชน์ (ไม่ว่ารายได้จากการส่งออกที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้นจะเต็มรอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่ และไม่ว่าในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นจะมีการส่งออกหรือไม่ก็ตาม) เป็นปีฐาน ซึ่งปีแรกหรือปีฐานนี้ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่มีสิทธิหักเงินได้พึงประเมินในกรณีนี้ได้ เนื่องจากไม่อาจหารายได้จากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนได้สำหรับปีที่ 2 และปีที่ 3 ให้นำรายได้จากการส่งออกในรอบปีถัดไปมาเทียบกับการหารายได้จากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ส่วนการคำนวณในปีที่ 4 เป็นต้นไป รายได้จากการส่งเสริมการลงทุนจึงมีสิทธิหักเงินได้พึงประเมินจำนวนร้อยละ 5 ของรายได้

ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออก โดยให้นำผลจากการคำนวณตามวิธีดังกล่าวไปหักออกจากเงินได้พึงประเมินที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับสิทธิแลประโยชน์นั้น ไม่ว่าจะประกอบกิจการแล้วมีผลกำไรหรือขาดทุนก็มีสิทธิได้รับประโยชน์ในกรณีนี้เสมอ ”

2.1.5.8 มีสิทธิวางประกันการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภายใต้บังคับมาตรา 83/9 ให้ผู้นำเข้าที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นโดยขนสินค้าตามแบบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ณ ด้านศุลกากรตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากร พร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ในกรณีนำเข้าสินค้าเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือในกรณีนำเข้าเครื่องจักร หรือวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกของผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ผู้นำเข้าจะวางเงินประกันหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกัน เพื่อเป็นประกันภาษีมูลค่าเพิ่มแทนการชำระภาษีได้วิธีการประกันและการถอนประกันตามมาตรา 83/9 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2534 ข้อ 2 สำหรับวิธีการวางประกันให้กระทำโดยการยื่นหนังสือค้ำประกันของธนาคารต่ออธิบดีกรมศุลกากร ณ กรมศุลกากร หรือ ณ ด้านศุลกากรที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดพร้อมกับหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งแจ้งขอให้ผู้นำเข้าใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นประกันภาษีมูลค่าเพิ่มและการถอนประกันให้กระทำได้เมื่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมศุลกากรรับรองว่าเครื่องจักรหรือวัตถุดิบดังกล่าวเป็นของที่ได้รับอนุมัติให้นำเข้าตามโครงการส่งเสริมการลงทุน และขอให้สั่งถอนประกันดังกล่าว ข้อ 3 การวางประกันและการถอนประกันตามข้อ 2 ผู้นำเข้าจะใช้หนังสือของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นเหมือนหนังสือค้ำประกันแทนหนังสือค้ำประกันของธนาคารและใช้หนังสือดังกล่าวเป็นหลักฐานในการถอนประกันด้วยก็ได้ ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะต้องรับรองว่าเครื่องจักรหรือวัตถุดิบดังกล่าวได้รับอนุมัติตามโครงการส่งเสริมการลงทุน ข้อ 4 สำหรับเครื่องจักรต้องนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิตหรือการให้บริการกรณีวัตถุดิบ ต้องนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกเท่านั้น

2.1.5.9 ยกเว้นและลดหย่อนอากรขาเข้า

การยกเว้นและลดหย่อนอากรขาเข้าเป็นสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีศุลกากรแก่ผู้ที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน ได้มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ดังนี้

มาตรา 28 ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือประกอบได้ใน

ราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา 29 เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 28 คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

มาตรา 30 ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรคณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผสมหรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา 36 เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้รับการส่งเสริมรับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังนี้

1. การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล เฉพาะที่ใช้ในการส่งออก
2. การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่ผู้รับการส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป
3. การยกเว้นอากรขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

2.1.5.10 สิทธิและประโยชน์กรณีพิเศษ

ภายใต้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ. ศ. 2522 ผู้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมดังนี้

1. ยกเว้นอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต สำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร และนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าและของที่ใช้ใน

การสร้าง ประกอบ หรือติดตั้งเป็น โรงงานหรืออาคารในเขตอุตสาหกรรมส่งออกทั้งนี้ ตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

2. ยกเว้นอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตสำหรับของที่ นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าทั้งนี้ตาม มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

3. ยกเว้นอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตสำหรับของที่ นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าตาม (2) รวมทั้งผลิตภัณฑ์สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ในกรณีที่มีการ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2522

2.1.6 เขตพื้นที่ในการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 เขตดังนี้ (คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2550 : เว็บไซต์)

เขต 1 ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ประกอบด้วย 12 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ภูเก็ต ระยอง ราชบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง

เขต 3 ประกอบด้วย 58 จังหวัด แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 36 จังหวัด และ 22 จังหวัด รายได้ต่ำ ดังนี้

36 จังหวัด ได้แก่ กระบี่ กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ชัยนาท ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตราด ตาก นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี พังงา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ระนอง ลพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย สงขลา สระแก้ว สิงห์บุรี สุโขทัย สุราษฎร์ธานี อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

22 จังหวัด ได้แก่ กาฬสินธุ์ นครพนม นราธิวาส น่านบุรีรัมย์ ปัตตานี พะเยาแพร่ มหาสารคาม ยโสธร ยะลา ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สตูล สุรินทร์ หนองบัวลำภู ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุครธานี และอำนาจเจริญ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

2.2.1 ความหมายของการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติ การเงิน และการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับ และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2551 : เว็บไซต์)

ความเสี่ยง หมายถึง การตัดสินใจที่จะดำเนินการ (หรือไม่ดำเนินการ) สิ่งใดสิ่งหนึ่งบนพื้นฐานของการขาดข้อมูลที่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน เป็นเพียงการประมาณการ การคาดเดา การตั้งความหวัง ซึ่งผลของการตัดสินใจนั้นอาจเป็นไปได้ตามความคาดหมาย หรือตรงกันข้ามก็ได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2551 : เว็บไซต์)

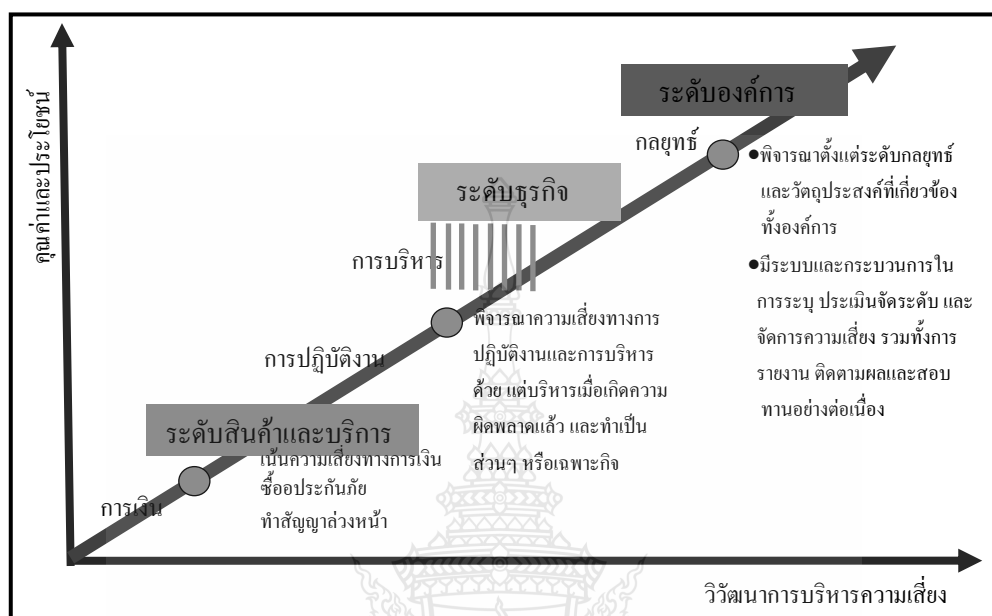
ความเสี่ยง หมายถึง การสูญเสียโอกาส หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือภาวะคุกคาม หรือปัญหาอุปสรรคที่จะส่งผลกระทบต่อทำให้วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเบี่ยงเบนไปหรือสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุถึงเป้าหมาย ทั้งทางด้านกลยุทธ์ การเงิน การดำเนินงาน และกฎระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (สุมาลี จิระมิตร, 2542 : 93)

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กลวิธีที่เป็นเหตุผลที่นำมาใช้ในการบ่งชี้ การวิเคราะห์ ประเมิน จัดการ ติดตาม และสื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหน่วยงานหรือกระบวนการดำเนินงานขององค์กร เพื่อช่วยให้องค์กรลดความสูญเสียให้เหลือน้อยที่สุดและเพิ่มโอกาสให้แก่ธุรกิจมากที่สุด (ชติภรณ์ สุตมาศ, 2548 : 13)

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง วิธีการบริหารจัดการที่เป็นไปเพื่อการคาดการณ์ และลดผลเสียของความไม่แน่นอน ที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีประสิทธิภาพมากขึ้น (กองตรวจสอบระบบบัญชี, 2551 : เว็บไซต์)

การบริหารความเสี่ยงจึงเป็นเครื่องมือทางการบริหารใหม่ที่จำเป็น เพื่อสร้างความมั่นใจในการบริหารความเสี่ยงในยุคการค้าเสรี ที่มีการแข่งขันและความไม่แน่นอนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ความเสี่ยงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ตามแนวคิดที่รู้จักกันแต่เดิมที่ว่า No Risk is No Returns และปัจจุบัน No Management is No Need เพราะผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนและส่วนราชการต้องรับผิดชอบในการ

สร้างระบบการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง และเปิดเผยตามหลักการกำกับกิจการที่ดีที่ต่อสาธารณชนในรายงานประจำปี

ภาพที่ 2.1 วิวัฒนาการของการบริหารความเสี่ยง

ที่มา : อุษณา ภัทรมนตรี (2552 : 5-2)

คำนิยามของการบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร

“Enterprise risk management is a process, effected by an entity’s board of directors, Management and other personnel, applied in strategy setting and across the enterprise, designed to identify potential events that may affect the entity, and manage risks to be within its risk appetite, to provide reasonable assurance regarding the achievement of entity objectives.”

“การบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร เป็นกระบวนการที่คณะกรรมการองค์กรธุรกิจ ฝ่ายบริหารและพนักงาน นำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์และการปฏิบัติงานทั่วทั้งองค์กร สร้างขึ้น เพื่อที่จะระบุเหตุการณ์สำคัญที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อองค์กร และเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ รวมทั้งเพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผล เกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร”

แนวคิดพื้นฐานของการบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร

1. เป็นกระบวนการที่มีการปฏิบัติจริงในทุกระดับทั้งองค์กร ไม่ใช่กำหนดเป็นนโยบายอยู่ในเอกสารเท่านั้น
2. มีผลต่อทุกคนและทุกระดับในองค์กร
3. นำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์
4. นำไปใช้ทั่วทั้งองค์กร ในทุกระดับ ทุกหน่วยงาน และใช้พิจารณาบริหารความเสี่ยงในภาพรวม
5. เป็นกระบวนการที่สร้างหรือออกแบบ เพื่อระบุเหตุการณ์สำคัญที่หากเกิดขึ้นจะมีผลกระทบสำคัญต่อองค์กร และเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
6. สามารถให้ความเชื่อมั่นวัดได้อย่างสมเหตุสมผลต่อฝ่ายบริหารและคณะกรรมการองค์กร
7. เกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับ ได้แก่ด้านกลยุทธ์ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความเชื่อถือได้ของรายงาน และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process) หมายถึง กระบวนการการระบุเหตุการณ์ (Identify) ประเมิน (Assess) ความเสี่ยง และวิธีการจัดการตอบสนอง (Responses) ต่อเหตุการณ์ความไม่แน่นอนที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือเพิ่มโอกาสบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร กระบวนการบริหารความเสี่ยงจะมีประสิทธิผลที่สุดหากออกแบบให้แทรกหรือฝัง (embedded) อยู่ในกิจกรรมการปฏิบัติงานปกติ

กล่าวโดยสรุป การบริหารความเสี่ยงขององค์กร หมายถึง วิธีการที่องค์กรใช้เพื่อลดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่าหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผลกระทบ หรือความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กร เพื่อช่วยให้องค์กรลดความสูญเสียให้เหลือน้อยที่สุดและเพิ่มโอกาสให้แก่ธุรกิจหรือองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีประสิทธิผลมากที่สุด

2.2.2 องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงขององค์กร โดยใช้องค์ประกอบจากการบริหารความเสี่ยงขององค์กร ประกอบด้วย (ชิติกัมภ์ สุตมาศ, 2548 : 11)

2.2.2.1 ด้านกลยุทธ์ (Strategic)

ด้านกลยุทธ์ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการกำหนดแผนกลยุทธ์ และการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ไม่เหมาะสม รวมถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างนโยบาย เป้าหมาย

กลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร การปฏิบัติตามแผน สภาพแวดล้อม และทรัพยากรที่มีอยู่ อันมีผลให้กลยุทธ์ขององค์กรที่กำหนดไว้ไม่สามารถดำเนินการได้ (ธิตินันท์ สุตมาศ, 2548 : 11)

ด้านกลยุทธ์ (Strategic) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงานและการนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก (External Factor Risks) และความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน (Internal Factor Risks) (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, 2550 : 2)

2.2.2.2 ด้านการเงิน (Financial)

ความเสี่ยงด้านการเงิน หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการจัดการทางการเงินขององค์กร (ธิตินันท์ สุตมาศ, 2548 : 11) ประกอบด้วย

ด้านการเงินเป็นอีกประเภทของความเสี่ยงที่มีความสำคัญต่อองค์กรซึ่งความเสี่ยงด้านการเงินนี้ ประกอบด้วย (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, 2550 : 2)

2.2.2.2(1) ความเสี่ยงในการบริหารเงิน (Treasury Risks) เป็นความเสี่ยงของฝ่ายบริหารเงินขององค์กรที่จะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงจากการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยที่อาจมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย หรือลดลงของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทั้งบริษัทที่มีการกู้ยืมเงินในระยะสั้นและระยะยาวแตกต่างกันไป ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน

2.2.2.2(2) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมต่าง ๆ ขององค์กรและส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการระบบสินเชื่อทางการค้าขององค์กร

2.2.2.2(3) ความเสี่ยงในการซื้อขายตราสารการเงิน (Trading Risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการซื้อขายหรือขายตราสารทางการเงิน รวมถึงตราสารอนุพันธ์ และตราสารหนี้

2.2.2.3 ด้านการดำเนินงาน (Operational)

ด้านการดำเนินงาน หมายถึง ความเสี่ยงในการสูญเสียที่เกิดจากความไม่เพียงพอหรือความล้มเหลวของขั้นตอนการปฏิบัติงานภายใน ทรัพยากรบุคคล หรือจากเหตุการณ์ภายนอก (ธิตินันท์ สุตมาศ, 2548 : 11)

ด้านการดำเนินงานเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานธุรกิจตามปกติ แต่ธุรกิจจะต้องหาวิธีการในการจัดการป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้น ถ้าหากธุรกิจปล่อยให้มีความเสี่ยงในด้านปฏิบัติการเกิดขึ้นมาก ผลการดำเนินงานของธุรกิจอาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้

ซึ่งจะส่งผลให้ผลตอบแทนผู้ถือหุ้นบริษัทลดลงด้วย ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการนี้ ประกอบด้วย ความเสี่ยง 3 ประเภท (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, 2550 : 2) ประกอบด้วย

2.2.2.3(1) ความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงานอาจเกิดขึ้นในหลายสาเหตุ อันสืบเนื่องมาจากกระบวนการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ขององค์กรไม่เป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้

2.2.2.3(2) ความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย เป็นความเสี่ยงที่องค์กรอาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดี ด้วยอาจสาเหตุในการไม่รับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมและสังคมหรือ อาจทำให้ลูกค้าหรือผู้บริโภคเกิดความเสียหาย

2.2.2.3(3) ความเสี่ยงจากบุคลากร เป็นอีกความเสี่ยงหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าความเสี่ยงอื่น ๆ เพราะบุคลากรเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กร ความเสี่ยงในด้านนี้อาจเกิดจากปัญหาของการเปลี่ยนแปลงบุคลากรบ่อยครั้ง ความไม่เข้าใจในระบบปฏิบัติงานขององค์กร

2.2.2.4 ด้านการควบคุม (Control)

ด้านการควบคุม หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการในการควบคุมประสิทธิภาพของระบบการปฏิบัติงานระบบการควบคุมภายใน และการป้องกันความเสี่ยงขององค์กร (ธิติภรณ์ สุตมาศ, 2548 : 11)

ด้านการควบคุม คือ การควบคุมเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติเพื่อลดหรือควบคุมความเสี่ยง และได้รับการสนองตอบโดยมีการปฏิบัติตาม ตัวอย่างกิจกรรมการควบคุม เช่น การสอบทานงาน การดูแลป้องกันทรัพย์สิน และการแบ่งแยกหน้าที่ ซึ่งกิจกรรมการควบคุมโดยทั่วไป แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.2.2.4(1) การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก

2.2.2.4(2) การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว

2.2.2.4(3) การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

2.2.2.4(4) การควบคุมเพื่อแนะนำวิธีปฏิบัติ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมโดยการชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2.2.3 องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร

2.2.3.1 สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) องค์ประกอบนี้เกี่ยวข้องกับแนวคิดความเชื่อและบรรยากาศในการบริหารระดับสูง (Tone at the Top) ซึ่งมีอิทธิพลต่อสภาพบรรยากาศภายในองค์กร ให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงและองค์ประกอบอื่น ๆ ทั้งหมด

2.2.3.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) องค์ประกอบนี้ช่วยสร้างความมั่นใจว่ามีการเลือกวัตถุประสงค์สำคัญที่เชื่อมโยงจากวิสัยทัศน์หรือภารกิจขององค์กรกับกลยุทธ์และแผนงานที่รองรับในระดับต่าง ๆ เพื่อนำมาบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดี ควรประกอบด้วยตัววัดและเป้าหมายของความสำเร็จที่ผู้บริหารต้องการให้เกิดขึ้น การกำหนดวัตถุประสงค์และตัววัดความสำเร็จจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ต้องมีก่อน จึงจะสามารถระบุเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ และช่วยในการกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนจากตัววัดความสำเร็จที่ยอมรับได้

2.2.3.3 การระบุเหตุการณ์ (Event Identification) องค์ประกอบนี้เกี่ยวข้องกับการระบุเหตุการณ์ความไม่แน่นอนที่อาจเกิดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกและภายในองค์กร ที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของวัตถุประสงค์ รวมทั้งการแยกโอกาสออกจากความเสี่ยง เพื่อนำโอกาสไปกำหนดเป็นกลยุทธ์หรือวัตถุประสงค์องค์กร

2.2.3.4 การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง การวิเคราะห์และจัดระดับความเสี่ยงของเหตุการณ์ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอก การประเมินระดับความเสี่ยง จะประเมินจากสองมิติ คือระดับความน่าจะเป็นและระดับผลกระทบของเหตุการณ์ เพื่อช่วยให้กิจการทราบระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการ และหาวิธีจัดการตอบสนองความเสี่ยงเพื่อให้ระดับความเสี่ยงหลังการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่เหมาะสม

2.2.3.5 การจัดการตอบสนองความเสี่ยง (Risk Responses) ฝ่ายบริหารอาจเลือกวิธีจัดการตอบสนองความเสี่ยงโดย การหลีกเลี่ยง การควบคุม การกระจาย หรือ การยอมรับความเสี่ยง ทั้งนี้จะเลือกจากวิธีการใด ควรพิจารณาจากระดับความน่าจะเป็นและระดับผลกระทบ การพิจารณาความคุ้มค่า และการจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ในภาพรวม

2.2.3.6 กิจกรรมควบคุม (Control Activities) หมายถึง นโยบายและวิธีการที่ฝ่ายบริหารคณะกรรมการ และผู้เกี่ยวข้องกำหนดขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามวิธีและแผนการจัดการความเสี่ยงที่กำหนดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในเวลาที่กำหนด และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2.2.3.7 สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) หมายถึง การจัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับความเสี่ยง จากแหล่งข้อมูลทั้งภายนอกและภายในกิจการ มีการเผยแพร่ และการสื่อสาร ทั้งทางแนวดิ่งและแนวระนาบทั่วทั้งองค์กร ในรูปแบบและระยะเวลาที่จะช่วยให้ พนักงานสามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ระบบสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ บริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล ควรบูรณาการอยู่ในระบบสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ บริหารการปฏิบัติงานปกติและเป็นประจำ

2.2.3.8 การติดตามผล (Monitoring) การบริหารความเสี่ยงควรได้รับการปรับปรุง แก้ไขให้ทันสมัยและมีประสิทธิผลเสมอ โดยการติดตามผลของผู้บริหาร ผู้ประเมินอิสระ การ ประเมินผลตนเอง หรือการใช้ทุกวิธีร่วมกัน และมีการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

รูปแบบและองค์ประกอบของกรอบงานบริหารความเสี่ยง อาจไม่เหมือนกันในทุก องค์กร เช่น องค์กรขนาดเล็กและขนาดกลางอาจมีการปฏิบัติที่เป็นทางการน้อยกว่าและมี องค์ประกอบย่อยน้อยกว่า แต่แนวคิดพื้นฐานและการมีองค์ประกอบครบทั้ง 8 ด้าน ยังต้องมีอยู่ไม่ว่าจะ เป็นองค์การขนาดใหญ่หรือเล็กก็ตาม ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ได้หมายความว่า เป็น องค์ประกอบหรือขั้นตอนที่จะต้องทำตามลำดับ และองค์ประกอบหนึ่งไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ กับองค์ประกอบที่อยู่ถัดไปเท่านั้น แต่อาจมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบอื่น ๆ ได้ในหลายทิศทาง หรืออาจพิจารณาร่วมกันได้ เช่น การจัดการตอบสนองความเสี่ยงอาจใช้หรือชดเชยด้วยกิจกรรมการ ควบคุมภายในที่น่าพอใจได้เป็นต้น

2.2.4 สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารความเสี่ยง (Internal Environment)

องค์ประกอบนี้เกี่ยวข้องกับ แนวคิด นโยบาย และบรรยากาศในการบริหารระดับสูง (Tone at the Top) ซึ่งมีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และทำให้ทุกคนตระหนักถึง ความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุม และเป็นพื้นฐานของการบริหารความเสี่ยงและ องค์ประกอบด้านอื่นที่เหลือทั้งหมด (อุษณา ภัทรมนตรี, 2552)

องค์ประกอบย่อยหรือหลักการที่สำคัญขององค์ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายในได้แก่

- นโยบายและปรัชญาแนวคิดด้านการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Philosophy) หมายถึง การกำหนดค่านโยบาย หลักการและวิธีการบริหารความเสี่ยงจากฝ่ายบริหาร ระดับสูงเป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงปรัชญา วัฒนธรรมองค์กรในการเสี่ยงและไม่ยอมเสี่ยง เช่น องค์กรบางแห่งอาจกล้าเสี่ยงในการแข่งขันและนวัตกรรม แต่ไม่เสี่ยงเกี่ยวกับความปลอดภัยของชีวิต และสุขภาพพนักงาน เป็นต้น ซึ่งสะท้อนผลไปยังสไตล์การบริหาร และการปฏิบัติงานประจำวัน เช่น การรักษาความปลอดภัย และการเรียนรู้ เป็นต้นการมีนโยบายความเสี่ยงที่เป็นลายลักษณ์อักษรจาก

ระดับสูง จะช่วยในการสื่อความเข้าใจแนวทางการบริหารความเสี่ยงในระดับต่าง ๆ และก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดีที่ควรกระทำอย่างต่อเนื่องทั่วทั้งองค์กร จนเป็นที่ประจักษ์หรือยอมรับต่อบุคคลภายนอก เรียกว่าเป็นวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งสร้างชื่อเสียงความไว้วางใจและมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนต่อองค์กร บางองค์กรอาจทำสักแต่ว่ามีการกำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยง เพื่อเปิดเผยให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลที่ดี โดยไม่เข้าใจและไม่ตระหนักถึงประโยชน์ที่ได้รับในการนำไปป้องกันและแก้ไขปัญหาเชิงรุกล่วงหน้า และทุกวันผู้บริหารก็จะหมดเวลาในการแก้ไขปัญหาประจำวัน โดยไม่มีเวลาในการวางแผนหรือบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อการเพิ่มโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร

- ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) หมายถึง การกำหนดจำนวนหรือระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้อย่างกว้าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรองค์กร งานใดที่ต้องการความสำเร็จสูงจะยอมรับความเสี่ยงหรือความคลาดเคลื่อนได้น้อยงานนั้นต้องจัดสรรงบประมาณ ใช้ทรัพยากรในการบริหารความเสี่ยงสูง

- คณะกรรมการองค์กร (Board of Directors) คณะกรรมการองค์กรในฐานะได้รับการเลือกตั้งจากผู้ถือหุ้น มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสภาพแวดล้อมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล โดยพิจารณาจากการจัดโครงสร้าง จำนวน ความรู้และประสบการณ์ และความเป็นอิสระ ในบทบาทหน้าที่การกำกับดูแล การติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามกลยุทธ์ และแผนงานสำคัญของฝ่ายบริหาร รวมทั้งต้องมั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล

- ความซื่อตรงและจริยธรรมองค์กร (Integrity and Ethical value) ความซื่อตรง (Integrity) หมายถึง การพูดในสิ่งที่ทำและทำในสิ่งที่พูด COSO เน้นว่าฝ่ายบริหารระดับสูง (Tone at the Top) มีบทบาทสำคัญยิ่งในการทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีในการพูดและการกระทำ ไม่พูดอย่างทำอย่าง (Do as I say - not as I do) หรือตามคำพังเพยว่า “หัวไม่ส่าย หางไม่กระดิก” องค์กรควรจัดทำข้อกำหนดและมาตรฐานความประพฤติเกี่ยวกับความซื่อตรงและจริยธรรมองค์กรเป็นลายลักษณ์อักษร ระบุพฤติกรรมที่ควรและไม่ควรกระทำทั้งสำหรับผู้บริหารและพนักงาน ข้อกำหนดดังกล่าวต้องแจ้งให้ทุกคนได้รับทราบและปฏิบัติตามอย่างชัดเจน เช่น การให้ลงนามรับทราบเป็นประจำทุกปี และการกระทำที่เป็นตัวอย่างของฝ่ายบริหารเป็นต้น ความซื่อตรงและความมีจริยธรรมองค์กรจนเป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชน เป็นสิ่งที่เพิ่มคุณค่าให้กับองค์กรอย่างประเมินค่าไม่ได้

- ความมุ่งมั่นด้านความสามารถ (Commitment to Competence) ความสามารถ หมายถึง ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานในแต่ละตำแหน่ง ซึ่งรวมถึงความฉลาด ไหวพริบ ความสามารถในการตัดสินใจ และการได้รับฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องพนักงานที่มี

ความสามารถสูงมักมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น ฝ่ายบริหารควรกำหนดระดับความรู้และทักษะที่ต้องการในแต่ละตำแหน่งงาน ซึ่งหากไม่สามารถหาพนักงานที่มีความสามารถตรงตามตำแหน่งได้ ควรชดเชยด้วยการกำกับสอบทานของผู้บังคับบัญชาตามสายงานอย่างใกล้ชิด

- โครงสร้างการจัดองค์การ (Organizational Structure) โครงสร้างการจัดองค์การหมายถึง การจัดกลุ่มหน่วยงานตรงตามสายการบังคับบัญชา และสายการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ (Responsibility and Accountability) การจัดโครงสร้างขององค์การให้เหมาะสมเป็นพื้นฐานของการบริการที่สำคัญ ทำให้ผู้บริหารสามารถวางแผนงาน สั่งการ ควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และทำให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ

- การมอบอำนาจและการรายงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบ (Assignment of Authority and Responsibility) หมายถึง การมอบอำนาจจากระดับสูงสู่ระดับปฏิบัติการและการกำหนดวิธีและสายการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งองค์การยุคใหม่นิยมการลดระดับชั้นบริหารแบบแนวตั้ง (Vertical Organization) มาสู่การบริหารแบบแนวราบ (Flat Organization) การกระจายอำนาจในการบริหารและตัดสินใจ (Empowerment) ในกิจกรรมประจำวันให้กับผู้บริหารระดับปฏิบัติงานในส่วนหน้า เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างคล่องตัว ตรงประเด็น และทันกาลกว่า เช่น ผู้จัดการหน่วยขายและบริการอาจแก้ไขปัญหาและรักษาความพึงพอใจของลูกค้าได้ดีกว่าผู้บริหารที่อยู่ไกล

- มาตรฐานของทรัพยากรบุคคล (Human Resource Standards) หมายถึง มาตรฐานเกี่ยวกับ การสรรหา การว่าจ้าง การฝึกอบรม การประเมิน การให้คำปรึกษา การเลื่อนตำแหน่ง การจ่ายค่าตอบแทน การรักษาผู้มีความรู้ความสามารถในองค์การ รวมทั้งการจูงใจและการลงโทษทางวินัย เพื่อพัฒนาระดับความเชื่อตรง จริยธรรม และความสามารถที่ต้องการ เพราะบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญและมีอิทธิพลที่สุดต่อการปฏิบัติงานทุกด้าน รวมทั้งประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน

องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายใน เป็นบรรยากาศการบริหารในระดับสูง มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงทุกด้าน มีผลกระทบสำคัญต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของทั้งองค์การ ซึ่งคณะกรรมการองค์การและฝ่ายบริหารระดับสูงมีพลังผลักดันและมีอิทธิพลที่สำคัญในเรื่องดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในหลายองค์การที่มีพฤติการณ์การบริหารที่น่าสงสัย เช่น มีการทำรายงานไม่ถูกต้อง การไม่เปิดเผยความผิดพลาด หรือสูญเสียที่เกิดขึ้น แต่คณะกรรมการองค์การทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นต่อการกระทำนั้น รวมทั้งไม่ซักถามฝ่ายบริหาร จนเหตุการณ์ลุกลาม

กลายเป็น ความไม่เชื่อถือของผู้ถือหุ้นและนักลงทุน ภายนอก ทำให้เกิดวิกฤตสภาพคล่อง และนำไปสู่การล้มละลายในที่สุด

2.2.5 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting)

องค์ประกอบนี้ช่วยสร้างความมั่นใจว่า มีการเลือกวัตถุประสงค์สำคัญ ที่เชื่อมโยงจากวิสัยทัศน์หรือภารกิจขององค์กรกับกลยุทธ์และแผนงานที่รองรับในระดับต่าง ๆ ในการบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดี ต้องมีตัววัดและเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นก่อน จึงจะสามารถระบุเหตุการณ์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และการกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนจากเป้าหมายความสำเร็จของตัววัดแต่ละตัว

องค์ประกอบย่อยหรือหลักการที่สำคัญขององค์ประกอบการกำหนดวัตถุประสงค์ ได้แก่

- ความเชื่อมโยงของวัตถุประสงค์กลยุทธ์และแผนงานที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง วิธีการที่ผู้บริหารเลือกทำตามวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร เพื่อการแข่งขันทางธุรกิจ เช่น การสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าและบริการ การสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า การใช้ไอทีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การกำหนดกลยุทธ์ควรมาจากการวิเคราะห์จุดแข็ง - จุดอ่อน - โอกาสและความเสี่ยงภัย (SWOT Analysis) ขององค์กร และเมื่อกำหนดแล้วควรเป็นสิ่งที่ทำได้จริง หากทำไม่ได้ จะทำให้ลูกค้าไม่พึงพอใจ เสียชื่อเสียง ดังนั้นเมื่อกำหนดกลยุทธ์แล้ว ผู้บริหารต้องกำหนดแผนงานต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่สอดคล้องเชื่อมโยง (Alignment) เพื่อความสำเร็จของกลยุทธ์ และจุดอ่อนและความเสี่ยงภัยที่วิเคราะห์ได้จาก SWOT ควรได้รับการบริหารเพื่อลดความเสี่ยง

- ความสำเร็จของวัตถุประสงค์ (Achievement of Objective) ผู้บริหารควรกำหนดตัววัด และเป้าหมายความสำเร็จของวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน แต่ควรตระหนักว่าแม้จะมีการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล ก็ไม่อาจสร้างความมั่นใจในความสำเร็จของวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านได้เท่าเทียมกัน เช่น ความมั่นใจในความสำเร็จของวัตถุประสงค์ด้านกลยุทธ์และด้านการปฏิบัติงานที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ จะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าวัตถุประสงค์ด้านการรายงานและการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในที่ควบคุมได้เป็นต้น

- ความเสี่ยงและความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (Risk Appetite and Risk Tolerance) ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เป็นการกำหนดระดับความเสี่ยงโดยฝ่ายบริหารระดับสูงในภาพรวมอย่างกว้าง ๆ อาจกำหนดเป็นระดับ หรือกำหนดเป็นจำนวนเงิน อัตราส่วนโดยรวม ซึ่งผู้บริหารจะพิจารณาโดยรักษาสมดุลระหว่าง อัตราการเจริญเติบโตของส่วนแบ่งการตลาด อัตราผลตอบแทน และการควบคุม เพราะจากประสบการณ์ในหลายองค์กรพบว่า การเติบโตแบบก้าว

กระโดดหรือมีผลตอบแทนไม่สม่ำเสมอในแต่ละปี ทำให้ขาดการควบคุมที่เพียงพอจะมีความเสี่ยง และเกิดผลเสียกว่าองค์การที่มีการบริหารและควบคุมที่มีอัตราผลตอบแทนสม่ำเสมอ ทำให้การเจริญเติบโตยั่งยืนในระยะยาว การกำหนดว่าความเสี่ยงใดยอมรับได้ในระดับใด จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้รวมทั้งในการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณ เช่น หากความเสี่ยงใดสำคัญอาจต้องจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณเพื่อบริหารความเสี่ยงนั้นสูง เป็นต้น

- การระบุเหตุการณ์ (Risk Identification) องค์ประกอบนี้เกี่ยวข้องกับการระบุเหตุการณ์จากปัจจัยทั้งภายนอกและภายในขององค์การ ที่หากเกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อความสำเร็จของกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ รวมทั้งการแยกเหตุการณ์ที่เป็นโอกาสออกจากความเสี่ยง เพื่อนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ขององค์การ

องค์ประกอบย่อยหรือหลักการในระบุเหตุการณ์ มีดังนี้

- การพิจารณาแหล่งและปัจจัยที่มีอิทธิพล ผู้บริหารควรพิจารณาแหล่งที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงที่หลากหลาย ซึ่งควรรวมถึงปัจจัยทั้งภายนอกและภายในที่มีอิทธิพลต่อวัตถุประสงค์ ทั้งเหตุการณ์ที่เคยเกิดและอาจจะเกิดในอนาคต

- หมายถึง ปัจจัยภายนอกองค์การที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวัตถุประสงค์ เป็นปัจจัยที่ผู้บริหารควบคุมโอกาสที่จะเกิดไม่ได้ แต่อาจลดผลกระทบ เช่น การติดตามศึกษาเพื่อหาแนวโน้มที่จะเกิดและวิธีที่ควรปฏิบัติไว้ล่วงหน้า เพื่อเปลี่ยนวิกฤตเป็นโอกาส หรือเพื่อลดผลเสียหายที่จะเกิดขึ้น ตัวอย่างปัจจัยภายนอก เช่น

- ภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Natural Environment) การเกิดน้ำท่วม ไฟไหม้ แผ่นดินไหว คลื่นยักษ์สึนามิ โรคระบาด ที่ทำความเสียหายต่ออาคาร ทรัพย์สิน แหล่งวัตถุดิบ แรงงาน

- ภาวะเศรษฐกิจ (Economic) ภาวะเงินเฟ้อ เงินฝืด อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของราคา แหล่งเงินทุนภาวะการแข่งขัน

- ภาวะการเมือง (Political) เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการประกาศใช้กฎหมาย ระเบียบ และเหตุการณ์ที่เปิดหรือจำกัดโอกาสการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี

- สังคม (Social) เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของประชากร การย้ายแหล่งที่อยู่โครงสร้างครอบครัว มาตรฐานและระสนิยมของสังคม การก่อการร้าย

- เทคโนโลยีสารสนเทศ (Technological) เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง

- เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เช่น อีคอมเมิร์ซ ซึ่งมีผลต่อการใช้สารสนเทศ ในการบริหาร การลดโครงสร้างต้นทุน หรือความต้องการด้านเทคโนโลยี

ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยภายในองค์การที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของ วัตถุประสงค์ และเป็นปัจจัยที่ผู้บริหารสามารถจัดการควบคุมได้ ตัวอย่างเช่น

- โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความต้องการเงินทุนเพื่อ ขยายหรือรักษาโครงสร้างพื้นฐาน การลดเวลาที่เครื่องจักรเสีย และการเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า

- พนักงาน (Personnel) เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุ การทุจริต การหมดอายุ สัญญาจ้าง การสูญเสียพนักงานสำคัญ ที่ส่งผลต่อความเสียหายทางการเงินและชื่อเสียงและการหยุด ผลิต

- กระบวนการ (Process) เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานสำคัญ การ เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ ความผิดพลาดในกระบวนการ การส่งมอบสินค้า การควบคุมที่ไม่เพียงพอ ที่ ส่งผลต่อความไม่มีประสิทธิภาพ ความไม่พอใจของลูกค้าการเสียส่วนแบ่งการตลาด และการเสีย ชื่อเสียง

- เทคโนโลยี (Technology) เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับระบบไอทีและสารสนเทศภายใน องค์การ ความถูกต้องครบถ้วนของสารสนเทศ ความมั่นคงปลอดภัย การทุจริต การเลือกระบบที่จะใช้ การพัฒนาและบำรุงรักษาระบบ การหยุดชะงักของระบบและความไม่สามารถปฏิบัติงานอย่าง ต่อเนื่อง

- การจัดประเภทเหตุการณ์ การจัดประเภทความเสี่ยงจะช่วยให้ระบุเหตุการณ์ ความเสี่ยงที่มีวัตถุประสงค์ด้านต่าง ๆ ได้ครบถ้วน เช่น ความล่าช้าของกาปฏิบัติงาน อาจเกิดจาก การวางแผนล่าช้า การขาดวัตถุดิบ การขาดเครื่องมือ การขาดพนักงาน การขาดความรู้ เป็นต้น ช่วย ศึกษาความสัมพันธ์และความเกี่ยวข้องของความเสี่ยงได้ชัดเจนเพื่อในการบริหารความเสี่ยงใน ภาพรวมการแยกโอกาสออกจากความเสี่ยง ในการบริหารความเสี่ยง พึงระลึกเสมอว่าเหตุการณ์ความ ไม่แน่นอนนั้น อาจส่งผลกระทบต่อในแง่บวกให้ผลดีกับองค์การได้ และควรแยกโอกาสนั้นออก จากความเสี่ยงและนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์เพื่อหาช่องทางใหม่ หรือการผลิตสินค้าหรือให้บริการนั้น เป็นเจ้าแรก เป็นต้น

2.2.6 การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง การวิเคราะห์และจัดความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อ กิจการ โดยจะประเมินจากสองมิติ คือระดับความน่าจะเป็นและระดับผลกระทบ เพื่อช่วยให้กิจการ ทราบระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการ และหาวิธีจัดการตอบสนองความเสี่ยงเพื่อให้ระดับความเสี่ยง หลังการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่เหมาะสม (อุษณา ภัทรมนตรี, 2552 : 5-2)

2.2.7 เทคนิคการประเมินความเสี่ยง

เทคนิคการประเมินความเสี่ยง อาจเป็นเทคนิคเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือที่มีอยู่ และความเที่ยงธรรมของผลลัพธ์ที่ต้องการ ดังนี้

- ลักษณะข้อมูลที่เกี่ยวข้องและที่มีอยู่ หากเหตุการณ์นั้นวัดได้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) เช่น จำนวนเงิน จำนวนเวลา อัตราร้อยละ อัตราส่วน ฯลฯ อาจเก็บและวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ แต่หากวัดได้ในเชิงคุณภาพ (Qualitative) เช่น ความพึงพอใจ ชื่อเสียง หากต้องเก็บและวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นระดับต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณอาจเก็บยาก เสียค่าใช้จ่ายสูง หรืออาจไม่มีเพราะไม่ได้เก็บข้อมูลในอดีตไว้ แต่ข้อมูลเชิงคุณภาพจะเก็บง่าย และเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า แต่อาจไม่เที่ยงธรรม เพราะมาจากการตัดสินใจโดยใช้ประสบการณ์และดุลยพินิจของผู้ให้ข้อมูล

- ความเที่ยงธรรมของผลลัพธ์ที่ต้องการ ในกรณีที่ต้องการผลลัพธ์ที่เที่ยงธรรม แม่นยำหรือเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนและมีผลกระทบสูง เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับการลงทุนซื้อหุ้นที่มีจำนวนเงินสูง ควรใช้ข้อมูลและใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งถึงแม้เสียค่าใช้จ่ายสูง แต่อาจคุ้มค่ากับความเสี่ยง เป็นต้น

การประเมินเชิงคุณภาพ อาจไม่เที่ยงธรรมและไม่แม่นยำ เนื่องจากความลำเอียงความเชื่อมั่นในดุลยพินิจ นอกจากนี้จากทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect Theory) กล่าวว่า คนจะมีการตอบสนองความเสี่ยงที่แตกต่างกัน เช่น คนที่ไม่ชอบความเสี่ยง อาจตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ให้ผลกำไรต่ำแต่แน่นอนและปฏิเสธทางเลือกที่อาจจะเกิดผลขาดทุน ในขณะที่คนชอบเสี่ยง จะยอมรับทางเลือกที่จะเกิดผลขาดทุนได้มากกว่า เป็นต้น องค์การอาจใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างประกอบกัน และในกรณีดังกล่าวการประเมินในภาพรวม (Composite Risk Assessment) อาจต้องปรับมาใช้การประเมินเชิงคุณภาพเพื่อให้เปรียบเทียบกันได้ทั้งองค์การ

- การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การศึกษาความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ จะช่วยให้จัดการความเสี่ยงในภาพรวมได้ดี บางเหตุการณ์อาจเป็นอิสระเกิดโดยตนเองตามลำพังแต่บางเหตุการณ์อาจสัมพันธ์กัน เช่น เกิดพร้อมกัน หรือ ก่อให้เกิดอีกเหตุการณ์หนึ่ง

2.2.8 การจัดการตอบสนองความเสี่ยง (Risk Responses)

ฝ่ายบริหารอาจเลือกวิธีการจัดการตอบสนองความเสี่ยง โดย การหลีกเลี่ยง การควบคุม การกระจาย หรือ การยอมรับความเสี่ยง ทั้งนี้จะเลือกจากวิธีการใด ควรพิจารณาจากระดับความน่าจะเป็นเกิดและระดับผลกระทบ การพิจารณาความคุ้มค่า และการจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่องค์การยอมรับได้ในภาพรวม

องค์ประกอบย่อยหรือหลักของการจัดการตอบสนองความเสี่ยง มีดังนี้

ประเภทของวิธีการจัดการตอบสนองความเสี่ยง

วิธีการจัดการตอบสนองความเสี่ยงมี 4 ประเภทหลัก (4T of Risk Responses) คือ

- การยอมรับ (Take, Accept) ได้แก่การตัดสินใจยอมรับความเสี่ยงในระดับนั้นไว้ให้ดำเนินการตามเดิม โดยไม่หาวิธีการใด ๆ เพิ่มเติมจากที่มีและดำเนินการอยู่ใช้ ในกรณีที่ความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำ หรือระดับที่ยอมรับได้แล้ว หรือการหาวิธีการเพิ่มเติม จะเกิดต้นทุนสูงไม่คุ้มค่า เป็นต้น

- การเลิกการหลีกเลี่ยง (Terminate, Avoid) ได้แก่ การเลิก ลด หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงนั้น เช่น การเลิกขายสินค้า การลดการลงทุนในกิจกรรมนั้น การจ้างให้บุคคลภายนอกทำแทน (Outsource) เป็นต้น

- การโอนหรือกระจายความเสี่ยง (Transfer, Sharing, Diversify) ได้แก่ การประกันภัย การทำสัญญาซื้อ – ขายล่วงหน้า การจัดการพันธมิตร ผู้ลงทุนร่วม การกระจายความเสี่ยงไปในหลาย ๆ สินค้าและบริการ หลาย ๆ ตลาด การไม่พึ่งพาสินค้าและบริการใด ลูกค้านักใด ตลาดใด หรือผู้ส่งสินค้ารายใดมากเกินไป เป็นต้น

- การแก้ไข (Treat, Control, Mitigate) ได้แก่ การพิจารณาวิธีการแก้ไข ที่จะลดทั้งความน่าจะเป็นเกิดและผลกระทบ เช่น การกำหนดกิจกรรมควบคุมเพิ่ม การมีและใช้รายงานและระบบสารสนเทศเพื่อตัดสินใจที่ดี การกำหนดระดับอนุมัติให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ

กล่าวโดยสรุป การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นใจว่าความเสี่ยงทั้งหมดที่มีผลกระทบสำคัญ ทั้งจากภายในและภายนอกที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร จะได้รับการพิจารณาและจัดการให้หมดไปหรือลดน้อยลง ซึ่งจะทำให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่ทั้งนี้ การบริหารความเสี่ยงดังกล่าว นอกจากจะต้องมีการดำเนินการทั่วทั้งองค์กรแบบบูรณาการ ยังต้องให้ความสำคัญในการกำหนดผู้รับผิดชอบต่อกิจกรรมการควบคุมเพื่อพิจารณาการปฏิบัติเพิ่มเติมที่จำเป็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการความเสี่ยง การติดตาม (Monitoring) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยง มีคุณภาพ มีความเหมาะสม และการบริหารความเสี่ยงได้นำไปใช้ทุกระดับขององค์กร มีการรายงานความเสี่ยงทั้งหมดที่มีผลกระทบสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบ และท้ายสุดมีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication) แก่บุคลากรทุกคนให้ได้รับรู้และเข้าใจอย่างทั่วถึงจะสามารถช่วยบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2.2.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

การบริหารความเสี่ยงเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้องค์กรสามารถนำนิ้งงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอให้ประโยชน์ต่อธุรกิจในการจัดการและการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนทางธุรกิจแล้วนั้น องค์กรจึงได้ดำเนินการจัดทำระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานควบคู่ไปกับระบบการบริหารงานคุณภาพ ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงขององค์กรจึงมีความสำคัญ ดังนี้

2.2.9.1 เป็นการสร้างฐานข้อมูลความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยง เป็นการดำเนินการซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร

2.2.9.2 ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้พนักงานภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร ได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงที่มีเหตุทั้งจากปัจจัยภายในองค์กร และจากปัจจัยภายนอกองค์กร

2.2.9.3 เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลารวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงาน และการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

2.2.9.4 ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบ การตัดสินใจในการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

2.2.9.5 ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการตรวจสอบภายใน

การบริหารงานขององค์กรในส่วนของภาคเอกชน ได้มีการขยายตัวจนทำให้การบริหารงานมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทางเศรษฐกิจ สังคม

การเมือง วิทยาการก้าวหน้าและเทคโนโลยี ผู้บริหารไม่สามารถที่จะควบคุมดูแลรายละเอียดการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง การตรวจสอบภายในจึงเข้ามามีบทบาทยิ่งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือของผู้บริหารในการตรวจสอบและมีมาตรการควบคุมต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับกันว่าการตรวจสอบภายในเป็นวิชาชีพอิสระอีกแขนงหนึ่งเช่นเดียวกับวิชาชีพสอบบัญชีอันมีแนวความคิด หลักการ กระบวนการ และวิธีการตรวจสอบที่ได้พัฒนามาจากแนวคิดในยุคก่อน ๆ คือนอกจากการตรวจสอบข้อมูลทางบัญชีแล้วยังตรวจสอบหลายประการ เช่น การเติบโตขององค์กร การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รูปแบบสิ่งประดิษฐ์ใหม่หรือบริการใหม่ รวมถึงเทคโนโลยีทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ฉะนั้นผู้มีอาชีพด้านการตรวจสอบภายในจะต้องใช้ความรู้ความชำนาญและความสามารถของตนที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การตรวจสอบภายในจึงมีความสัมพันธ์กับการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้มาตรฐานการปฏิบัติงานของวิชาชีพตรวจสอบภายในที่มีต่อความเสี่ยงขององค์กรและบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากทำให้ทราบถึงประโยชน์ของการนำมาตรฐานการปฏิบัติงานของวิชาชีพตรวจสอบภายในไปปรับประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบและพร้อมทั้งยังทราบแนวความคิด หลักการ บทบาท ของมาตรฐานการตรวจสอบภายในซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการนำไปเป็นข้อมูลในการศึกษาต่อไป

2.3.1 ความหมายของมาตรฐานการตรวจสอบภายใน

การตรวจสอบภายในเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีความสำคัญ ในการกำกับดูแลกิจการเชิงคู่ไปกับบทบาทหน้าที่ ที่สำคัญของคณะกรรมการของบริษัท ผู้บริหารงานระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน เนื่องจากผู้ตรวจสอบภายในเป็นผู้นำด้านหน้าที่เป็นหน่วยงานเดียวขององค์กร ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นแก่คณะกรรมการตรวจสอบด้วยการปฏิบัติงานอย่างเที่ยงธรรม ต่อกระบวนการกำกับดูแลการดำเนินงานการบริหารจัดการกับความเสถียรตลอดจนการควบคุมในกระบวนการนั้นเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ เป็นอิสระและเที่ยงธรรม ในการให้ความเชื่อมั่น และการให้คำปรึกษาเพื่อเพิ่มคุณค่าและการปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กร ดังนั้น จะมีความหมายของมาตรฐานการตรวจสอบภายใน ดังนี้

การตรวจสอบภายใน หมายถึง กิจกรรมประเมินค่าที่เป็นอิสระภายในองค์กร จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการแก่ฝ่ายบริหาร โดยการทบทวน ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ การตรวจสอบภายในจึงเป็นระบบการควบคุมการบริหารระบบหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่วัดและประเมินผลความสำเร็จของการควบคุมอื่น ๆ การตรวจสอบภายในและการควบคุมจึงเป็นกิจกรรมที่ให้

หลักประกันและให้คำปรึกษาอย่างเที่ยงธรรมและเป็นอิสระ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างเป็นระบบและระเบียบ โดยการประเมินและปรับปรุงประสิทธิผลด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และธรรมาภิบาล

นักวิชาการบางท่านให้ความหมายของการตรวจสอบภายในว่า เป็นหน่วยงานประเมินผลอิสระที่จัดตั้งภายในองค์กรเพื่อให้บริการตรวจสอบภายในคือ ช่วยให้สมาชิกขององค์กรปฏิบัติงานในความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ การประเมินข้อเสนอแนะ คำปรึกษา รวมทั้งข้อมูลสำคัญอื่นที่ได้จากการสอบทานกิจกรรมนั้น การตรวจสอบภายในเป็นงานสอบทานอิสระ ซึ่งจัดตั้งขึ้นภายในองค์กรเพื่อเป็นหน่วยงานที่ให้บริการด้านการตรวจสอบและประเมินผลกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือต่อส่วนต่าง ๆ ขององค์กรในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพหน่วยงานตรวจสอบภายในจะช่วยในการวิเคราะห์ ประเมิน และให้ข้อเสนอแนะ คำปรึกษาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ทำการตรวจสอบต่อหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กร รวมถึงการเสนอให้มีการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ โดยมีต้นทุนที่เหมาะสมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กรอีกด้วย

สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งสหรัฐอเมริกา ได้อธิบายถึงการตรวจสอบภายในว่า “การตรวจสอบภายในหมายถึง การประเมินการปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กรได้อย่างมีอิสระ เพื่อให้บริการแก่ฝ่ายบริหาร การตรวจสอบภายในเป็นเครื่องมือทางการควบคุมการบริหารทางหนึ่ง โดยการวัดผลและประเมินผลของกลไกการควบคุม”

การตรวจสอบภายในเป็นหน้าที่งานเกี่ยวกับการประเมินผลอย่างอิสระที่จัดให้มีขึ้นในองค์กร เพื่อให้บริการแก่องค์กรในการตรวจสอบและประเมินกิจกรรมต่าง ๆ วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภายในก็เพื่อช่วยผู้ปฏิบัติงานในองค์กรให้ทำหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ โดยผู้ตรวจสอบภายในจะทำหน้าที่วิเคราะห์ ประเมิน ให้ข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษา และให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สอบทาน วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภายในยังรวมถึงการส่งเสริมให้มีการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมด้วย การตรวจสอบภายในจึงเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานองค์กร ยิ่งองค์กรนั้นมีบุคลากรมาก มีการแบ่งสายงานอย่างสลับซับซ้อนมากเพียงใด การตรวจสอบภายในยิ่งมีส่วนช่วยอุดรอยรั่วต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

นักวิชาการบางท่านจึงให้ความหมายของ “การตรวจสอบภายใน” ว่าเป็นระบบการควบคุมการบริหาร (Administrative Control) ระบบหนึ่ง โดยทำหน้าที่วัดและประเมินผล

ความสำเร็จของการควบคุมอื่นๆ และให้ความหมายของ “การควบคุมภายใน” ว่าหมายถึงแผนจัดแบ่งส่วนงาน วิธีปฏิบัติงานที่ประสานกัน และมาตรการต่าง ๆ ที่ถือปฏิบัติในกิจการ สรุปได้ว่าการตรวจสอบภายในเป็นเครื่องมือในการบริหารงานระบบหนึ่ง ที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจเพื่อใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ รวมถึงการประเมิน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อบรรลุผลตามนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ๆ

2.3.2 ประเภทของการตรวจสอบภายใน

การตรวจสอบภายในนับว่าเป็นระบบการบริหารที่เจริญก้าวหน้าในต่างประเทศมานานแล้วเพียงแต่ประเทศไทยของเราให้ความสนใจในด้านผู้สอบบัญชีรับอนุญาตมากกว่า ซึ่งในการประเมินผลการสอบบัญชีนั้นยังต้องมีการประเมินผลการควบคุมภายในด้วย

องค์กรใดมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบภายในโดยเฉพาะถือว่าเป็นองค์กรระดับสากลที่จะเป็นเครื่องมือของฝ่ายจัดการในการดำเนินการให้ฝ่ายบริหารอื่น ๆ ได้ดำเนินการไปตามนโยบายของผู้บริหารระดับสูง

ดังนั้นฝ่ายตรวจสอบกิจการภายในส่วนใหญ่จึงรายงานตรงต่อผู้บริหารสูงสุดเพื่อใช้ประโยชน์ในการประเมินผลของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป ประเภทของการตรวจสอบภายในนั้นสามารถแบ่งออกได้ตามวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ โดยทั่วไปมีการแบ่งประเภทการตรวจสอบภายในไว้ดังนี้

2.3.2.1 การตรวจสอบการเงินการบัญชี (Finance Auditing) เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วน และความสมบูรณ์ของเอกสารหลักฐานทางการเงินและการบัญชี การบันทึกรายการทางบัญชี รวมถึงการจัดทำงบการเงินได้ถูกต้องครบถ้วน การตรวจสอบการเงินการบัญชีจึงเป็นเรื่องของความมั่นใจในการวางรูปแบบระบบบัญชี เพื่อการควบคุมภายในทางการเงิน (Accounting Internal Control) หากกิจการมีระบบควบคุมภายในที่ดีแล้วย่อมทำให้ระบบการเงินและการบัญชีมีข้อบกพร่องน้อยที่สุด ปราศจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่ทุกระดับ รายงานทางการเงินและการบัญชีมีความถูกต้องและเชื่อถือได้ รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญได้ครบถ้วนอีกด้วย

2.3.2.2 การตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance Auditing) เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดต่าง ๆ ขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง วิธีปฏิบัติงาน นโยบาย วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแผนงานต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น

2.3.2.3 การตรวจสอบการดำเนินงาน (Operational Auditing) นักวิชาการบางท่านเรียกว่า “การตรวจสอบการปฏิบัติงาน” ให้เข้าใจว่าเป็นความหมายเดียวกัน การตรวจสอบการดำเนินงานเป็นการตรวจสอบการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและมีการประหยัดในการบริหารจัดการธุรกิจนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องดำเนินการต่าง ๆ เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน กำหนดเวลาในการติดต่อกันเพื่อให้เกิดความคล่องตัว รวดเร็ว และถูกต้อง สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการ

วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรได้มีการเพิ่มศักยภาพของบุคลากร มีการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานให้รัดกุม ลดขั้นตอนต่าง ๆ มีความคล่องตัว รวมถึงมีการกำหนดเวลาของความสำเร็จในแต่ละกิจกรรมไว้แน่นอน ซึ่งจะก่อให้เกิดการประหยัดเวลาและประหยัดค่าใช้จ่ายอีกด้วย

2.3.2.4 การตรวจสอบการบริหาร (Management Auditing) เป็นการตรวจสอบการบริการงานของผู้บริหารทุกระดับ ทั้งในเรื่องการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนให้เข้ากับงาน การสั่งการ การควบคุม การประเมินผล วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบการบริการ เพื่อให้มั่นใจว่าการบริหารงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และมีการประหยัด

2.3.2.5 การตรวจสอบงานคอมพิวเตอร์ (EDP. Auditing) เป็นการตรวจสอบงานระบบคอมพิวเตอร์ว่าระบบที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการนั้นเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานหรือไม่ ปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพราะหากมีระบบการควบคุมภายในที่ดีย่อมสามารถแสดงผลได้ถูกต้องและมีความประหยัดอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีแผนการป้องกันไวรัส รวมถึงการป้องกันการสูญหายหรือเสียหาย มีระบบป้องกันความลับในระดับต่าง ๆ ป้องกันการทุจริตหรือข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2.3.2.6 การตรวจสอบการทุจริต (Fraud Auditing) เป็นการตรวจสอบเมื่อมีการทุจริตเกิดขึ้นแล้วหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นอีก เพื่อให้บุคลากรมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความตั้งใจในการทำงาน รวมถึงมาตรการในการป้องกันแก้ไขที่เหมาะสมรัดกุม วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบการทุจริต เพื่อป้องกันการเกิดความเสียหายที่จะมีขึ้นในอนาคต เพราะการทุจริตแต่ละครั้งทำให้เกิดความสูญเสียไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการหาช่องทางป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดการทุจริตขึ้นด้วย

2.3.2.7 การตรวจสอบโครงการ (Project Auditing) เป็นการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการพิเศษว่าเป็นไปตามแผนงาน ระยะเวลา ค่าใช้จ่ายไม่เกินงบประมาณที่ตั้งไว้ รวมถึงการประเมินผลของโครงการแต่ละโครงการ วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบโครงการ

เพื่อประเมินผลแผนงานหรือโครงการว่าบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ คຸ່ມคຸ່ມกับเงินที่ลงทุนไปหรือไม่ รวมทั้งมีข้อบกพร่อง ผิดพลาด หรือทุจริตเพียงใด

2.3.2.8 การตรวจสอบพิเศษ (Special Auditing) เป็นการตรวจสอบพิเศษ นอกเหนือไปจากการตรวจสอบตามปกติ หรือเป็นการมอบหมายเป็นกรณีพิเศษจากผู้มีอำนาจหรือผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญหรือเป็นเรื่องที่ผู้สั่งการให้ความสนใจเป็นพิเศษ วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบพิเศษ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของผู้บริหารระดับสูงว่าระบบ โครงการต่าง ๆ แผนงาน การบริหารในแผนกที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การบัญชีนั้นเป็นการตรวจสอบอะไร และเพื่ออะไร

2.3.2.9 การตรวจสอบตามแนวความเสี่ยง (Risk - based Auditing) เป็นการตรวจสอบความเสี่ยงเป็นเรื่องใหม่ของประเทศไทย ในความเสี่ยงนั้นมีหลายอย่างที่เกี่ยวกับการบริหาร โดยการตรวจสอบนั้นจะใช้ความเสี่ยงเป็นเกณฑ์ มีการประเมินความเสี่ยงเพื่อเลือกเรื่องหรือระบบงานที่ต้องตรวจสอบโดยเรียงลำดับของความเสี่ยง ขั้นตอนการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงนั้น จะมีการควบคุมการประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และในรอบระยะเวลาบัญชีไม่มีความเสี่ยงที่สำคัญ เพราะมีระบบการควบคุมที่จัดการให้ความเสี่ยงหมดไปหรือลดระดับความรุนแรงลงในระดับที่องค์กรพอจะรับได้

2.3.2.10 การตรวจสอบประเภทอื่น ๆ (Others Auditing) เป็นการตรวจสอบระบบย่อย ๆ ขององค์กรเพื่อให้ระบบอื่น ๆ ประสานงานกันได้ดียิ่งขึ้น เป็นการสร้างระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

การตรวจสอบประเภทอื่น ๆ เช่น การประเมินการควบคุมด้วยตนเอง (Control Self-Assessment) การตรวจสอบแบบสืบสวน (Investigate Auditing) การตรวจสอบแบบบูรณาการ (Integrated Auditing) เป็นต้น

2.3.3 วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภายใน

สมาคมตรวจสอบภายในแห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งประเทศไทยนำมาใช้เป็นต้นแบบของการตรวจสอบภายในของสมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภายในไว้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภายใน คือ ช่วยให้พนักงานในองค์กรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน การบริหาร สามารถปฏิบัติและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ตรวจสอบจะทำการวิเคราะห์ ประเมินผล ทักท้วงติง และให้คำแนะนำที่ดีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้จากผู้ตรวจสอบภายในต่อผู้บริหารระดับสูง

- ผู้ตรวจสอบภายในจึงสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงิน การจัดการ การบริหาร การบัญชี เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กร ทำให้พนักงานมีความตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนที่มีต่อองค์กร รวมทั้งมองเห็นประโยชน์ขององค์กรเป็นหลัก

วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภายในของสมาคมตรวจสอบภายในแห่งสหรัฐอเมริกามีดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสม ความเพียงพอของมาตรการต่าง ๆ ของการควบคุมทางการเงิน การบัญชี และการควบคุมการปฏิบัติงาน โดยดูจากแผนงานและมาตรการที่องค์กรนำมาใช้อย่างจริงจัง โดยพิจารณาความเหมาะสมของปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เช่น สิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อม ฯลฯ เกิดการควบคุมที่มีประสิทธิภาพและเสียค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม

2. เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติตามนโยบาย แผนการ แผนงาน และวิธีการที่องค์กรได้กำหนดไว้

3. เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการบันทึกและควบคุมรักษาสินทรัพย์อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเอกสารเกี่ยวกับการบัญชี การเงิน รวมทั้งการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีการควบคุมภายในอย่างเพียงพอ

5. เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ว่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. เพื่อเสนอแนะวิธีการจัดการหรือกำหนดมาตรการในการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ข้างต้นถือเป็นแนวทางการดำเนินกิจการทุกประเภทที่จะต้องมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี โดยใช้ปัจจัยที่จะเอื้ออำนวยให้ประสบความสำเร็จในการบริหารงานในที่สุด อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภายในมักแตกต่างกันไปตามนโยบายและเป้าหมายขององค์กร ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการและการให้ความสำคัญของผู้บริหารในองค์กรนั้น ๆ แต่วัตถุประสงค์ทั่วไปของการตรวจสอบภายในมีดังนี้

1. เพื่อประเมินและทดสอบระบบควบคุมภายในขององค์กร

2. เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

3. เพื่อติดตามการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดโดยหน่วยงานภายนอกและกฎระเบียบภายในองค์กร

4. เพื่อสอบทานประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งการประหยัดในการปฏิบัติงาน

5. เพื่อปฏิบัติงานพิเศษตามความต้องการของผู้บริหารระดับสูง

การตรวจสอบภายในจึงรวมถึงการทดสอบ การประเมินความเพียงพอ และความมีประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในของแต่ละองค์กรเกี่ยวกับคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กรนั้น ๆ

2.3.4 ประโยชน์ของการตรวจสอบภายใน

ผู้บริหารยุคใหม่เริ่มให้ความสนใจการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายในเพิ่มขึ้น เพราะผู้บริหารระดับสูงอาจจะมอบหมายให้เข้าไปตรวจสอบตามความจำเป็นต่าง ๆ และรายงานโดยตรงต่อผู้บริหารระดับสูงภายในเวลาที่กำหนด การตรวจสอบภายในจึงเป็นเรื่องที่มีประโยชน์อย่างมากในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย รวมทั้งวัตถุประสงค์ขององค์กร (อุษณาภรณ์มนตรี, 2552) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการตรวจสอบภายในไว้ดังนี้

2.3.4.1 ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการกำกับดูแลที่ดี (Good Corporate Governance) และความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน (Transparency) ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องและความต้องการของสังคมภายในประเทศ และจากผู้ลงทุนต่างประเทศ

2.3.4.2 ส่งเสริมให้เกิดการบันทึกบัญชีและรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ (Accountability and Responsibility) คำว่า “Accountability” เป็นคำที่นิยมใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อมีการประกาศใช้กฎหมาย FCPA ซึ่งต่อต้านการคอร์รัปชัน โดยกำหนดว่ารายจ่ายทุกรายการต้องมีหลักฐานและต้องได้รับการบันทึกบัญชี หากไม่มีหลักฐานหรือพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ ห้ามถือเป็นรายจ่ายทางบัญชี ผลกระทบจากกฎหมายดังกล่าวทำให้องค์กรต่าง ๆ ได้รับข้อมูลหรือรายงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบและเป็นพื้นฐานของหลักความโปร่งใส (Transparency) และความสามารถตรวจสอบได้ (Audit Ability) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าผลงานใด ๆ หากขาดการตรวจสอบที่เป็นมาตรฐาน อาจไม่ได้รายงานตามข้อเท็จจริง และการแสดงรายงานดังกล่าวมักขาดความเที่ยงธรรม ที่มักกล่าวกันว่า “มีผู้รับชอบแต่ไม่มีผู้รับผิดชอบ” รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขอาจไม่ตรงกับประเด็นปัญหาที่ถูกต้อง

2.3.4.3 ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน (Efficiency and Effectiveness of Performance) เพราะการตรวจสอบเป็นการประเมิน การวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ข้อมูลทุกด้านในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับระบบงาน ระบบบัญชี รวมทั้งระบบสารสนเทศของทั้งองค์กร จึงเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยปรับปรุงระบบงานให้สะดวก รัดกุม ลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน และให้เหมาะสมกับสถานการณ์ตลอดเวลา ที่สำคัญคือ ควรช่วยลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ลดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานนอกจากนี้การตรวจสอบภายในยังเป็นเสมือนสื่อกลางระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ในการประสานงานและลดปัญหาความไม่เข้าใจใน

นโยบาย ทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุผลตามที่ผู้บริหารต้องการ การตรวจสอบจะทำให้ทราบปัญหาเหล่านี้อย่างทันกาล

2.3.4.4 เป็นมาตรการถ่วงดุลแห่งอำนาจ (Check and Balance) ส่งเสริมให้การจัดการใช้ทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างเหมาะสมตามลำดับความสำคัญ เพื่อให้ได้ผลงานที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร มิใช่หน่วยงานหนึ่งมีทรัพยากรเกินความจำเป็น แต่อีกหน่วยงานหนึ่งเกิดความขาดแคลน หรือเกิดปัญหาที่แต่ละหน่วยงานพยายาม หาประโยชน์สูงสุดสำหรับหน่วยงานของตน แต่เกิดผลเสียต่อเป้าหมายรวม (Sub Optimization) ให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Warning Signal) เกี่ยวกับการประพุดติไม่ชอบหรือการทุจริตในองค์กร จึงลดโอกาสความร้ายแรงและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งเพิ่มโอกาสของความสำเร็จของงาน ประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นถือเป็นการนำวิธีการตรวจสอบภายในมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมองเห็นความสำคัญของการตรวจสอบภายในและปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ รวมถึงความสามารถในการติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรนั้น

2.3.5 ระบบธรรมาภิบาล

งานการตรวจสอบภายในจะมีส่วนช่วยให้เกิดกระบวนการธรรมาภิบาลในองค์กร ด้วยการประเมินและปรับปรุงให้ดีขึ้นในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- 1) มีการจัดทำและเผยแพร่คุณค่าและเป้าหมายขององค์กร
- 2) มีการติดตามดูแลผลความสำเร็จตามเป้าหมายนั้นตลอดเวลา
- 3) ให้มีความแน่ใจต่อความรับผิดชอบในหน้าที่ของพนักงาน
- 4) รักษาคุณค่าขององค์กรไว้อย่างสม่ำเสมอ

ขอบเขตของการตรวจสอบภายในนั้นอาจจะมองในด้านที่กว้างออกไปด้วยการพิจารณาถึงระบบการวางแผนการดำเนินงาน การสั่งการหรือการอำนวยความสะดวก การใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์การตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงด้วยก็ได้

2.3.6 ปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

การบริหารงานทุกอย่างจำเป็นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มากระทบต่อการดำเนินงานหรือเป็นเครื่องช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการเป็นไปได้อย่างคล่องตัว เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์ ความสำเร็จในการตรวจสอบภายในก็เช่นเดียวกัน จะต้องมีปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำการตรวจสอบเป็นไปตามแผนการตรวจสอบประจำปี รวมถึงงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารระดับสูง

ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการตรวจสอบภายในประกอบด้วย

- นโยบายของกิจการ จะต้องยอมรับว่ากิจการหรือองค์กรใหญ่ ๆ ในปัจจุบันนี้มีโครงสร้างขององค์กรที่สลับซับซ้อน การมีฝ่ายตรวจสอบภายในเป็นหน่วยงานอิสระที่ปฏิบัติงานได้ตามโครงสร้างดังกล่าว

- การสนับสนุนของผู้บริหาร หากผู้บริหารเห็นความสำคัญของฝ่ายตรวจสอบภายในและให้การสนับสนุนในผลงานต่าง ๆ ตามแผนการตรวจสอบแล้ว ย่อมถือว่าผู้บริหารระดับสูงให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยเสริมความเป็นอิสระในการตรวจสอบภายในได้มากขึ้น

- ความพร้อมของระบบสารสนเทศ ปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์มีความสำคัญอย่างมากในการบริหารจัดการ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้ในหน่วยงานจะต้องมีความสามารถในการเก็บข้อมูลและบริหารข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจอย่างเพียงพอ

- ความเข้าใจงานตรวจสอบของผู้เกี่ยวข้อง ปรัชญาในการตรวจสอบภายในเป็นการช่วยเสริมให้งานตามปกติปฏิบัติได้อย่างคล่องตัว มีการลดขั้นตอนในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้าและทุกคนที่มาติดต่อ การตรวจสอบภายในจะต้องสร้างความเข้าใจว่าเราจะมาช่วยกันปรับปรุงการดำเนินงานให้ดีขึ้น

- การยอมรับการตรวจสอบ การตรวจสอบในสมัยเก่าจะเป็นการจับผิด ค้นหาการทุจริตแต่การตรวจสอบภายในในปัจจุบันเป็นการช่วยเหลือกัน โดยพนักงานทุกคนมองเห็นประโยชน์ของการตรวจสอบภายในว่าไม่ใช่เป็นการมาจับผิด แต่เป็นผู้มาช่วยเหลือให้งานสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วยิ่งขึ้น

- ความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบ ทักษะความสามารถของผู้ตรวจสอบภายในก็มีส่วนที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะทำให้ผู้ได้รับการตรวจสอบยินดีให้ความร่วมมือ และจะต้องมีวาทศิลป์ที่พูดให้เห็นผลประโยชน์ขององค์กรเป็นสำคัญ

- ผลงานของฝ่ายตรวจสอบภายใน ผลงานในอดีตของฝ่ายตรวจสอบภายในจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าสามารถทำให้องค์กรได้กำไรมากขึ้นเพียงใด สามารถลดต้นทุนในการบริหารได้มากกว่าที่ควรจะเป็น และกำไรทั้งหมดก็จะตกแก่องค์กรโดยภาพรวม

หากทุกฝ่ายเห็นว่าการตรวจสอบภายในเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ และให้การยอมรับการตรวจสอบภายใน จะมีส่วนช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรประสบความสำเร็จได้สำเร็จขึ้นแล้ว การตรวจสอบภายในจะดำเนินต่อไปได้อย่างคล่องตัว การบริหารจัดการในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีผู้มีความสามารถเฉพาะด้านที่จะมาให้ความช่วยเหลือปรับปรุงระบบงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่ เพื่อให้สามารถลดขั้นตอนที่ไม่สำคัญออกไป รวมทั้งรักษาผลประโยชน์ขององค์กรให้ทำกำไรได้สูงสุด

มาตรฐานการปฏิบัติงานของวิชาตรวจสอบภายในนี้ได้กำหนดขอบเขตการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายในไว้ว่า “ขอบเขตของการตรวจสอบภายในควรจะรวมถึงการตรวจสอบ การประเมินระบบการควบคุมภายในขององค์กรว่ามีเพียงพอและมีประสิทธิภาพหรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงคุณภาพของผลงานให้เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมาย”

สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย (2547 : 7-4) กล่าวว่า การตรวจสอบภายในสามารถเกิดขึ้นได้ในสถานะที่แตกต่างกันทั้งในเรื่องกฎหมายและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ขนาดโครงสร้าง ความซับซ้อน และวัตถุประสงค์ขององค์กร รวมทั้งวิธีดำเนินงาน ผู้ตรวจสอบภายในจึงต้องยึดถือมาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายในในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ผู้บริหารส่วนงานและผู้รับตรวจเกิดความเชื่อมั่นต่อผลการตรวจสอบของ ผู้ตรวจสอบภายใน ซึ่งสมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทยได้กำหนดมาตรฐานไว้ 2 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณสมบัติ (Attribute Standards) ประกอบด้วย
 - วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ
 - ความเป็นอิสระและความเที่ยงธรรม
 - ความเชี่ยวชาญและความระมัดระวังเชิงวิชาชีพ
 - โครงการประกันและปรับปรุงคุณภาพ
2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance Standards) ประกอบด้วย
 - ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (Administration Audit)
 - ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (Type of work Audit)
 - ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน
 - ด้านการปฏิบัติงาน (Work Performance)
 - ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (Report work Performance)
 - ด้านการติดตามผล
 - ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

องค์ประกอบของมาตรฐานการตรวจสอบภายใน โดยใช้องค์ประกอบจากมาตรฐานการตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย (สำนักบัญชีและตรวจสอบภายใน, 2545 : 5)

1. การบริหารงานตรวจสอบภายใน (Administration audit)

การบริหารงานตรวจสอบภายใน หมายถึง การบริหารงานด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานว่ามีระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการวางแผน การควบคุม การประเมิน การปฏิบัติงาน

เกี่ยวกับงานที่จะทำการตรวจสอบเพื่อให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจของการตรวจสอบและ
เป็นไปตามหลักการบริหารงานและหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Governance) ในเรื่องความ
เชื่อถือได้ ความรับผิดชอบ ความเป็นธรรม และความโปร่งใส โดยผู้บริหารหน่วยตรวจสอบภายใน
ควรจัดการบริหารหน่วยตรวจสอบภายในเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ (อุษณา ภัทรมนตรี, 2543 : 3-7)

1.1 วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่

ผู้บริหารหน่วยตรวจสอบภายในควรกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่
สำหรับหน่วยตรวจสอบภายในให้ชัดเจน

1.2 การวางแผน

ผู้บริหารหน่วยตรวจสอบภายในควรกำหนดแผนเพื่อปฏิบัติงานตรวจสอบ
โดยความรับผิดชอบ

1.3 นโยบายและขั้นตอนวิธีปฏิบัติงาน

ผู้บริหารหน่วยตรวจสอบภายในควรจัดให้มีนโยบายและขั้นตอนวิธี
ปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน

1.4 การบริหารและพัฒนาบุคลากร

ผู้บริหารหน่วยตรวจสอบภายในควรกำหนดแผนในการคัดเลือกและพัฒนา
ทรัพยากรบุคคลของหน่วยตรวจสอบภายใน

1.5 ผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก

ผู้บริหารหน่วยตรวจสอบภายในควรประสานงานระหว่างผู้ตรวจสอบ
ภายในกับผู้ตรวจสอบภายนอก

1.6 ควบคุมคุณภาพ

ผู้บริหารหน่วยตรวจสอบภายในควรกำหนดแผนควบคุมคุณภาพงาน
ตรวจสอบภายในเพื่อประเมินการดำเนินงานของหน่วยตรวจสอบภายใน

2. ลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (Type of Work Audit)

ลักษณะของงานตรวจสอบภายใน หมายถึง วิธีการประเมินงานตรวจสอบเพื่อ
ปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้นช่วยให้องค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้และปรับปรุง
ประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงการควบคุมและการกำกับดูแลขององค์กร เพื่อสนับสนุนและ
ส่งเสริมให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้นในอันที่จะช่วย
เพิ่มคุณค่าให้กับองค์กรและยังสอบทานแผนงานและการปฏิบัติงานของหน่วยรับตรวจสอบ เพื่อให้
แน่ใจว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนและสามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่ง

ในระหว่างการปฏิบัติงานหน่วยตรวจสอบภายในให้ความสนใจกับการควบคุมที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของงาน และสอบทานแผนการปฏิบัติงานและการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กร เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางที่ส่งเสริมภารกิจหลักของกิจการ

ธนาวรรณ อนุรัตน์บดี (2541 : 25-27) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปองค์กรจะกำหนดบทบาทของงานตรวจสอบภายในขึ้นมาจากวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยผู้บริหาร ดังนั้น จึงมีการจัดประเภทของงานตรวจสอบภายใน เพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในด้านการรายงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สนใจในวิชาชีพตรวจสอบภายในได้ทราบถึงลักษณะของงานตรวจสอบภายในโดยทั่วไป ดังนี้

2.1 การตรวจสอบทางการเงิน (Financial Auditing) เป็นการตรวจสอบข้อมูลและรายงานทางการเงินการบัญชี และประเมินการควบคุมภายในขององค์กร เพื่อให้มั่นใจว่ามีการควบคุมภายในที่เพียงพอในการดูแลปกป้องทรัพย์สินขององค์กร ข้อมูลทางการเงินการบัญชีมีความสมบูรณ์เชื่อถือได้ มีการใช้หลักการบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไป ซึ่งจะส่งผลให้ข้อมูลทางการเงินการบัญชีขององค์กรเป็นที่เชื่อถือได้ต่อสาธารณชน หรือต่อผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินการบัญชีนั้น

2.2 การตรวจสอบการดำเนินงาน (Operational Audit) เป็นการตรวจสอบกระบวนการหรือลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กร (Organizations Processes and Functions) ประเมินความเพียงพอของการควบคุมทางการบริหารและกระบวนการในการทำงานเพื่อให้มั่นใจว่าลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ในแต่ละหน่วยงานขององค์กรได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ตามขั้นตอนที่กำหนดอย่างเหมาะสมซึ่งจะส่งผลให้มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด การดำเนินงานมีกำไรและการปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิผล (Effectiveness) คือผลของงานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2.3 การตรวจสอบการปฏิบัติงานตามข้อกำหนด (Compliance Audit) เป็นการตรวจสอบขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายในเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานในองค์กรเป็นไปตามกฎหมายข้อบังคับ และระเบียบที่กำหนดโดยทางการและกฎระเบียบขององค์กรซึ่งจะส่งผลให้องค์กร พนักงานและสังคมนั้น ๆ มีความมั่นคงปลอดภัยเป็นองค์กรที่มีภาพลักษณ์ที่ดีต่อสาธารณชน มีจิตสำนึกต่อสาธารณชนหรือมีจรรยาบรรณในทางธุรกิจ

3. การวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (Planning Work Performance Audit)

การวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน หมายถึง แผนการปฏิบัติงานที่หน่วยงานตรวจสอบภายในจัดทำไว้ล่วงหน้าว่าจะตรวจสอบเรื่องใด ด้วยวัตถุประสงค์อะไรและเมื่อ

เวลาใด ตลอดทั้งการประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายใน การกำหนดกำลังคนและทรัพยากรที่จะใช้ในการตรวจสอบ (จันทนา สาขากร และคณะ, 2550 : 8-1) การวางแผนการตรวจสอบที่ดีจะมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่งานตรวจสอบภายในเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการจัดระบบการตรวจสอบที่มีมาตรฐานให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบทุก ๆ คนรับไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบที่กำหนดไว้ การวางแผนการตรวจสอบที่ดีจะต้องมีการนำเรื่องดังต่อไปนี้เข้ามาประกอบการวางแผนด้วย คือ

- 3.1 เรื่องวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ
- 3.2 เรื่องขอบเขตของความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่
- 3.3 เรื่องพื้นที่ที่จะทำการตรวจสอบหรือปริมาณงาน
- 3.4 เรื่องอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
- 3.5 เรื่องระยะเวลา
- 3.6 เรื่องงบประมาณ

ปัจจัยสำคัญที่ 6 ประการดังกล่าวนี้ เป็นเรื่องสำคัญมากที่ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจสอบหรือผู้มีหน้าที่วางแผนการตรวจสอบจะต้องนำสิ่งเหล่านี้มาประสมประสานกันส่วนการจัดทำรายละเอียดแผนการทำงานแผนย่อย ๆ แต่ละแผนนั้นก็จำเป็นต้องแยกชอยลึกลงไปในรายละเอียดที่เกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ คือ 1) กำหนดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมกับการตรวจสอบแต่ละครั้ง 2) กำหนดโปรแกรมการตรวจสอบ (Audit Objective) ที่ตั้งไว้โดยต้องให้สิ่งเหล่านี้สามารถยืดหยุ่นได้อย่างเหมาะสม 3) กำหนดพื้นที่ที่จะตรวจสอบหรือกำหนดลำดับความสำคัญของหน่วยงานที่จะเข้าไปตรวจสอบ โดยจัดลำดับก่อนหลังจากข้อมูลที่ได้จากการจัดเกรดหน่วยงานหรือจากผลของการทำการจัดลำดับพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง (Risk Ranking Area) 4) กำหนดความถี่ (Frequency) ในการตรวจสอบทุก ๆ จุดให้มีความสัมพันธ์กัน 5) กำหนดเวลาเริ่มต้นการตรวจสอบและกำหนดเวลาสิ้นสุดของการตรวจสอบนั้น 6) ปรับแผนการตรวจสอบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงภายนอกอยู่เสมอ

การวางแผนควรมีทั้งแผนระยะยาวและแผนระยะสั้นแยกชอยมาใช้ในการปฏิบัติงานปัจจุบัน นอกจากนี้ควรนำเทคนิคพิเศษบางอย่างที่ใช้กับการวางแผนการตรวจสอบโดยเฉพาะมาใช้ด้วยคือในเรื่อง

- 1) การวิจัย (Research)
- 2) การทบทวนกระดาษทำงาน (Work paper Review)
- 3) การสัมภาษณ์ (Interview)

- 4) การทดสอบรายการ (Transaction Test)
 - 5) การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis)
4. การปฏิบัติงาน (Work Performance)

การปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือการรวบรวมข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ (Reliable) มีความเพียงพอ (Sufficient) มีความเกี่ยวข้อง (Relevant) และที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์และประเมินที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลสรุปและผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้เพียงพอต่อการสนับสนุน

วิธีการตรวจสอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการตรวจสอบเพื่อให้สมบูรณ์ที่สุดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และขอบเขตในการตรวจสอบเหล่านั้น อย่างไรก็ตามวิธีการตรวจสอบที่นิยมใช้กันในหมู่ผู้ตรวจสอบภายในส่วนใหญ่มีในเรื่องดังต่อไปนี้

4.1 การตรวจนับ การตรวจนับตัวเงินสดหรือเอกสารตราสารการเงิน หรือทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร เป็นวิธีการตรวจสอบอย่างหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก โดยมากจะต้องให้ทำในลักษณะไม่ให้ผู้ได้รับการตรวจสอบรู้ตัวล่วงหน้า ซึ่งจะเป็นวิธีที่พิสูจน์ลักษณะสภาพที่แท้จริงของเงินสดหรือทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร ได้ดีกว่าการตรวจสอบหรือการตรวจนับตามพิธีการตรวจสอบแบบธรรมดาทั่วไป

4.2 การตรวจสอบยอดคงเหลือในบัญชี การนำยอดคงเหลือในบัญชีแยกประเภทมารวมยอด เช็กรับกับยอดคงเหลือในบัญชีคุม หรือกับยอดคงเหลือในงบทดลอง หรือโดยการนำยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ มาประกอบงบทดลองใหม่ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมทำกันอยู่ แต่ในองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่หรือธุรกิจที่ใช้คอมพิวเตอร์ที่วางไว้ หากระบบวางไว้ดีผู้ตรวจสอบอาจจะเว้นหรืออาจเพียงดูยอดรวมในระบบงานที่กำหนดไว้เท่านั้น ก็ถือว่าเพียงพอแล้ว

4.3 การลงใบยืนยันยอด การทำใบยืนยันยอด โดยการส่งแบบฟอร์มที่มีข้อมูลรายละเอียด และยอดเงินคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ ไปถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่นิยมเรียกกันโดยทั่วไปว่า “การทำ Confirmation” หรือที่วงการผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันการเงินนิยมเรียกกันว่า “การทำ Direct Verification ” นั้น เป็นวิธีการตรวจสอบที่ได้ผลดีในบางกรณี เพราะเป็นการตรวจสอบโดยอาศัยการเช็กรับของบุคคลที่ 3 คือผู้รับใบยืนยันยอดเป็นผู้ให้คำตอบ ปกตินิยมส่งใบตอบรับความเป็นลูกหนี้หรือความเป็นเจ้าหนี้ หรือภาวะผูกพันต่อกัน เพื่อจะได้ทราบรายการหรือยอดคงเหลือที่ปรากฏตามบัญชีที่ทำการตรวจสอบนั้น ถูกต้องตรงกับที่ได้รับคำตอบมาในแบบยืนยันยอดหรือไม่

4.4 การตรวจสอบเอกสารสัญญา ธุรกิจหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก อาจเป็นเรื่องการให้กู้ยืมเงินหรือการไปกู้ยืมจากบุคคลอื่น รวมทั้งการทำสัญญาผูกมัดประการอื่น เช่น ในการเข้าค้ำประกันอ่าวัด ฯลฯ เอกสารสัญญาที่ทำได้ควรได้รับการตรวจสอบด้วยหรือตัวหลักประกันหรือหลักทรัพย์ประกันผู้ตรวจสอบต้องตรวจสอบทุกจุด ของเอกสารสัญญาเหล่านั้นได้ทำไว้อย่างสมบูรณ์ตามกฎหมายและไม่มีข้อบกพร่องที่จะสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงให้แก่องค์กรของตน

4.5 การตรวจสอบหลักฐานทางการบัญชี การบันทึกบัญชีการจดบันทึกทะเบียนต่าง ๆ เอกสารหลักฐานประกอบจดบันทึก ทะเบียนและบัญชี รวมตลอดทั้งระบบบัญชีที่นำมาใช้ในองค์กรไม่ว่าในเรื่อง รายได้ รายจ่าย ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ทรัพย์สินและทุนขององค์กรทั้งหมด จะต้องให้มีการจดบันทึกไว้ในลักษณะที่เหมาะสมเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบข้อกำหนดของกฎหมาย และตามหลักการบัญชีที่รับรองกัน โดยทั่วไปปกติวิธีตามการตรวจสอบวิธีนี้จะใช้วิธีสุ่มทดสอบรายการที่ผิดปกติหรือน่าสงสัยโดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างรายการ โดยพิจารณาจากผลการประเมินระบบการควบคุมภายใน และแผนการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นไว้เป็นสำคัญ

4.6 การตรวจสอบการคำนวณตัวเลขหรือข้อมูลเกี่ยวกับการเงินในบัญชีย่อมมีความสำคัญเสมอ ดังนั้นการคำนวณรายได้ก็ดีรายจ่ายที่จ่ายออกไปก็ดี ทุก ๆ ลักษณะรายได้ทุก ๆ ลักษณะรายจ่ายควรได้รับการเช็คสอบการคำนวณเป็นครั้งคราว อาจโดยวิธีการตรวจสอบการเรียกเก็บรายได้หรือรายจ่ายที่จ่ายไปในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น ทุกวันที่ 20 - 31 ของเดือนสุดท้ายของแต่ละไตรมาส หรือโดยการสุ่มตัวอย่างกลุ่มรายได้รายจ่าย หรือโดยวิธีการเช็คยันตัวเลขที่นำมาบันทึกในบัญชี วิธีการและหลักการคำนวณต่าง ๆ โดยละเอียด

4.7 การตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย ได้ระหว่างระเบียบคำสั่งภายในที่ออกโดยผู้บริหารขององค์กรเอง กับระเบียบปฏิบัติตามข้อบังคับตามกฎหมายหรือตามตัวบทกฎหมาย โดยเฉพาะในเรื่องภาษีอากร ผู้ตรวจสอบจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อประการหลังมากกว่าเพราะการฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมืองอาจมีโทษอย่างรุนแรง โดยเฉพาะโทษทางอาญาและภาพพจน์ขององค์กร ที่ฝ่าฝืนหรือละเมิดกฎหมาย ในสายตาประชาชนโดยทั่วไปย่อมเป็นภาพในทางลบ

4.8 การตรวจสอบการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในต่อให้มีการวางระบบควบคุมภายในไว้ดีปานใดก็ตาม ระบบนั้นจะหมดค่าไปทันทีถ้าไม่มีผู้ปฏิบัติตาม ดังนั้นงานตรวจสอบในรูปการสอบทานและติดตามผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระบบการควบคุมภายในที่วางไว้จึงเป็นงานภาคสำคัญค่อนข้างมาก และผู้ตรวจสอบภายในจะต้องรู้จักนำเทคนิคและวิธีการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพมาใช้ ซึ่งอาจทำได้โดยอาศัยเทคนิคการสังเกต (Observation) อาจ

กำหนดเวลาที่ไม่แน่นอนในการตรวจสอบ หรือโดยการกำหนดวิธีการที่ไม่แน่นอนมาใช้ในการตรวจสอบ ฯลฯ ทั้งนี้มีหลักการสำคัญว่าจะต้องไม่ให้ผู้รับการตรวจสอบรู้ตัวล่วงหน้านอกจากนี้อาจทดสอบรายการต่าง ๆ คู่มือหลักฐานการปฏิบัติงาน คู่มือเอกสารการบันทึกบัญชี คู่มือมือชื่อผู้ปฏิบัติงานที่ต้องลงนามในเอกสารตราสารที่เกี่ยวข้องที่จะปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในที่กำหนดการลงนามของผู้ปฏิบัติเป็นหลักฐานอย่างหนึ่งที่แสดงว่าผู้ปฏิบัติได้ปลดปล่อยความรับผิดชอบของตนตามระบบที่วางไว้แล้ว เทคนิคดังกล่าวนี้จะช่วยให้ผู้ตรวจสอบได้ความจริงจากการติดตามดู และการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในได้มากขึ้น ดังได้กล่าวมาแล้วว่า เทคนิคการตรวจสอบต่าง ๆ ที่ผู้ตรวจสอบจะนำมาใช้ให้ได้ผลนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบและขึ้นอยู่กับขอบเขตของการตรวจสอบที่ได้กำหนดกันไว้ตั้งแต่ต้นเป็นสำคัญ ถ้ากำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตการตรวจสอบไว้ดี ชัดเจนเป็นที่เข้าใจและสามารถปฏิบัติได้แล้ว การปรับเทคนิคในการตรวจสอบมาใช้ก็ง่ายขึ้น และได้ผลมากขึ้น

5. การรายงานผลการปฏิบัติงาน (Report Work Performance)

การรายงานผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การนำเสนอข้อมูลให้ผู้ตรวจสอบภายในได้ตรวจสอบรวบรวมและวิเคราะห์จนได้ผลสรุปนำเสนอต่อผู้บริหาร การรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นการแจ้งข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงระบบการควบคุมและวิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร ซึ่งการรายงานสามารถนำเสนอองค์กรได้ 2 ลักษณะ ดังนี้ (จันทรา สาขากร และคณะ, 2550 :12)

5.1 การนำเสนอรายงานด้วยวาจา การนำเสนอรายงานการตรวจสอบด้วยวาจาเป็นวิธีที่เหมาะสม และนิยมใช้ในกรณีดังต่อไปนี้

5.1.1 กรณีจำเป็นและเร่งด่วน ซึ่งผู้ตรวจสอบภายในควรแจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้บริหารรับทราบทันทีที่ตรวจพบ เพราะหากล่าช้าอาจเกิดผลเสียหายต่อองค์กร

5.1.2 กรณีที่เป็นการรายงานผลความลับหน้า

5.1.3 กรณีที่เป็นการรายงานผลการตรวจสอบ โครงการพิเศษที่ได้รับมอบหมายจาก ผู้บริหาร

5.1.4 กรณีขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ

5.1.5 กรณีขอความช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้บริหาร เนื่องจากที่ได้รับความร่วมมือจากผู้รับการตรวจ

5.1.6 กรณีที่ต้องการให้รายงานผลการตรวจสอบเป็นเรื่องลับมาก

5.1.7 กรณีที่พบพฤติกรรมที่สื่อให้เห็นว่าอาจมีการกระทำที่ไม่สุจริต ซึ่งต้องมีการปฏิบัติแก้ไขป้องกันโดยรีบด่วน

5.2 การนำเสนอรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร อาจทำได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

5.2.1 การนำเสนอรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างการตรวจสอบ

5.2.2 การนำเสนอรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อเสร็จสิ้นตรวจสอบ

6. การติดตามผล (Monitoring)

การติดตามผล หมายถึง การมีระบบการติดตามผล เพื่อประเมินกรอบการจัดการ ความเสี่ยงให้เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิผลอยู่เสมอ (จันทรา สาขากร และคณะ, 2550 : 3 - 9) การติดตามและประเมินผลช่วยให้ผู้บริหารมั่นใจได้ว่านโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้มีการ ปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการติดตามผลสามารถจำแนกได้ 2 แนวทาง ดังนี้

6.1 การติดตามผลระหว่างปฏิบัติการ องค์กรควรออกแบบให้การติดตามผล ระหว่างปฏิบัติการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานตามปกติ ซึ่งกระทำโดยผู้บริหารและผู ควบคุมงาน โดยกำหนดให้เป็นการบริหารงานตามปกติประจำวัน เพื่อให้ทราบถึงผลลัพธ์ที่ได้จาก การจัดการความเสี่ยง

6.2 การประเมินผลเป็นรายครั้ง เป็นการติดตามผลตามเวลาที่กำหนดไว้หรือ จัดทำเป็นครั้งคราว หรือเป็นกรณีพิเศษ เพื่อใช้ในการพิจารณาว่ากระบวนการติดตามผลระหว่าง ปฏิบัติงาน

7. การยอมรับสภาพความเสี่ยง (State risk Acceptance)

การยอมรับสภาพความเสี่ยง หมายถึง การไม่ทำกิจกรรมใดที่มีผลต่อความน่า จะ เป็นและผลกระทบจากความเสี่ยง เนื่องจากความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้แล้ว (จันทรา สาขากร และคณะ, 2550 : 3 -7)

การยอมรับสภาพความเสี่ยง คือ โอกาสที่อาจจะไม่ได้รับเงินลงทุนคืนหรือโอกาส ที่อาจจะไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวังไว้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2551: เว็บไซต์)

การยอมรับสภาพความเสี่ยง คือ ความเสี่ยงที่หน่วยงานสามารถยอมรับได้หรือ เป็นความเสี่ยงที่มีต้นทุนในการจัดการความเสี่ยงสูงมากจนไม่คุ้มค่ากับผลที่จะได้รับ หรือเป็นความ เสี่ยง ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมขององค์กร คืออาจมาสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถ ควบคุมได้

ความสำคัญของมาตรฐานการตรวจสอบภายใน

ความสำคัญของมาตรฐานการตรวจสอบภายในนอกจากเป็นการช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานทุกระดับขององค์กรให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพยิ่งขึ้นแล้วมาตรฐานการตรวจสอบภายในยังช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานในองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรโดยการเสนอรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเพิ่มมูลค่าขององค์กร เพื่อให้องค์กรได้รับผลตอบแทนสูงสุดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

การตรวจสอบภายในมีความสำคัญอย่างมากในการเป็นเครื่องมือทางการบริหารและส่งเสริมการปฏิบัติงานในองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้บริหารเป็นหลักประกันความเชื่อมั่นจากการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผล และความคุ้มค่าของกระบวนการปฏิบัติงาน การให้คำปรึกษา และนำเสนอรายงาน เพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมการเพิ่มมูลค่าและความสำเร็จแก่องค์กรได้ (บวร เทศารินทร์, 2551 : เว็บไซต์)

ดังนั้น องค์กรทุกองค์กรจึงเห็นถึงความสำคัญของการตรวจสอบภายในที่จะนำมาใช้ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานในองค์กร ซึ่งการตรวจสอบที่ดีนั้น ประกอบด้วย

2.3.1 ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการที่ดี (Good Corporate Governance) และความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน (Transparency)

2.3.2 ส่งเสริมให้เกิดการบันทึกบัญชีและรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ (Accountability and Responsibility) โดยกำหนดว่ารายจ่ายทุกรายการต้องมีหลักฐาน และต้องได้รับการบันทึกทางบัญชีซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานของหลักความโปร่งใส (Transparency) และสามารถตรวจสอบได้ (Audit ability)

2.3.3 ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน (Efficiency and Effectiveness of Performance) เพราะการตรวจสอบเป็นการประเมิน วิเคราะห์ เปรียบเทียบข้อมูลทุกด้านในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติงาน ระบบบัญชี รวมทั้งระบบสารสนเทศขององค์กร นอกจากนี้ยังเป็นเสมือนสื่อกลางระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในการลดปัญหาความไม่เข้าใจในนโยบายอันทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุตามที่ผู้บริหารต้องการ

2.3.4 เป็นมาตรฐานการถ่วงดุลแห่งอำนาจ (Check and Balance) ซึ่งจะส่งเสริมให้ การจัดสรรและการใช้ทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างเหมาะสมตามลำดับความสำคัญ เพื่อให้ได้ผลงานที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

2.3.5 ให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Warning Signals) ของการประพุดมิชอบในองค์กร จึงลดโอกาสความเสียหายร้ายแรงและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

2.4.1 คำนิยามของการควบคุมภายใน

การควบคุมภายใน คือกระบวนการปฏิบัติงานที่มีผลต่อทุกคนตั้งแต่คณะกรรมการองค์การฝ่ายบริหารทุกระดับ และพนักงานทุกคนในองค์การ สร้างขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ 3 ด้าน ต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพประสิทธิผลของกระบวนการปฏิบัติงาน (O Objective)
2. ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินการบัญชี (F Objective)
3. การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (C Objective)

2.4.2 วัตถุประสงค์การควบคุม

สถาบันผู้ตรวจสอบภายใน (IIA, 2002) ได้เพิ่มวัตถุประสงค์การควบคุมภายในอีก 1 ด้านเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการดูแลความปลอดภัยของทรัพย์สิน ตามมาตรฐานการตรวจสอบสมัยใหม่ ผู้ตรวจภายในต้องประเมินการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับ

- ความน่าเชื่อถือ (Reliability) และความถูกต้องครบถ้วน (Integrity) ของสารสนเทศทางการเงินและการดำเนินงาน
- ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน (Effective and Efficiency of operation)
- การดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน (Safeguarding of Assets)
- การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และสัญญา (Compliance with laws, regulations and contracts)

2.4.3 แนวคิดหลักด้านการควบคุมภายใน

1. การควบคุมภายในเป็น “กระบวนการ (process)” หมายถึง สิ่งหรือวิธีที่ต้องกระทำเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ การควบคุมภายในไม่ใช่ผลลัพธ์สุดท้าย (It is a means not an end) ดังเช่นนักกีฬาต้องการผลลัพธ์สุดท้ายคือการเป็นผู้ชนะ แต่การเป็นผู้ชนะต้องมีโครงสร้างร่างกายแข็งแรง ต้องฝึกซ้อม ดังนั้นองค์การต้องการความสำเร็จแต่จะสำเร็จต้องมีกรอบงานและกระทำตาม เป็นต้น

2. การควบคุมภายใน ไม่ใช่เพียงแต่การกำหนดนโยบาย หรือไม่ใช่คู่มือการปฏิบัติงานที่วางไว้บนหิ้ง มีแบบฟอร์มที่สวยงามแต่เป็นกระบวนการที่ทุกคนในองค์การต้องร่วมมือกันทำและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3. การควบคุมให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล (Reasonable Assurance) เท่านั้น การควบคุมไม่สามารถให้ความเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์ (Absolute Assurance) ได้ เพราะการควบคุมมี

ข้อจำกัดที่แฝงอยู่ เช่น การพิจารณาความคุ้มค่าของต้นทุนและผลประโยชน์ การใช้ดุลยพินิจ การทะเลาะ การตั้งใจรวมกันกระทำผิด การก้าวก่าย ฯลฯ

4. เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในในด้านใดด้านหนึ่งใน 3 ด้าน หรือหลายด้านที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน (O Objective) 2) ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินบัญชี (F Objective) และ 3) การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (C Objective)

2.4.4 การประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเป็นประเด็นสำคัญในการพิจารณาคูณภาพการบริหารจัดการขององค์การธุรกิจทั้งของส่วนราชการและเอกชน เข้าตามข้อกำหนดของกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น

จากผลการศึกษาของ ชัชฌานี (2548) โดยผู้เขียนเป็นประธานกรรมการในการศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบมาตรฐานการควบคุมภายในของประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกาและ COSO และปัจจัยความสำเร็จในการวางระบบการควบคุมภายในของส่วนราชการ” โดยการศึกษาในระดับกรมทั่วประเทศ พบว่ามาตรฐานการควบคุมภายในที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด ส่วนใหญ่สอดคล้องกับมาตรฐานของต่างประเทศที่นำมาเปรียบเทียบ แต่ยังคงองค์ประกอบของการควบคุมบางด้าน เช่น ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ไม่ได้กำหนดการควบคุมเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบและความสัมพันธ์ของหน่วยงานราชการกับสภาผู้แทนราษฎร สำหรับองค์ประกอบด้านกิจกรรมการควบคุม พบว่า ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับดัชนีวัดผลการดำเนินงาน ส่วนปัจจัยความสำเร็จที่มีนัยสำคัญในการวางระบบการควบคุมภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร คือการให้ความสำคัญอย่างจริงจังจากผู้บริหาร การจัดอบรมให้มีความรู้เพียงพอ การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน ความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบของผู้ตรวจสอบภายใน การมีโครงสร้างและสายการรายงานที่เหมาะสม การมีข้อมูลและการสื่อสาร และวัฒนธรรมองค์กรในการปลูกฝังการควบคุมภายในเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติงานประจำวัน การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อในการจัดการความเสี่ยงของงาน และการพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

2.4.5 ความสัมพันธ์ของความเสี่ยงและการควบคุม

ความเสี่ยงที่สำคัญของกิจการควรมีการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมที่เพียงพอและมีประสิทธิผล การพิจารณาเรื่องดังกล่าวต้องใช้ความระมัดระวังรอบคอบ ขึ้นอยู่กับลักษณะความเสี่ยงว่าควบคุมได้หรือไม่ หากเป็นความเสี่ยงที่ควบคุมไม่ได้ อาจต้องใช้การถ่ายโอน การประกัน โดย

พิจารณาต้นทุน และความคุ้มค่า ความเสี่ยงคงเหลือและระดับที่ยอมรับได้ที่องค์กรกำหนด แต่หากความเสี่ยงนั้นควบคุมได้ต้องได้หาการควบคุมที่มีความสัมพันธ์โดยตรงในการป้องกัน ค้นพบความเสี่ยงนั้นอย่างทันกาลและในระดับที่ตรงระดับความเสี่ยง การพิจารณาเรื่องดังกล่าว ผู้ตรวจสอบอาจนำตารางความเสี่ยงและการควบคุมไปประยุกต์ใช้ได้

2.4.6 ขั้นตอนในการพัฒนาระบบการควบคุมตามแนวความเสี่ยง

การควบคุมงานที่ดีทำให้เกิดความมั่นใจในการบริหารงานจากปัจจัยภายในที่ดี มักมีการเปรียบเทียบเหมือนกับการขับรถด้วยความมั่นใจใน ผู้ขับ สภาพรถ อุปกรณ์สำคัญ เช่น เบรก กระจก หน้าปัดที่พร้อม เพื่อพร้อมเผชิญความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก เช่น สภาพถนน สภาพอากาศ เป็นต้น แต่หากมีการควบคุมมากเกินไปจนความเสี่ยง เช่น การมีอุปกรณ์หรือหน้าปัดข้อมูลไว้ในกรณีเกิดพายุหิมะในประเทศไทย อาจเสียค่าใช้จ่ายและพะรุงพะรังโดยไม่จำเป็น ดังนั้น ในการพัฒนาระบบการควบคุมควรปฏิบัติโดยประยุกต์ตามแนวความเสี่ยง ซึ่งมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การทำความเข้าใจธุรกิจและสภาพแวดล้อม ก่อนการกำหนดระบบการควบคุม ควรศึกษาทำความเข้าใจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจและสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เช่น ประเภทอุตสาหกรรม คู่แข่ง กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ในระดับกลยุทธ์ นโยบายการบริหารความเสี่ยง ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับองค์กร รวมทั้งสภาพแวดล้อมการควบคุมภายในที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. การเลือกหรือทบทวนกระบวนการปฏิบัติงานหลัก หมายถึง การเลือกกระบวนการปฏิบัติงานหลักในระดับต่าง ๆ ที่สัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ อย่างเป็นเหตุเป็นผลกัน อาจนำแนวคิดและโครงสร้างของบาลานซ์สกอร์คมาประยุกต์ใช้
3. การทบทวนตัววัดเป้าหมายของวัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงานที่เลือก วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการ ความคาดหวัง หรือเกณฑ์ในแผนการปฏิบัติ ซึ่งควรสอดคล้องกับกลยุทธ์หรือแผนงานในระดับสูง จะเห็นได้ว่า การควบคุมภายในจะเกิดขึ้น เมื่อผู้บริหารระบุวัตถุประสงค์ ตัววัด เป้าหมายและระดับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า
4. การระบุและประเมินความเสี่ยง ในยุคของการบริหารภายใต้ความเสี่ยงเมื่อผู้บริหารกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วัดผลได้แล้ว จะต้องระบุความเสี่ยงหรือโอกาสที่การปฏิบัติงานจะไม่บรรลุผล และกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
5. การแทรกกิจกรรมควบคุมในการปฏิบัติงาน กิจกรรมการควบคุมควรแทรกในขั้นตอนที่มีความเสี่ยงสูง หรือในจุดที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป โดยอาจพิจารณาจาก 1) เป็นจุดที่สำคัญหรือมีความเสี่ยงสูง 2) เป็นจุดที่ให้ผลลัพธ์ที่วัดผลได้หรือเป็นที่ยอมรับได้ง่าย 3) ความสะดวกไม่เสียเวลา 4) ไม่เสียค่าใช้จ่ายเกินควร

6. การรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานการวัดผลงาน การควบคุมที่ไม่มีระบบสารสนเทศไม่เก็บบันทึกข้อมูลผลงานจริงหรือรายงานเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนดหรือเป็นรายงานที่ผู้บริหารละเลยไม่สั่งการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างทันกาล ดังนั้น การควบคุมจะต้องมีระบบสารสนเทศ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่แจ้งล่วงหน้าก่อนการดำเนินงาน (Feed forward Control) ข้อมูลย้อนกลับที่แจ้งผลหลังการดำเนินงาน (Feedback Control) หรือข้อมูลที่แจ้งในขณะดำเนินงาน (Concurrent Control)

7. การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การควบคุมการปฏิบัติงานต้องมีการพัฒนาแก้ไขให้ทันสมัยตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนกลยุทธ์ใหม่ หรืออย่างน้อยเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก 1 - 3 ปี เป็นต้น เมื่อมีการประเมินโดยเฉพาะในจุดวิกฤตแล้วพบความคลาดเคลื่อนจากมาตรฐานที่ควรจะเป็น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

พรเพ็ญ งามอาจวาจา (2540) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนางานตรวจสอบจากปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในและตรวจสอบการดำเนินงาน ของผู้ตรวจสอบภายในการทำเรือแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้ตรวจสอบภายในส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมากที่สุด คือ นโยบายและการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร และความพร้อมด้านทักษะความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบภายใน หน่วยงานตรวจสอบภายในมีการปฏิบัติงานตามกระบวนการปฏิบัติงานตรวจสอบโดยทั่วไปและกระบวนการตรวจสอบการทำงานครบถ้วน ในเรื่องที่ได้รับการปฏิบัติน้อย คือ การประเมินถึงความคุ้มค่าและประสิทธิผลของงานที่ตรวจสอบความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับปัญหานั้นมากกว่าระดับปัญหาที่พบจากการปฏิบัติตรวจสอบ โดยเรื่องที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การประเมินความเสี่ยงการจัดทำแนวการตรวจสอบ การประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลและความคุ้มค่าของงานที่ตรวจสอบเรื่องที่ต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกันคือกลยุทธ์ในการเลือกงานตรวจสอบ และการปฏิบัติงานตรวจสอบภาคสนาม การสรุปผลและการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ

ดวงดาว วงษ์พระลับ (2542) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการตรวจสอบภายในในการบริหารงานคลัง กรณีศึกษาวิทยาลัยการศึกษาศาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น พบว่า การจัดโครงสร้างองค์กร การจัดอัตรากำลังที่เหมาะสมและมีส่วนร่วมในการกำหนดภาระหน้าที่รับผิดชอบ มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานคลัง การตรวจสอบภายในทำให้การปฏิบัติงานในด้าน

การงบประมาณ ด้านการเงิน ด้านการบัญชี ด้านพัสดุ ด้านธุรกิจ เกิดประสิทธิภาพระบบการทำงานดีขึ้น ผลกระทบจากการตรวจสอบภายในในการบริหารงานคลังที่มีผลกระทบด้านบวกและด้านลบ

กัญญา เดือนนวล (2545) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้รับตรวจเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของผังเมือง พบว่า ความคิดเห็นของผู้รับตรวจเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของกรมการผังเมืองในภาครวมอยู่ในระดับสูงทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการตรวจสอบ ด้านการให้คำแนะนำ ปรีกษา และด้านคุณลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน เมื่อจำแนกผู้ตรวจสอบตามระดับการศึกษาตำแหน่ง และหน้าที่ความรับผิดชอบ พบว่า ระดับการศึกษา ตำแหน่งและหน้าที่ ความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน

ณัฐวงศ์ พูนผล (2545) ได้ศึกษาเรื่องความรู้มาตรฐานมาควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ของผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการระดับกระทรวง พบว่า ผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการระดับกระทรวง ยังมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ไม่เพียงพอโดยตอบคำถามผิดเกี่ยวกับองค์ประกอบการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยงในอัตราร้อยละ 81.8 ตอบคำถามพื้นฐานและด้านกิจกรรมการควบคุมผิดในอัตราร้อยละ 70.9 ด้านสารสนเทศและการสื่อสารตอบผิดร้อยละ 58.2 ด้านการประเมินผลตอบผิดร้อยละ 49.1 และด้านสภาพแวดล้อมของการควบคุมตอบผิดร้อยละ 29.1 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มที่มีตำแหน่งระดับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในในระดับกระทรวง 8 ว. หรือ 7 ว. ที่มีอายุระหว่าง 37 - 42 ปี อายุการทำงานราชการ 14 - 18 ปี และอายุการทำงานด้านการตรวจสอบ 1 - 8 ปี เป็นกลุ่มที่ตอบคำถามผิดมากที่สุด

นันทวัน วรรณคดี (2545) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำการตรวจสอบการดำเนินงานมาปฏิบัติของหน่วยงานตรวจสอบภายใน สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในและผู้รับตรวจสอบมีความคิดเห็นว่าการรายงานผลการตรวจสอบภายใน การยอมรับนับถือตนเอง และลักษณะของงานวิชาชีพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในกระทรวงศึกษาธิการในระดับมาก การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในศึกษาธิการมีผลในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพในการตรวจสอบภายใน และลักษณะของงานวิชาชีพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน

ศรียรัตน์ สุวรรณโณ (2549) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้รับตรวจที่มีต่อการปฏิบัติงานจริงของฝ่ายตรวจสอบ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้รับตรวจ โดยผู้รับตรวจมีความคิดเห็นด้านคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบและด้านการรายงาน

และติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องของการตรวจสอบ ส่วนด้านการปฏิบัติงานการตรวจสอบและด้านการให้ความรู้คำแนะนำของผู้ตรวจสอบ ผู้รับตรวจยังไม่ได้ให้ความสนใจต่อการปฏิบัติงานจริงของผู้ตรวจสอบ และความคิดเห็นของผู้รับตรวจให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติผู้ตรวจสอบ ผู้รับตรวจสนใจกับผลการประเมิน และให้ความสำคัญในด้านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Farbo (1985) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบในควมมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบภายใน ระหว่างมหาวิทยาลัย และมหาลัยที่ได้รับสนับสนุนโดยเอกชน และรัฐบาล ได้คัดเลือกมาในอเมริกา พบว่า การปฏิบัติงานการตรวจสอบภายในหรือด้านคุณลักษณะที่มีความแตกต่างกันอย่างมากที่สุด ส่วนต่าง ๆ นี้ได้นำมารายงานไว้ และ อภิปรายไว้สำหรับข้อสมมุติฐานทางสถิติแต่ละข้อสมมุติฐาน สถาบันต่าง ๆ ต้องพยายามที่จะเพิ่มควมมีประสิทธิภาพของการทำงานตรวจสอบภายในให้มีสูงขึ้นตลอด ในการทราบถึงความแตกต่างในระหว่างกลุ่มจะช่วยให้กระตุ้นให้เกิดการอภิปราย และเกิดปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อได้สังเกตเห็นความแตกต่างการยอมรับก็จะช่วยให้เกิดประสานร่วมมือ และหรือ การจัดลำดับความสำคัญของการทำงานที่ฝ่ายตรวจสอบภายในขององค์กร ต้องทำ

Eden & Moriah (1996 : 262 - 271) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการตรวจสอบบัญชีภายในต่อการปฏิบัติงานของธนาคาร พบว่า การตรวจสอบภายในนั้นไม่เพียงแต่เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานบุคคลากรในหน่วยที่รับตรวจเท่านั้น แต่ยังสามารถรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของธนาคารได้เป็นอย่างดีสามารถใช้ข้อมูลนี้เพื่อการพัฒนาองค์กร และสามารถส่งผลต่อปริมาณลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการของธนาคาร ผู้ตรวจสอบภายในเป็นบุคคลที่สามารถทำให้เกิดสิ่งเหล่านั้นได้โดยผู้ตรวจสอบภายในสามารถให้คำแนะนำและคำปรึกษาหน่วยงานที่รับตรวจ เนื่องจากผู้ตรวจสอบภายในมีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในการตรวจสอบในหลายส่วนงานจึงทำให้ผู้ตรวจสอบสามารถที่จะให้คำปรึกษาและยังกระตุ้นให้เกิดการตรวจสอบภายในที่โปร่งใสทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เนื่องจากการรายงานของผู้ตรวจสอบภายในต่อผู้บริหารนั้นมีผลต่อพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของบุคคลากรในองค์กร

Larkin (1988) ได้ศึกษาเรื่องโมเดลผลการปฏิบัติงานสำหรับผู้ตรวจสอบบัญชีที่เป็นเจ้าหน้าที่ในสิ่งแวดล้อมแบบการตรวจสอบภายใน พบว่า การหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงของแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเจ้าหน้าที่นั้น เป็นปัญหาที่พบเห็นอยู่ทั่วไปในสิ่งแวดล้อมของการทำบัญชี โดยต้นทุนที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อองค์กรมาก การเข้า - ออกของพนักงานนี้ไม่ใช่จำเป็นว่า จะต้องเป็นการผิดปกตินหน้าที่แต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม การบริหารในส่วนนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญต่อ

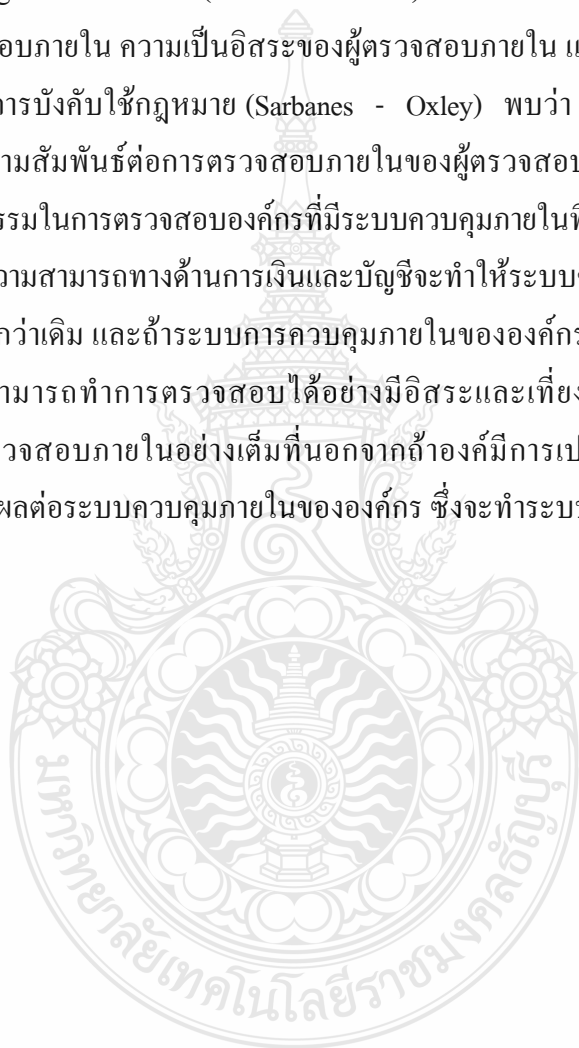
ความประสพผลสำเร็จขององค์กร ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ก่อนได้แสดงให้เห็นตัวแปรบางตัวแปรซึ่งช่วยอธิบายถึงผลการปฏิบัติงานที่ประสพผลสำเร็จของผู้ตรวจสอบ และดังนั้นก็จะช่วยในการแก้ปัญหาซึ่งมีอยู่ในสาขาอาชีพนี้ นี่เป็นการศึกษาที่ได้ศึกษาในตัวแปรต่าง ๆ ของสมาชิกเจ้าหน้าที่พนักงานที่ได้ศึกษาคัดเลือกตัวแปรมาในสิ่งแวดล้อมการตรวจสอบภายใน ในความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ของตัวแปรกับผลการปฏิบัติงานที่จะประสพผลสำเร็จของผู้ตรวจสอบบัญชี โดยการใช้วิธีการแบบกรณีศึกษา พร้อมกับแบบสอบถามด้วยจึงได้สำรวจการปฏิบัติหน้าที่การตรวจสอบภายในของบริษัทที่มีหลากหลายสัญชาติบริษัทหนึ่ง ผลการศึกษาได้ชี้แสดงว่าแรงกระตุ้นหรือแรงคลใจที่จะปฏิบัติงานและกับความพึงพอใจในงานนั้น โดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องอย่างมากกับผลการปฏิบัติงานที่ประสพผลสำเร็จ ได้พบว่าความเกี่ยวข้องผูกมัดในองค์กร ความน่าดึงดูดใจในระหว่างบุคคล และ โรงเรียนสถานศึกษาที่ได้ศึกษานั้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องน้อยกับผลการปฏิบัติงานที่ประสพผล โดยการค้นพบนี้ได้ช่วยปฏิบัติ การศึกษา และนักวิชาการต่าง ๆ ผู้บริหารทรัพยากรบุคคล ในสิ่งแวดล้อมแบบการตรวจสอบภายใน สามารถปรับวิธีปฏิบัติส่วนตัวของพวกเขาได้ในการพยายามที่จะได้มาซึ่งการเป็นผู้ปฏิบัติที่ประสพผลสำเร็จมากที่สุด

Dezort & Salterio (2001) ได้ศึกษาเรื่องประสพการณ์การกำกับดูแลความรู้ด้านการตรวจสอบและความรู้ด้านการรายงานทางการเงินของสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบมีผลกับการตัดสินใจปัญหาในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสอบบัญชี พบว่าสมาชิกคณะกรรมการอิสระ และมีความรู้ด้านการตรวจสอบที่มาก มีส่วนช่วยและสนับสนุนผู้สอบบัญชีในการโต้แย้งกับฝ่ายบริหาร และสามารถทำให้คณะกรรมการตรวจสอบมีศักยภาพต่อองค์กรมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามคณะกรรมการตรวจสอบที่มีประสพการณ์ดำรงตำแหน่ง เป็นคณะกรรมการบริษัทและสมาชิกอาวุโสของฝ่ายบริหารพร้อมกัน มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนฝ่ายบริหารที่สูง การดำรงตำแหน่งทางด้านฝ่ายบริหารมาก่อนทำให้เห็นความสำคัญทางด้านการบริหารงานมากกว่าการตรวจสอบ เนื่องจากงานทางด้านบริหารมีความสำคัญทำให้องค์กรเกิดผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมากกว่าการตรวจสอบ

Spekle Eltem & Kruis (2007 : 102 - 124) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้องค์กรเกิดระบบการควบคุมและตรวจสอบภายใน พบว่า ปัจจัยที่องค์กรตัดสินใจให้มีระบบการควบคุมและตรวจสอบภายในเนื่องจากต้องการให้องค์กรมีการควบคุมที่เข้มแข็ง โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และทำให้งบการเงินขององค์กรเกิดความน่าเชื่อถือต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนมากเป็นกิจการที่กำลังพัฒนาจากขนาดเล็ก สู่ขนาดใหญ่ ในการเกิดระบบการควบคุมและตรวจสอบภายในในองค์กร จำเป็นจะต้องมีผู้ที่มีความรู้เฉพาะทางด้าน การควบคุมและตรวจสอบภายในที่มีความรู้มาทำการวางระบบการควบคุม

เพื่อให้องค์กรเกิดการจัดการระบบควบคุมและตรวจสอบภายในอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อขนาดขององค์กร โดยองค์กรค้ำประกันว่าในองค์กรต้องมีความรู้ความเข้าใจในระบบควบคุมภายในเพื่อดูแลรักษา ระบบให้สามารถป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ และต้องการให้ระบบควบคุมและตรวจสอบภายในมีความเหมาะสมกับองค์กร โดยที่ไม่มีการควบคุมที่มากเกินไปจนเกิดความล่าช้า และไม่น้อยเกินไปจนเกิดความเสียหายต่อองค์กร

Zhang Zhou & Zhou (2007 : 300 - 327) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของคุณภาพ คณะกรรมการตรวจสอบภายใน ความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน และความอ่อนแอของระบบ ควบคุมภายในหลังมีการบังคับใช้กฎหมาย (Sarbanes - Oxley) พบว่า คุณภาพของคณะกรรมการ ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ต่อการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ ซึ่งจะทำให้ผู้ตรวจสอบมี ความอิสระและเที่ยงธรรมในการตรวจสอบองค์กรที่มีระบบควบคุมภายในที่อ่อนแอถ้ามีคณะกรรมการ ตรวจสอบที่มีความรู้ความสามารถทางการเงินและบัญชีจะทำให้ระบบควบคุมภายในขององค์กรมี ความเข้มแข็งมากขึ้นกว่าเดิม และถ้าระบบการควบคุมภายในขององค์กรมีความเหมาะสมจะทำให้ ผู้ตรวจสอบภายในสามารถทำการตรวจสอบได้อย่างมีอิสระและเที่ยงธรรมทำให้องค์กรได้รับ ประโยชน์จากการตรวจสอบภายในอย่างเต็มที่นอกจากถ้าองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ ตรวจสอบจะทำให้ส่งผลต่อระบบควบคุมภายในขององค์กร ซึ่งจะทำการระบบควบคุมภายในขององค์กร อ่อนแอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 7,838 คน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2553 - 2554)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Multiple State ซึ่งแยกออกเป็น 7 หมวด ตามลำดับ โดยใช้สูตรของ Yamane ให้คงเหลือกลุ่มตัวอย่าง 380 คน ซึ่งมีขั้นตอนในการคำนวณดังภาพที่ 3.1

3.1.2.1 จำแนกผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนออกตามประเภทธุรกิจ

3.1.2.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามสัดส่วน

ดังตารางที่ 3.1

$$\begin{aligned}
 n &= N / 1 + N (e)^2 \\
 &= 7838 / (1 + (7838)0.0025) \\
 &= 7838 / (1 + 19.60) \\
 &= 7838 / 20.60 \\
 &= 380.48 \\
 &= 380 \text{ คน} \\
 &\text{กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ } 0.05
 \end{aligned}$$

ภาพที่ 3.1 คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจำแนกตามประเภทธุรกิจ ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มเป็นสัดส่วนกับประชากร

ประเภทธุรกิจ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	1,203	58
2. เหมืองแร่ เชรามีิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	384	19
3. อุตสาหกรรมเบา	1,101	53
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	1,347	65
5. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,102	53
6. เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	1,042	51
7. กิจการบริการแลสาธารณูปโภค	1,659	81
รวม	7,838	380

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ได้สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 7 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ต่อเดือน และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 6 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ ประเภทของธุรกิจ ทุนจดทะเบียน สินทรัพย์ของธุรกิจ รายได้ของธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจ และจำนวนพนักงาน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 21 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารการตรวจสอบภายใน จำนวน 3 ข้อ ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน จำนวน 3 ข้อ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน จำนวน 3 ข้อ ด้านการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน จำนวน 3 ข้อ ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน จำนวน 3 ข้อ ด้านการติดตามผล จำนวน 3 ข้อ และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 12 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ จำนวน 3 ข้อ ด้านการเงิน จำนวน 3 ข้อ ด้านการดำเนินงาน จำนวน 3 ข้อ และด้านการควบคุม จำนวน 3 ข้อ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบสอบถามการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 1 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตำรา ทฤษฎีและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็นแนวทาง ในเรื่องเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

2. ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานจากเครื่องมือของสุวรรณรงค์ยศ, (2549 :172-173) แล้วจัดทำแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด โดยมุ่งหมายให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในเนื้อหา และภาษาที่ใช้เพื่อให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของงานวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

4.1 ผศ.กุสุมา คำพิทักษ์

4.2 ผศ.ดร.วชิระ บุญเนตร

5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา

6. การตรวจสอบหาคุณภาพของแบบสอบถาม

6.1 การนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Try-out) กับผู้บริหารกลุ่มธุรกิจที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

6.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน และประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ที่ 0.898 แสดงว่าสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงได้ต่อไป

7. นำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังนี้

3.3.1 ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของเอกสารเตรียมการจัดเก็บข้อมูล

3.3.2 เก็บข้อมูลด้วยการนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเองตามจำนวนประชากรของแต่ละกลุ่มธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแบ่งเป็น 7 หมวด รวม 380 บริษัท ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

3.3.3 เริ่มการเก็บข้อมูลตั้งแต่ 15 ธันวาคม 2555 - 15 มีนาคม 2556 รวมระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 3 เดือน

3.3.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามซึ่งตอบสมบูรณ์ทุกฉบับแล้วนำมาวิเคราะห์แปลผลต่อไป

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป การวิเคราะห์ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน และประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทยโดยใช้วิธีการประมวลผลตามหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอุปมาน (Inferential Statistics) การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับบรรยายและสรุปผลการวิจัย ซึ่งกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 99 - 100)

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้เป็น	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้เป็น	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้เป็น	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้เป็น	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้เป็น	1	คะแนน

แล้วนำคะแนนไปหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 99 - 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติเชิงอุปมาน (Inferential Statistics) ได้แก่
 - 3.1 Independent Simple t-test ใช้ทดสอบข้อมูลที่มี 2 กลุ่ม
 - 3.2 F - test (One way ANOVA) ใช้ทดสอบข้อมูลที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม
 - 3.3 Pearson Simple Correlation ใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์
 - 3.4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis)
 - 3.5 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยได้ทำการกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Sig.	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
F-Ratio	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
F-Prob., p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับการบอกนัยสำคัญทางสถิติ (Probability)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนนเฉลี่ย (Mean of Squares)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Un standardized)
R^2_{Adj}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจของสถิติวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตาม เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและรายได้ต่อเดือนนำเสนอโดยแจกแจงเป็นความถี่และค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ชาย	196	51.6
2. หญิง	184	48.4
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.1 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่
ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพสมรส	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. โสด	108	28.4
2. สมรส	272	71.6
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.2 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี
สถานภาพสมรส จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด จำนวน
108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่
ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. 25 - 30 ปี	41	10.8
2. 31 - 36 ปี	77	20.3
3. 37 - 41 ปี	65	17.1
4. 42 - 47 ปี	98	25.8
5. มากกว่า 47 ปี	99	26.1
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.3 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า
47 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 รองลงมา อายุระหว่าง 42 - 47 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็น
ร้อยละ 25.8 อายุระหว่าง 31 - 36 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 อายุระหว่าง 37 - 41 ปี จำนวน
65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และ อายุระหว่าง 25 - 30 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่
ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.ต่ำกว่าปริญญาตรี	25	6.6
2.ปริญญาตรี	247	65.0
3.สูงกว่าปริญญาตรี	108	28.4
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.4 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมา สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 และ ต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่
ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 5 ปี	40	10.5
2. 5 - 10 ปี	105	27.6
3. 11 - 15 ปี	76	20.0
4. มากกว่า 15 ปี	159	41.8
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.5 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา 5 - 10 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่
ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. 15,000 บาท - 30,000 บาท	77	20.3
2. 30,001 บาท – 45,000 บาท	88	23.2
3. 45,001 บาท - 60,000 บาท	79	20.8
4. 60,001 บาท - 75,000 บาท	56	14.7
5. มากกว่า 75,000 บาท	80	21.1
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.6 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี
รายได้ต่อเดือนเท่ากับ 30,001 บาท - 45,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมา มี
รายได้ต่อเดือนมากกว่า 75,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 รายได้ต่อเดือน 45,001 บาท -
60,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รายได้ต่อเดือน 15,000 บาท - 30,000 บาท จำนวน 77
คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และ รายได้ต่อเดือน 60,001 บาท - 75,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ
14.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่
ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน

ตำแหน่งงานในปัจจุบัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ผู้บริหารระดับสูง	96	25.3
2. ผู้บริหารระดับกลาง	153	40.3
3. ผู้บริหารระดับต้น	88	23.2
4. ตำแหน่งอื่นๆ โปรระบุ	43	11.3
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.7 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมา คือ ผู้บริหาร
ระดับสูง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2
และ ตำแหน่งอื่นๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน ยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และจำนวนพนักงานนำเสนอ โดยแจกแจงเป็นความถี่และค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร	58	15.3
2. เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน	19	5.0
3. อุตสาหกรรมเบา	53	13.9
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	65	17.1
5. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	53	13.9
6. เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	51	13.4
7. กิจการบริการและสาธารณูปโภค	81	21.3
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.8 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า ประเภทของธุรกิจส่วนใหญ่ คือ กิจการบริการและสาธารณูปโภค จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมา ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 อุตสาหกรรมเบา และ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยมีสัดส่วนที่เท่ากัน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และ เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
จำแนกตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ

ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	25	6.6
2. 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	47	12.4
3. 5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	84	22.1
4. มากกว่า 10 ล้านบาท	224	58.9
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.9 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือ 5 ล้านบาท - 10 ล้านบาทจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 ทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 1 ล้านบาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน

มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	16	4.2
2. 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	53	13.9
3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	106	27.9
4. มากกว่า 20 ล้านบาท	205	53.9
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.10 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นมากกว่า 20 ล้านบาท จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาคือ มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้น 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 และมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นน้อยกว่า 1 ล้านบาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
จำแนกตามยอดขายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ

ยอดขายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	15	3.9
2. 1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	74	19.5
3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	133	35.0
4.มากกว่า 50 ล้านบาท	158	41.6
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.11 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามยอดขายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มียอดขายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ มากกว่า 50 ล้านบาท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมา คือ มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ยอดขายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ 1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และยอดขายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจน้อยกว่า 1 ล้านบาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. 5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	175	46.1
2. 11 - 20 ปี	116	30.5
3. 21 - 30 ปี	70	18.4
4. มากกว่า 30 ปี	19	5.0
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.12 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน 5 - 10 ปี หรือน้อยกว่าจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 รองลงมา คือ 11 - 20 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ 21 - 30 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจมากกว่า 30 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
จำแนกตามจำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 100 คน	169	44.5
2. 100 - 200 คน	104	27.4
3. 201 - 300 คน	54	14.2
4. มากกว่า 300 คน	53	13.9
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4.13 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนพนักงาน พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 100 คน จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมา คือ 100 - 200 คน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 จำนวนพนักงาน 201 - 300 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และจำนวนพนักงานมากกว่า 300 คน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ในการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง โดยแจกแจงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	4.54	0.51	มากที่สุด	2
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	4.57	0.48	มากที่สุด	1
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	4.40	0.55	มากที่สุด	4
ด้านการปฏิบัติงาน	4.51	0.43	มากที่สุด	3
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	4.31	0.52	มากที่สุด	5
ด้านการติดตามผล	4.25	0.52	มากที่สุด	6
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	3.99	0.58	มาก	7
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในโดยรวม	4.37	0.37	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57) รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54) ด้านการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31) และด้านการติดตามผล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน

ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. การกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่สำหรับหน่วยตรวจสอบภายในชัดเจนและมีแผนเพื่อปฏิบัติงานตรวจสอบโดยมีความรับผิดชอบ	4.67	0.63	มากที่สุด	1
2. ให้ความสำคัญกับการจัดนโยบายและขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตรวจสอบ	4.30	0.71	มากที่สุด	3
3. ให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนในการคัดเลือกและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและมีการประสานงานระหว่างกันกับผู้ตรวจสอบภายนอกเพื่อกำหนดแผนควบคุมคุณภาพงานตรวจสอบภายใน	4.64	0.63	มากที่สุด	2
โดยรวม	4.54	0.51	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่สำหรับหน่วยตรวจสอบภายในชัดเจนและมีแผนเพื่อปฏิบัติงานตรวจสอบโดยมีความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนในการคัดเลือกและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและมีการประสานงานระหว่างกันกับผู้ตรวจสอบภายนอกเพื่อกำหนดแผนควบคุมคุณภาพงานตรวจสอบภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64) ส่วนการให้ความสำคัญกับการจัดนโยบายและขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน

ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
4.การตรวจสอบข้อมูลและรายงานทางการเงินการบัญชี เพื่อให้มั่นใจว่ามีการควบคุมภายในที่เพียงพอในการดูแลปกป้องทรัพย์สิน	4.56	0.61	มากที่สุด	2
5.ให้ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กรเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด	4.67	0.54	มากที่สุด	1
6.ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดเพื่อประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายใน	4.47	0.58	มากที่สุด	3
โดยรวม	4.57	0.48	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การ ให้ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กรเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67) รองลงมา คือ การตรวจสอบข้อมูลและรายงานทางการเงินการบัญชี เพื่อให้มั่นใจว่ามีการควบคุมภายในที่เพียงพอในการดูแลปกป้องทรัพย์สิน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดเพื่อประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับภาพการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน

ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
7. มุ่งเน้นในการกำหนดขอบเขตของความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับความจริงปัจจุบันเพื่อให้ผลงานนั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด	4.36	0.60	มากที่สุด	3
8. ให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นที่ที่จะทำการตรวจสอบหรือปริมาณงานขององค์กรเพื่อสร้างความมั่นใจในความถูกต้อง ครบถ้วน และเชื่อถือได้	4.38	0.64	มากที่สุด	2
9. ให้ความสำคัญกับเรื่องอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่กับระยะเวลาในการตรวจสอบเพื่อกำหนดทางเดินของเอกสารต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างชัดเจนและรวดเร็วมีการจัดบันทึกการรับและส่งเป็นสารสนเทศเพื่อเป็นหลักฐานภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	4.48	0.68	มากที่สุด	1
โดยรวม	4.40	0.55	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการให้ความสำคัญกับเรื่องอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่กับระยะเวลาในการตรวจสอบเพื่อกำหนดทางเดินของเอกสารต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างชัดเจนและรวดเร็วมีการจัดบันทึกการรับและส่งเป็นสารสนเทศเพื่อเป็นหลักฐานภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48) รองลงมา คือ การให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นที่ที่จะทำการตรวจสอบหรือปริมาณงานขององค์กรเพื่อสร้างความมั่นใจในความถูกต้อง ครบถ้วน และเชื่อถือได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มุ่งเน้นในการกำหนดขอบเขตของความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับความจริงปัจจุบันเพื่อให้ผลงานนั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการปฏิบัติงาน

ด้านการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
10. ให้ความสำคัญกับการตรวจนับ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินสดหรือเอกสารทางการเงิน ซึ่งจะเป็นวิธีที่พิสูจน์ลักษณะสภาพที่แท้จริงของตัวเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร	4.64	0.57	มากที่สุด	1
11. ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบยอดคงเหลือในบัญชีให้มีความถูกต้อง ในการเช็कยันกับยอดคงเหลือในบัญชีคุมให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีการตรวจสอบหลักฐานทางบัญชีทั้งหมดขององค์กร เพื่อคุ้มครองการที่ผิดปกติโดยการพิจารณาจากผลการประเมินการควบคุมภายใน	4.41	0.59	มากที่สุด	3
12. ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารสัญญา ธุรกิจหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก เช่น ข้อผูกมัดและสัญญาผู้ยืมและปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับ และไม่ทำผิดขั้นรุนแรง	4.46	0.55	มากที่สุด	2
โดยรวม	4.51	0.43	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับการตรวจนับ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินสดหรือเอกสารทางการเงิน ซึ่งจะเป็นวิธีที่พิสูจน์ลักษณะสภาพที่แท้จริงของตัวเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64) รองลงมา คือ ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารสัญญา ธุรกิจหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก เช่น ข้อผูกมัดและสัญญาผู้ยืมและปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับ และไม่ทำผิดขั้นรุนแรง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับการตรวจสอบยอดคงเหลือในบัญชีให้มีความถูกต้อง ใน

การเช็ชยันกับขอดคงเหลือในบัญชีคุมให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีการตรวจสอบหลักฐานทางบัญชีทั้งหมดขององค์กร เพื่อสรุปรายการที่ผิดปกติโดยการพิจารณาจากผลการประเมินการควบคุมภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน

ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
13. ให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานด้วยวาจา เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ เพื่อป้องกันการทุจริตเป็นวิธีการที่สามารถตรวจสอบข้อพิรุชของบุคคลในการจัดทำรายงานได้	4.23	0.80	มากที่สุด	3
14. ให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร	4.41	0.59	มากที่สุด	1
15. ให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างการตรวจสอบ เพื่อเป็นการรายงานผลความคืบหน้า	4.31	0.61	มากที่สุด	2
โดยรวม	4.31	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41) รองลงมา คือ การให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างการตรวจสอบ เพื่อเป็นการรายงานผลความคืบหน้า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานด้วยวาจา เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ เพื่อป้องกันการทุจริตเป็นวิธีการที่สามารถตรวจสอบข้อพิรุชของบุคคลในการจัดทำรายงานได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการติดตามผล

ด้านการติดตามผล	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
16.ให้ความสำคัญกับการติดตามผลระหว่างปฏิบัติการ ซึ่งสามารถทำให้ผู้บริหารและผู้ควบคุมงานทราบถึงผลลัพธ์ในการจัดการความเสี่ยง	4.27	0.56	มากที่สุด	1
17.ให้ความสำคัญกับการประเมินเป็นรายครั้งเพื่อติดตามผลตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้	4.25	0.58	มากที่สุด	2
18.ให้ความสำคัญกับระบบการติดตามผลเพื่อประเมินรอบการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิผลอยู่เสมอ	4.24	0.58	มากที่สุด	3
โดยรวม	4.25	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการติดตามผล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับการติดตามผลระหว่างปฏิบัติการ ซึ่งสามารถทำให้ผู้บริหารและผู้ควบคุมงานทราบถึงผลลัพธ์ในการจัดการความเสี่ยง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27) รองลงมา คือ ให้ความสำคัญกับการประเมินเป็นรายครั้งเพื่อติดตามผลตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับระบบการติดตามผลเพื่อประเมินรอบการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิผลอยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
19.ให้ความสำคัญที่จะจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่สามารถจะยอมรับได้และสามารถนำจุดแข็งขององค์กรมาสร้างมูลค่าเพื่อลดจุดอ่อนขององค์กร	4.07	0.61	มาก	1
20.ให้ความสำคัญกระบวนการจัดการความเสี่ยงและควบคุมอย่างจริงจัง โดยพิจารณาเลือกวิธีแก้ไขที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น	4.06	0.65	มาก	2
21.ให้ความสำคัญกับระดับความน่าจะเป็นและระดับผลกระทบของเหตุการณ์จากการศึกษาจุดแข็ง และจุดอ่อนที่เกิดจากการตรวจสอบ	3.83	0.72	มาก	3
โดยรวม	3.99	0.58	มาก	

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้ความสำคัญที่จะจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่สามารถจะยอมรับได้และสามารถนำจุดแข็งขององค์กรมาสร้างมูลค่าเพื่อลดจุดอ่อนขององค์กร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07) รองลงมา คือ การให้ความสำคัญกระบวนการจัดการความเสี่ยงและควบคุมอย่างจริงจัง โดยพิจารณาเลือกวิธีแก้ไขที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับระดับความน่าจะเป็นและระดับผลกระทบของเหตุการณ์จากการศึกษาจุดแข็ง และจุดอ่อนที่เกิดจากการตรวจสอบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ในการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุม โดยแจกแจงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านกลยุทธ์	4.14	0.49	มาก	1
ด้านการเงิน	3.93	0.69	มาก	3
ด้านการดำเนินงาน	3.88	0.72	มาก	4
ด้านการควบคุม	4.10	0.72	มาก	2
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยรวม	4.01	0.51	มาก	

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกลยุทธ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14) รองลงมาคือ ด้านการควบคุม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10) ด้านการเงิน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์

ด้านกลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนดแผนกลยุทธ์สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรมากขึ้น	3.92	0.70	มาก	3
2. มีการกำหนดความสอดคล้องกันระหว่างนโยบายและเป้าหมายอันมีผลให้กลยุทธ์ขององค์กรสามารถดำเนินการได้	4.10	0.58	มาก	2
3. สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างครอบคลุมกับปัญหาหรือแนวทางการดำเนินงานที่ต้องการตัดสินใจ	4.40	0.79	มากที่สุด	1
โดยรวม	4.14	0.49	มาก	

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างครอบคลุมกับปัญหาหรือแนวทางการดำเนินงานที่ต้องการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การกำหนดความสอดคล้องกันระหว่างนโยบายและเป้าหมายอันมีผลให้กลยุทธ์ขององค์กรสามารถดำเนินการได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10) และสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนดแผนกลยุทธ์สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
4. ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดจากการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบสินเชื่อขององค์กร	4.32	0.78	มากที่สุด	1
5. กิจกรรมสามารถตรวจสอบการบันทึกผลการตรวจสอบเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานแต่ละครั้งลงในกระดาษทำการ	3.98	0.92	มาก	2
6. ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายตราสารทางการเงิน รวมถึงตราสารอนุพันธ์ และตราสารหนี้	3.49	1.02	มาก	3
โดยรวม	3.93	0.69	มาก	

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดจากการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบสินเชื่อขององค์กร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ กิจกรรมสามารถตรวจสอบการบันทึกผลการตรวจสอบเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานแต่ละครั้งลงในกระดาษทำการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98) และให้ความสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายตราสารทางการเงิน รวมถึงตราสารอนุพันธ์ และตราสารหนี้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน

ด้านการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
7. ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงาน อันอาจเกิดขึ้นในหลายสาเหตุ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	3.85	0.89	มาก	2
8. ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยการกำหนดนโยบายและการระบุโทษจากการทำความผิดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	3.71	0.99	มาก	3
9. ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงจากบุคลากรอันอาจก่อผลเสียหายระหว่างการปฏิบัติงาน โดยการตรวจสอบและคัดเลือกบุคลากรอย่างเหมาะสม	4.08	0.83	มาก	1
โดยรวม	3.88	0.72	มาก	

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับความเสี่ยง จากบุคลากรอันอาจก่อผลเสียหายระหว่างการปฏิบัติงาน โดยการตรวจสอบและคัดเลือกบุคลากรอย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08) รองลงมา คือ การให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงานอันอาจเกิดขึ้นในหลายสาเหตุ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยการกำหนดนโยบายและการระบุโทษจากการทำความผิดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ
ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการควบคุม

ด้านการควบคุม	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
10. มีการควบคุมเพื่อการป้องกันเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติเพื่อที่สามารถหาข้อผิดพลาดจากการทำงานที่เกิดขึ้นแล้ว	4.13	0.83	มาก	1
11. มีการควบคุมเพื่อการแก้ไขเพื่อจัดการกับข้อผิดพลาดให้เกิดความถูกต้อง ป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีกในอนาคตโดยกิจการสามารถกำหนดเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	4.10	0.87	มาก	2
12. มีการควบคุมเพื่อแนะนำวิธีปฏิบัติโดยการชี้แนะกระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการช่วยให้การควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.07	0.86	มาก	3
โดยรวม	4.10	0.72	มาก	

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การควบคุมเพื่อการป้องกันเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติเพื่อที่สามารถหาข้อผิดพลาดจากการทำงานที่เกิดขึ้นแล้ว (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13) รองลงมา คือ การควบคุมเพื่อการแก้ไขเพื่อจัดการกับข้อผิดพลาดให้เกิดความถูกต้อง ป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีกในอนาคตโดยกิจการสามารถกำหนดเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การควบคุมเพื่อแนะนำวิธีปฏิบัติโดยการชี้แนะ กระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการช่วยให้การควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้บริหารธุรกิจที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าที (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามเพศ

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ชาย	4.08	0.52	-2.527	378	0.012*
	หญิง	4.20	0.45			
ด้านการเงิน	ชาย	3.85	0.74	-2.442	378	0.015*
	หญิง	4.02	0.61			
ด้านการดำเนินงาน	ชาย	3.89	0.75	0.364	378	0.716
	หญิง	3.87	0.68			
ด้านการควบคุม	ชาย	4.07	0.77	-0.745	378	0.456
	หญิง	4.13	0.67			
โดยภาพรวม	ชาย	3.97	0.55	-1.575	378	0.116
	หญิง	4.05	0.45			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามเพศของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อวิเคราะห์ในรายด้านพบว่าด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน มีนัยสำคัญที่ 0.012 และ 0.015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า เพศของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ด้านการเงินแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้บริหารธุรกิจที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าที (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง	สถานภาพ	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
ด้านกลยุทธ์	โสด	4.14	0.53	-0.015	378	0.988
	สมรส	4.14	0.48			
ด้านการเงิน	โสด	3.97	0.68	0.702	378	0.483
	สมรส	3.91	0.69			
ด้านการดำเนินงาน	โสด	3.96	0.74	1.368	378	0.172
	สมรส	3.85	0.71			
ด้านการควบคุม	โสด	4.17	0.73	1.162	378	0.246
	สมรส	4.07	0.72			
โดยภาพรวม	โสด	4.06	0.49	1.138	378	0.256*
	สมรส	3.99	0.51			

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามสถานภาพของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.256 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริหารธุรกิจที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้บริหารธุรกิจที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามอายุ

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.115	4	0.279	1.158	0.329
	ภายในกลุ่ม	90.270	375	0.241		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.487	4	0.372	0.785	0.535
	ภายในกลุ่ม	177.530	375	0.473		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.249	4	1.312	2.575	0.037*
	ภายในกลุ่ม	191.151	375	0.510		
	รวม	196.401	379			

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ประสิทธิผลการบริหารความ เสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	1.723	4	0.431	0.822	0.512
	ภายในกลุ่ม	196.609	375	0.524		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.165	2	0.083	1.115	0.349
	ภายในกลุ่ม	44.841	297	0.151		
	รวม	45.006	299			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามอายุของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ด้านการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.037 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า อายุของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน

อายุ		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
กลุ่ม I	Mean	25 - 30 ปี	31 - 36 ปี	37 - 41 ปี	42 - 47 ปี	มากกว่า 47 ปี
25 - 30 ปี	4.07	-	0.216 (0.118)	0.411 (0.004*)	0.189 (0.156)	0.117 (0.378)
31 - 36 ปี	3.86		-	0.196 (0.105)	-0.027 (0.803)	-0.099 (0.362)
37 - 41 ปี	3.66			-	-0.223 (0.052)	-0.295 (0.010*)
42 - 47 ปี	3.88				-	-0.072 (0.480)
มากกว่า 47 ปี	3.96					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามอายุของผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารที่มีอายุ 25 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่ม ผู้บริหารที่มีอายุ 37 - 41 ปี โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.411 ส่วนผู้บริหารที่มีอายุ 37 - 41 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่ม ผู้บริหารที่มีอายุ มากกว่า 47 ปี โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.010 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.295

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้บริหารธุรกิจที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.007	2	0.004	0.015	0.985
	ภายในกลุ่ม	91.378	377	0.242		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	0.037	2	0.019	0.039	0.961
	ภายในกลุ่ม	178.980	377	0.475		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.103	2	0.552	1.065	0.346
	ภายในกลุ่ม	195.298	377	0.518		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.334	2	0.167	0.318	0.728
	ภายในกลุ่ม	197.998	377	0.525		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.159	2	0.079	0.309	0.734*
	ภายในกลุ่ม	96.649	377	0.256		
	รวม	96.808	379			

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.734 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริหารธุรกิจที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้บริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.194	3	0.398	1.660	0.175
	ภายในกลุ่ม	90.191	376	0.240		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	0.447	3	0.149	0.314	0.816
	ภายในกลุ่ม	178.571	376	0.475		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.624	3	0.541	1.045	0.373
	ภายในกลุ่ม	194.777	376	0.518		
	รวม	196.401	379			

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.696	3	0.232	0.441	0.723
	ภายในกลุ่ม	197.636	376	0.526		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.103	3	0.034	0.134	0.940*
	ภายในกลุ่ม	96.705	376	0.257		
	รวม	96.808	379			

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.940 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.6 ผู้บริหารธุรกิจที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.753	4	0.188	0.778	0.540
	ภายในกลุ่ม	90.633	375	0.242		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	0.353	4	0.088	0.185	0.946
	ภายในกลุ่ม	178.664	375	0.476		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.048	4	1.512	2.979	0.019*
	ภายในกลุ่ม	190.353	375	0.508		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	2.667	4	0.667	1.278	0.278
	ภายในกลุ่ม	195.665	375	0.522		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.259	4	0.315	1.235	0.295
	ภายในกลุ่ม	95.549	375	0.255		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าด้านการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า รายได้ของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามผู้บริหารที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
		15,000 บาท - 30,000 บาท	30,001 บาท - 45,000 บาท	45,001 บาท - 60,000 บาท	60,001 บาท - 75,000 บาท	มากกว่า 75,000 บาท
กลุ่ม I	Mean	3.92	3.88	3.65	3.98	4.00
15,000 บาท - 30,000 บาท	3.92	-	0.04 (0.726)	0.267 (0.019*)	-0.06 (0.641)	-0.09 (0.448)
30,001 บาท - 45,000 บาท	3.88		-	0.229 (0.039*)	-0.10 (0.424)	0.13 (0.255)
45,001 บาท - 60,000 บาท	3.65			-	-0.326 (0.009*)	-0.354 (0.002*)
60,001 บาท - 75,000 บาท	3.98				-	-0.03 (0.822)
มากกว่า 75,000 บาท	4.00					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผู้บริหารที่มีรายได้ต่อเดือน 15,000 บาท - 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารที่มีรายได้ต่อเดือน 45,001 บาท - 60,000 บาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.019 และมีผลต่างเท่ากับ 0.267 ผู้บริหารที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาท - 45,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารที่มีรายได้ต่อเดือน 45,001 บาท - 60,000 บาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.039 และมีผลต่างเท่ากับ 0.229 และผู้บริหารที่มีรายได้ต่อเดือน 45,001 บาท - 60,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารที่มีรายได้ต่อเดือน 60,001 บาท - 75,000 บาท และมากกว่า 75,000 บาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.009 และ 0.002 โดยมีผลต่างเท่ากับ -0.326 และ -0.354 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.7 ผู้บริหารธุรกิจที่มีตำแหน่งงานในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีตำแหน่งงานในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้บริหารธุรกิจที่มีตำแหน่งงานในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.644	3	0.215	0.890	0.447
	ภายในกลุ่ม	90.742	376	0.241		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	0.098	3	0.033	0.068	0.977
	ภายในกลุ่ม	178.920	376	0.476		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.741	3	0.247	0.475	0.700
	ภายในกลุ่ม	195.660	376	0.520		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.385	3	0.128	0.244	0.866
	ภายในกลุ่ม	197.947	376	0.526		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.093	3	0.031	0.121	0.948*
	ภายในกลุ่ม	96.715	376	0.257		
	รวม	96.808	379			

จากตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามตำแหน่งงานในปัจจุบันของผู้บริหารธุรกิจ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.948 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริหารธุรกิจที่มีตำแหน่งงานในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	2.051	6	0.342	1.428	0.203
	ภายในกลุ่ม	89.334	373	0.240		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	9.464	6	1.577	3.470	0.002*
	ภายในกลุ่ม	169.553	373	0.455		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	13.946	6	2.324	4.752	0.000*

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ประสิทธิผลการบริหารความ เสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
	ภายในกลุ่ม	182.455	373	0.489		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	11.443	6	1.907	3.806	0.001*
	ภายในกลุ่ม	186.889	373	0.501		
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.025	6	0.837	3.404	0.003*
	ภายในกลุ่ม	91.783	373	0.246		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่าประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุม ต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.002 , 0.000 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปว่า ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.37 - 4.40

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่แตกต่างกัน

ประเภทของธุรกิจ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)							
	กลุ่ม J							
		เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการเกษตร	เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะ ขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรม เบา	ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	กิจการ บริการและ สาธารณูป โภค
กลุ่ม I	Mean	4.17	4.21	4.12	4.03	3.89	3.86	3.94
เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	4.17	-	-0.045 (0.730)	0.043 (0.652)	0.140 (0.120)	0.272 (0.004*)	0.301 (0.002*)	0.223 (0.009*)
เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะ ขั้นมูลฐาน	4.21		-	0.088 (0.508)	0.184 (0.154)	0.317 (0.017*)	0.346 (0.010*)	0.268 (0.035*)
อุตสาหกรรมเบา	4.12			-	0.097 (0.291)	0.229 (0.018*)	0.258 (0.008*)	0.180 (0.040*)
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	4.03				-	0.132 (0.150)	0.161 (0.083)	0.083 (0.314)
อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	3.89					-	0.028 (0.768)	-0.049 (0.574)
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	3.86						-	-0.078 (0.380)
กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	3.94	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ธุรกิจประเภทเกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตรมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก และกิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.004, 0.002, 0.009 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

0.272, 0.301, 0.223 ส่วนธุรกิจประเภทเหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐานมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก และกิจการบริการ และสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.017, 0.010, 0.035 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.317, 0.346, 0.268 และธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมเบามีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก และกิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.018, 0.008, 0.040 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.229, 0.258, 0.180 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการเงิน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนต่างกัน

ประเภทของธุรกิจ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)							
		กลุ่ม J						
		เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการ เกษตร	เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะ ขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรม อูตสาหกรรม รวมเบา	ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระจก และ พลาสติก	กิจการ บริการ และ สาธารณูป โภค
กลุ่ม I	Mean	4.02	4.30	4.13	3.96	3.82	3.88	3.72
เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	4.02	-	-0.275 (0.123)	-0.102 (0.423)	0.058 (0.629)	0.199 (0.121)	0.140 (0.278)	0.302 (0.009*)
เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะ ขั้นมูลฐาน	4.30	-	-	0.172 (0.339)	0.334 (0.058)	0.474 (0.009*)	0.415 (0.022*)	0.578 (0.001*)
อุตสาหกรรมเบา	4.13	-	-	-	0.161 (0.196)	0.301 (0.022*)	0.243 (0.066)	0.405 (0.001*)
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	3.96	-	-	-	-	0.140 (0.262)	0.081 (0.517)	0.243 (0.030*)
อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	3.82	-	-	-	-	-	-0.058 (0.659)	0.103 (0.384)
เคมีภัณฑ์ กระจก และ พลาสติก	3.88	-	-	-	-	-	-	0.162 (0.179)

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ประเภทของธุรกิจ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)							
	กลุ่ม J							
		เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการ เกษตร	เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะ ขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรม เบ้า	ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	กิจการ บริการ และ สาธารณูป โภค
กลุ่ม I	Mean	4.02	4.30	4.13	3.96	3.82	3.88	3.72
กิจการบริการ และ สาธารณูปโภค	3.72	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ธุรกิจประเภทเกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มกิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.009 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.302 ส่วนธุรกิจประเภทเหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก และกิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.009, 0.022, 0.001 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.474, 0.415 และ 0.578 และธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมเบ้ามีค่าเฉลี่ยมากกว่า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าและกิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.022, 0.001 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.301, 0.405 และธุรกิจประเภทอุปกรณ์ขนส่งสาธารณูปโภคมีค่าเฉลี่ยมากกว่า กิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.030 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.243 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนต่างกัน

ประเภทของ ธุรกิจ		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)						
		กลุ่ม J						
		เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการเกษตร	เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะ ขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรม เบา	ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	กิจการบริการ และ สาธารณูปโภค
กลุ่ม I	Mean	4.25	4.18	3.89	3.80	3.65	3.76	3.82
เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการเกษตร	4.25	-	0.077 (0.676)	0.359 (0.007*)	0.452 (0.000*)	0.605 (0.000*)	0.488 (0.000*)	0.429 (0.000*)
เหมืองแร่ เซรามิก และโลหะ ขั้นมูลฐาน	4.18		-	0.282 (0.132)	0.375 (0.040*)	0.527 (0.005*)	0.410 (0.030*)	0.352 (0.049*)
อุตสาหกรรม เบา	3.89			-	0.093 (0.473)	0.245 (0.072)	0.128 (0.350)	0.070 (0.571)
ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	3.80				-	0.152 (0.240)	0.035 (0.787)	-0.023 (0.843)
อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	3.65					-	-0.116 (0.395)	-0.175 (0.157)
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	3.76						-	-0.058 (0.641)
กิจการบริการ และ สาธารณูปโภค	3.82							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ธุรกิจประเภทเกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมเบา ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก กิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.007, 0.000, 0.000, 0.000, 0.000 และมีผลต่างเท่ากับ 0.359, 0.452, 0.605,

0.488, 0.429 ตามลำดับ และ ธุรกิจประเภทเหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก กิจกรรมบริการและ สาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.040, 0.005, 0.030, 0.049 และมีผลต่างเท่ากับ 0.375, 0.527, 0.410, 0.352 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของ ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการควบคุม จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนต่างกัน

ประเภทของธุรกิจ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)							
	กลุ่ม J							
		เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการเกษตร	เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะ ขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรม เบา	ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	กิจการ บริการ และ สาธารณูป โภค
กลุ่ม I	Mean	4.34	4.26	4.26	4.12	3.96	3.79	4.04
เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการเกษตร	4.34	-	0.075 (0.685)	0.074 (0.578)	0.216 (0.092)	0.376 (0.005*)	0.548 (0.000*)	0.297 (0.015*)
เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะขั้นมูล ฐาน	4.26		-	-0.000 (0.996)	0.140 (0.448)	0.300 (0.113)	0.472 (0.013*)	0.222 (0.219)
อุตสาหกรรม เบา	4.26			-	0.141 (0.282)	0.301 (0.029*)	0.473 (0.001*)	0.223 (0.075)
ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	4.12				-	0.160 (0.220)	0.332 (0.013*)	0.081 (0.487)
อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	3.96					-	0.171 (0.218)	-0.078 (0.529)

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

ประเภทของธุรกิจ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)							
	กลุ่ม J							
		เกษตรกรรม และผลิตผล ทางการ เกษตร	เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะ ขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรม เบา	ผลิตภัณฑ์ โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	กิจการ บริการ และ สาธารณูป โภค
กลุ่ม I	Mean	4.34	4.26	4.26	4.12	3.96	3.79	4.04
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และ พลาสติก	3.79						-	-0.250
กิจการบริการ และ สาธารณูปโภค	4.04							(0.049*)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ธุรกิจประเภทเกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก กิจการบริการและ สาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.005, 0.000, 0.015 และมีผลต่างเท่ากับ 0.376, 0.548 และ 0.297 ตามลำดับ ส่วนธุรกิจประเภทเหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระดาษ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 และมีผลต่างเท่ากับ 0.472 และ ธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมเบา มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.029, 0.001 และมีผลต่างเท่ากับ 0.301 และ 0.473 ส่วนธุรกิจประเภทผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มเคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 และมีผลต่างเท่ากับ 0.332 และธุรกิจประเภทเคมีภัณฑ์ กระดาษ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มกิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.049 และมีผลต่างเท่ากับ -0.250

สมมติฐานที่ 2.2 ทฤษฎีระเบียบที่ใช้ในการประกอบกิจการแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ทฤษฎีระเบียบที่ใช้ในการประกอบกิจการแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทฤษฎีระเบียบที่ใช้ในการประกอบกิจการแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	2.752	3	0.917	3.892	0.009*
	ภายในกลุ่ม	88.633	376	0.236		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2.559	3	0.853	1.818	0.143
	ภายในกลุ่ม	176.458	376	0.469		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.948	3	1.316	2.571	0.054
	ภายในกลุ่ม	192.453	376	0.512		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.542	3	0.181	0.344	0.794
	ภายในกลุ่ม	197.790	376	0.526		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.479	3	0.160	0.624	0.600
	ภายในกลุ่ม	96.329	376	.256		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.005 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า ทุนจด

ทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์ จำแนกตามทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการต่างกัน

ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		น้อยกว่า 1 ล้านบาท	1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	มากกว่า 10 ล้านบาท
กลุ่ม I	Mean	4.27	4.27	4.21	4.09
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	4.27	-	-0.002 (0.981)	0.052 (0.636)	0.196 (0.055)
1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	4.27		-	0.055 (0.533)	0.199 (0.011*)
5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	4.21			-	0.144 (0.021*)
มากกว่า 10 ล้านบาท	4.09				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ทุนจดทะเบียนเท่ากับ 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มมากกว่า 10 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.199 และ ทุนจดทะเบียนเท่ากับ 5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มมากกว่า 10 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.021 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.144

สมมติฐานที่ 2.3 มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.43 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	2.161	3	0.720	3.036	0.029*
	ภายในกลุ่ม	89.224	376	0.237		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.025	3	1.008	2.154	0.093
	ภายในกลุ่ม	175.993	376	0.468		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	11.171	3	3.724	7.559	0.000*
	ภายในกลุ่ม	185.230	376	0.493		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	7.051	3	2.350	4.620	0.003*
	ภายในกลุ่ม	191.281	376	0.509		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.760	3	0.920	3.678	0.012*
	ภายในกลุ่ม	94.048	376	0.250		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่ามูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.029 , 0.000 และ 0.003 ตามลำดับจึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่ามูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.44 - 4.47

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ต่างกัน

มูลค่าสินทรัพย์		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		น้อยกว่า 1 ล้านบาท	1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	มากกว่า 20 ล้านบาท
กลุ่ม I	Mean	4.11	3.80	4.04	4.05
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	4.11	-	0.311 (0.030*)	0.078 (0.559)	0.069 (0.593)
1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	3.80		-	-0.232 (0.006*)	-0.246 (0.002*)
มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	4.04			-	-0.008 (0.881)
มากกว่า 20 ล้านบาท	4.05				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า มูลค่าสินทรัพย์น้อยกว่า 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มมากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.030 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.311 และ มูลค่าสินทรัพย์ 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มมากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท และกลุ่มมากกว่า 20 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.006, 0.002 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.232,-0.246

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์ จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ต่างกัน

มูลค่าสินทรัพย์		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		น้อยกว่า 1 ล้านบาท	1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	มากกว่า 20 ล้านบาท
กลุ่ม I	Mean	3.98	4.14	4.25	4.09
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	3.98	-	-0.159 (0.253)	-0.272 (0.038*)	-0.115 (0.363)
1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	4.14		-	-0.113 (0.168)	0.044 (0.558)
มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	4.25			-	0.157 (0.007*)
มากกว่า 20 ล้านบาท	4.09				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า มูลค่าสินทรัพย์น้อยกว่า 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มมากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.038 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.272 และ มูลค่าสินทรัพย์มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มมากกว่า 10 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.157

ตารางที่ 4.46 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ต่างกัน

มูลค่าสินทรัพย์		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้าน บาท	มากกว่า 20 ล้าน บาท
กลุ่ม I	Mean	3.98	4.14	4.25	4.09
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	3.98	-	0.380 (0.058)	0.090 (0.630)	-0.115 (0.526)
1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	4.14		-	-0.289 (0.015*)	0.495 (0.000*)
มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	4.25			-	0.206 (0.014*)
มากกว่า 20 ล้านบาท	4.09	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า มูลค่าสินทรัพย์ 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาทมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มมากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท และมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 20 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.015, 0.000 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.289, 0.495 ตามลำดับ และ มูลค่าสินทรัพย์มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มมากกว่า 10 ล้านบาท มีโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.206

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการควบคุม จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์ต่างกัน

มูลค่าสินทรัพย์		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		น้อยกว่า 1 ล้านบาท	1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	มากกว่า 20 ล้านบาท
กลุ่ม I	Mean	3.98	4.14	4.25	4.09
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	3.98	-	0.538 (0.008*)	0.142 (0.456)	0.184 (0.321)
1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	4.14		-	-0.396 (0.001*)	0.354 (0.001*)
มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	4.25			-	0.041 (0.628)
มากกว่า 20 ล้านบาท	4.09				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า มูลค่าสินทรัพย์ น้อยกว่า 1 ล้านบาทมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่ม 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.008 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.538 และ มูลค่าสินทรัพย์ 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาทมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่ม มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท แต่มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มมากกว่า 20 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001, 0.001 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.396, 0.354 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.4 ขอดรรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ขอดรรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_1 : ขอดรรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.48 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.385	3	0.462	1.929	0.124
	ภายในกลุ่ม	90.001	376	0.239		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	0.804	3	0.268	0.566	0.638
	ภายในกลุ่ม	178.213	376	0.474		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	4.582	3	1.527	2.994	0.031*
	ภายในกลุ่ม	191.819	376	0.510		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.819	3	0.273	0.520	0.669
	ภายในกลุ่ม	197.513	376	0.525		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.479	3	0.160	0.624	0.600
	ภายในกลุ่ม	96.328	376	0.256		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า รายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการดำเนินงาน จำแนกตามยอดรายได้สุทธิต่อปีต่างกัน

		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
ยอดรายได้สุทธิต่อปี		น้อยกว่า 1 ล้านบาท	1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	มากกว่า 50 ล้านบาท
		กลุ่ม I	Mean	3.73	3.68
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	3.73	-	0.048 (0.810)	-0.158 (0.415)	-0.241 (0.212)
1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	3.68		-	-0.207 (0.046*)	-0.290 (0.004*)
มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	3.89			-	-0.082 (0.327)
มากกว่า 20 ล้านบาท	3.97				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ยอดรายได้สุทธิต่อปี 1 ล้านบาท - 10 ล้านบาทมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่ม มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท และมากกว่า 50 ล้านบาท โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.046, 0.004 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.207, -0.290 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.5 ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.50 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.429	3	0.143	0.591	0.621
	ภายในกลุ่ม	90.957	376	0.242		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.984	3	1.328	2.853	0.037*
	ภายในกลุ่ม	175.033	376	0.466		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.000	3	0.667	1.289	0.278
	ภายในกลุ่ม	194.401	376	0.517		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	1.483	3	0.494	0.944	0.419
	ภายในกลุ่ม	196.850	376	0.524		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.356	3	0.452	1.781	0.150
	ภายในกลุ่ม	95.451	376	0.254		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.037 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านการเงินจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกัน

ระยะเวลาในการดำเนินงาน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	11 - 20 ปี	21 - 30 ปี	มากกว่า 30 ปี
กลุ่ม I	Mean	3.88	4.04	3.80	4.18
5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	3.88	-	-0.155 (0.058)	0.077 (0.425)	-0.293 (0.076)
11 - 20 ปี	4.04		-	0.232 (0.025*)	-0.138 (0.414)
21 - 30 ปี	3.80			-	-0.370 (0.036*)
มากกว่า 30 ปี	4.18				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงาน 11 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่ม 21 - 30 ปี โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.025 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.232 และ ระยะเวลาในการดำเนินงาน 21 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่ม มากกว่า 30 ปี โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.036 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.370

สมมติฐานที่ 2.6 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_0 : จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

H_1 : จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.52 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามจำนวนพนักงาน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	2.537	3	0.846	3.579	0.014*
	ภายในกลุ่ม	88.849	376	0.236		
	รวม	91.386	379			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.600	3	0.533	1.130	0.337
	ภายในกลุ่ม	177.417	376	0.472		
	รวม	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.050	3	0.350	0.674	0.569
	ภายในกลุ่ม	195.351	376	0.520		
	รวม	196.401	379			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.108	3	0.036	0.068	0.977
	ภายในกลุ่ม	198.224	376	0.527		
	รวม	198.332	379			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.542	3	0.181	0.706	0.549
	ภายในกลุ่ม	96.266	376	0.256		
	รวม	96.808	379			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามจำนวนพนักงาน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า จำนวนพนักงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์ จำแนกตามจำนวนพนักงานต่างกัน

จำนวนพนักงาน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		น้อยกว่า 100 คน	100 - 200 คน	201 - 300 คน	มากกว่า 300 คน
กลุ่ม I	Mean	4.06	4.15	4.28	4.23
น้อยกว่า 100 คน	4.06	-	-0.086 (0.155)	-0.216 (0.005*)	-0.171 (0.026*)
100 - 200 คน	4.15		-	-0.130 (0.111)	-0.085 (0.299)
201 - 300 คน	4.28			-	0.045 (0.632)
มากกว่า 300 คน	4.23				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า พนักงานน้อยกว่า 100 คน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่ม 201 - 300 คน และ มากกว่า 300 คน โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.005, 0.026 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.216, -0.171

สมมติฐานที่ 3 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน โดยในการทดสอบผู้วิจัยกำหนดตัวแปรดังนี้

รูปแบบทั่วไปของสมการถดถอยเชิงพหุคูณเชิงเส้นทั่วไป คือ

$$(Y) = \beta_0 + \beta_1(X_1) + \beta_2(X_2) + \beta_3(X_3) + \dots + \beta_n(X_n) + e$$

เมื่อ

(Y)	คือ สมการถดถอยเชิงพหุคูณเชิงเส้นของตัวแปรตาม
(X ₁), (X ₂), (X ₃), ..., (X _n)	คือ ค่าตัวแปรอิสระที่ 1, 2, 3... จนถึงตัวแปรอิสระที่ n
β_0	คือ ค่าคงที่ของสมการ
$\beta_1, \beta_2, \beta_3, \dots, \beta_n$	คือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นของตัวแปรอิสระ ที่ 1, 2, 3, ..., จนถึงตัวแปรอิสระที่ n
e	คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

สมการในรูปของประชากร

$$(Y_T) = \beta_0 + \beta_1(X_1) + \beta_2(X_2) + \beta_3(X_3) + \beta_4(X_4) + \beta_5(X_5) + \beta_6(X_6) + \beta_7(X_7) + e$$

$$(Y_1) = \beta_0 + \beta_1(X_1) + \beta_2(X_2) + \beta_3(X_3) + \beta_4(X_4) + \beta_5(X_5) + \beta_6(X_6) + \beta_7(X_7) + e$$

$$(Y_2) = \beta_0 + \beta_1(X_1) + \beta_2(X_2) + \beta_3(X_3) + \beta_4(X_4) + \beta_5(X_5) + \beta_6(X_6) + \beta_7(X_7) + e$$

$$(Y_3) = \beta_0 + \beta_1(X_1) + \beta_2(X_2) + \beta_3(X_3) + \beta_4(X_4) + \beta_5(X_5) + \beta_6(X_6) + \beta_7(X_7) + e$$

$$(Y_4) = \beta_0 + \beta_1(X_1) + \beta_2(X_2) + \beta_3(X_3) + \beta_4(X_4) + \beta_5(X_5) + \beta_6(X_6) + \beta_7(X_7) + e$$

สมการประมาณค่า

$$(\hat{Y}_T) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

$$(\hat{Y}_1) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

$$(\hat{Y}_2) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

$$(\hat{Y}_3) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

$$(\hat{Y}_4) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

ตัวแปรอิสระ

- (X₁) คือ ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน
 (X₂) คือ ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน
 (X₃) คือ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน
 (X₄) คือ ด้านการปฏิบัติงาน
 (X₅) คือ ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน
 (X₆) คือ ด้านการติดตามผล
 (X₇) คือ ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

ตัวแปรตาม

- (\hat{Y}_T) คือ ประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงในภาพรวม
 (\hat{Y}_1) คือ ด้านกลยุทธ์
 (\hat{Y}_2) คือ ด้านการเงิน
 (\hat{Y}_3) คือ ด้านการดำเนินงาน
 (\hat{Y}_4) คือ ด้านการควบคุม

สมมติฐาน การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในประกอบด้วย ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X₁) ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (X₂) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (X₃) ด้านการปฏิบัติงาน (X₄) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X₅) ด้านการติดตามผล (X₆) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X₇) มีผลกับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวม (\hat{Y}_T)

H₀ : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในประกอบด้วย ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X₁) ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (X₂) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (X₃) ด้านการปฏิบัติงาน (X₄) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X₅) ด้านการติดตามผล (X₆) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X₇) ไม่มีผลกับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (\hat{Y}_1) ด้านการเงิน (\hat{Y}_2) ด้านการดำเนินงาน (\hat{Y}_3) และด้านการควบคุม (\hat{Y}_4)

H₁ : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในประกอบด้วย ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X₁) ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (X₂) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (X₃) ด้านการปฏิบัติงาน (X₄) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X₅) ด้านการติดตามผล (X₆) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X₇) มีผลกับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (\hat{Y}_1) ด้านการเงิน (\hat{Y}_2) ด้านการดำเนินงาน (\hat{Y}_3) และด้านการควบคุม (\hat{Y}_4)

จากสมมติฐานหลักสามารถจำแนกออกเป็น 4 สมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Enter ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 แสดงการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_2) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_3) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_4) กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Y_1)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate
	0.606	0.367	0.355	0.394

จากตารางที่ 4.54 สรุปได้ว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่เหลืออยู่ คือ ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_2) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_3) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_4) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.606 และสามารถทำนายความถูกต้องผลการวิเคราะห์ของแปรตาม (Adjusted R Square) ได้ร้อยละ 35.50

ตารางที่ 4.55 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_2) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_3) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_4) ที่มีผลกับระดับความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (\bar{Y}_1)

ด้านกลยุทธ์ \bar{Y}_1	Unstandardized (b)	SE	Standardized (β)	t	Sig.
(ค่าคงที่)	1.129	0.250		4.516	0.000
ด้านการบริหารงานตรวจสอบ ภายใน X_1	0.138	0.062	0.142	2.216	0.027*
ด้านลักษณะของงาน ตรวจสอบภายใน X_2	-0.019	0.079	-0.019	-0.245	0.806
ด้านการวางแผนการ ปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน X_3	0.137	0.055	0.154	2.471	0.014*
ด้านการปฏิบัติงาน X_4	-0.084	0.073	-0.073	-1.150	0.251
ด้านการรายงานผลการ ปฏิบัติงาน X_5	0.233	0.059	0.245	3.972	0.000*
ด้านการติดตามผล X_6	-0.003	0.052	-0.003	-0.052	0.959
ด้านการยอมรับสภาพความ เสี่ยง X_7	0.316	0.043	0.375	7.304	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 พบว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน (X_1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (X_2) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน (X_3) ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง (X_4) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.027, 0.014, 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สำหรับตัวแปรอิสระที่จะสามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ระดับความสำคัญต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (\bar{Y}_1) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$(\hat{Y}_T) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

แทนค่าในสมการ

$$(\hat{Y}_T) = 1.129 + 0.138 X_1 + 0.137 X_3 + 0.233 X_5 + 0.316 X_7$$

เมื่อ

(\hat{Y}_T) แทน ค่าพยากรณ์ระดับความสำคัญต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน

b_0 แทน ค่าคงที่ของสมการถดถอย

b_1 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน

b_3 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน

b_5 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน

b_7 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

สมมติฐานที่ 3.2 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Enter ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (X_2) กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ด้านการเงิน (\hat{Y}_2)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate
	0.190	0.036	0.018	0.681

จากตารางที่ 4.56 สรุปได้ว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่เหลืออยู่ คือ ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.190 และสามารถทำนายความถูกต้องผลการวิเคราะห์ของแปรตาม (Adjusted R Square) ได้ร้อยละ 1.80

ตารางที่ 4.57 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (X_2) ที่มีผลกับระดับความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน (\bar{Y}_2)

ด้านการเงิน Y_2	Unstandardized (b)	SE	Standardized (β)	t	Sig.
(ค่าคงที่)	3.309	0.432		7.667	0.000
ด้านการบริหารงานตรวจสอบ ภายใน X_1	-0.101	0.107	-0.074	-0.942	0.347
ด้านลักษณะของงาน ตรวจสอบภายใน X_2	0.271	0.137	0.188	1.984	0.048*
ด้านการวางแผนการ ปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน X_3	0.049	0.095	0.039	0.510	0.610
ด้านการปฏิบัติงาน X_4	-0.018	0.126	-0.011	-0.140	0.889
ด้านการรายงานผลการ ปฏิบัติงาน X_5	-0.068	0.101	-0.051	-0.667	0.505
ด้านการติดตามผล X_6	-0.094	0.090	-0.072	-1.052	0.293
ด้านการยอมรับสภาพความ เสี่ยง X_7	0.100	0.075	0.085	1.335	0.183

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.57 พบว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน (X_2) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สำหรับตัวแปรอิสระที่จะสามารถนำมาใช้

ในการพยากรณ์ระดับความสำคัญต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวม (\hat{Y}_1) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$(\hat{Y}_1) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

แทนค่าในสมการ

$$(\hat{Y}_2) = 3.309 + 0.271X_2$$

เมื่อ

(\hat{Y}_1) แทน ค่าพยากรณ์ระดับความสำคัญต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน

b_0 แทน ค่าคงที่ของสมการถดถอย

b_2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

สมมติฐานที่ 3.3 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Enter ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 แสดงการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล (X_6) กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (\hat{Y}_3)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate
	0.218	0.048	0.030	0.709

จากตารางที่ 4.58 สรุปได้ว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่เหลืออยู่ คือ ด้านการติดตามผล โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.218 และสามารถทำนายความถูกต้องผลการวิเคราะห์ของแปรตาม (Adjusted R Square) ได้ร้อยละ 3.00

ตารางที่ 4.59 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล (X_6) ที่มีผลกับระดับความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (\bar{Y}_3)

ด้านการดำเนินงาน Y_3	Unstandardized (b)	SE	Standardized (β)	t	Sig.
(ค่าคงที่)	3.553	0.449		7.906	0.000
ด้านการบริหารงานตรวจสอบ ภายใน X_1	-0.117	0.112	-0.082	-1.050	0.294
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบ ภายใน X_2	-0.132	0.142	-0.087	-0.926	0.355
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน ตรวจสอบภายใน X_3	0.002	0.099	0.002	0.023	0.981
ด้านการปฏิบัติงาน X_4	0.175	0.131	0.104	1.332	0.184
ด้านการรายงานผลการ ปฏิบัติงาน X_5	-0.167	0.106	-0.119	-1.578	0.115
ด้านการติดตามผล X_6	0.218	0.093	0.159	2.337	0.020*
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง X_7	0.113	0.078	0.092	1.456	0.146

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล (X_6) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สำหรับตัวแปรอิสระที่จะสามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ระดับความสำคัญต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวม (\bar{Y}_3) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$(\hat{Y}_T) = b_0 + b_1(X_1) + b_2(X_2) + b_3(X_3) + b_4(X_4) + b_5(X_5) + b_6(X_6) + b_7(X_7)$$

แทนค่าในสมการ

$$(\hat{Y}_3) = 3.553 + 0.218X_6$$

เมื่อ

(\hat{Y}_T) แทน ค่าพยากรณ์ระดับความสำคัญต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน

b_0 แทน ค่าคงที่ของสมการถดถอย

b_6 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของด้านกาติดตามผล

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

สมมติฐานที่ 3.4 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Enter ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตาราง 4.60

ตารางที่ 4.60 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม (\hat{Y}_4) โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	4.361	7	0.623	1.195	0.305
Residual	193.971	372	0.521		
Total	198.332	379			

จากตารางที่ 4.60 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับตัวแปรที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้

สมมติฐานที่ 4 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน จากสมมติฐานหลักสามารถจำแนกออกเป็น 4 สมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 4.1 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในไม่มีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของเพียร์สัน จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือ 0.01

ส่วนการพิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวนั้น มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และสัมพันธ์กันในระดับใด พิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544 : 316)

1. ค่าสัมประสิทธิ์ 0.70 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง
2. ค่าสัมประสิทธิ์ 0.30 - 0.69 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
3. ค่าสัมประสิทธิ์ต่ำกว่า 0.30 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)	Sig.	แปลผล
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	0.309	0.000*	ปานกลาง
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	0.368	0.000*	ปานกลาง
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	0.402	0.000*	ปานกลาง
ด้านการปฏิบัติงาน	0.397	0.000*	ปานกลาง
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	0.441	0.000*	ปานกลาง
ด้านการติดตามผล	0.369	0.000*	ปานกลาง
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.506	0.000*	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์กิจ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของเพียร์สัน พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีนัยสำคัญที่ 0.000 ทุกด้าน ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์งาน และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.402, 0.441 และ 0.506 ตามลำดับ โดยมีทิศทางเดียวกัน ส่วนด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการติดตามผลมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.309, 0.368, 0.397 และ 0.369 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานที่ 4.2 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในไม่มีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน		แปลผล
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)	Sig.	
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	0.056	0.273	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	0.142	0.006*	ต่ำ
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	0.118	0.022*	ต่ำ
ด้านการปฏิบัติงาน	0.058	0.261	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	-0.006	0.902	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการติดตามผล	-0.022	0.667	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.090	0.079	ไม่มีความสัมพันธ์

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของเพียร์สัน พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน และด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง ด้านการเงิน มีนัยสำคัญที่ 0.006 และ 0.022 ตามลำดับซึ่งมีค่าน้อย

กว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน และด้านการวางแผนปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.142 และ 0.118 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานที่ 4.3 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในไม่มีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.63 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig.	แปลผล
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	-0.086	0.096	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	-0.058	0.257	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	-0.012	0.822	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการปฏิบัติงาน	0.067	0.191	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	0.026	0.612	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการติดตามผล	0.126	0.014*	ต่ำ
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.128	0.012*	ต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของเพียร์สัน พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบ

ภายใน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีนัยสำคัญที่ 0.014 และ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.126 และ 0.128 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานที่ 4.4 การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในไม่มีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม

H_1 : การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig.	แปลผล
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	-0.001	0.983	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	0.044	0.391	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	0.081	0.114	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการปฏิบัติงาน	0.054	0.295	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	0.015	0.778	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการติดตามผล	0.081	0.114	ไม่มีความสัมพันธ์
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.111	0.031*	ต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของเพียร์สัน พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบ

ภายใน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีนัยสำคัญที่ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_1) และปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) สรุปว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการควบคุม โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.111 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.65 ภาพรวมข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง	ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์					ตำแหน่งงานในปัจจุบัน
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์ในการทำงาน	
ด้านกลยุทธ์	✓	-	-	-	-	-
ด้านการเงิน	✓	-	-	-	-	-
ด้านการดำเนินงาน	-	✓	-	-	-	✓
ด้านการควบคุม	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4.66 ภาพรวมข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง	ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน					ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ	จำนวนพนักงาน
	ประเภทของธุรกิจ	ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ	มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน	ยอดรายได้สุทธิต่อปี	ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ		
ด้านกลยุทธ์	-	✓	-	-	-	-	✓
ด้านการเงิน	✓	-	✓	-	✓	-	-
ด้านการดำเนินงาน	✓	-	✓	✓	-	-	-
ด้านการควบคุม	✓	-	✓	-	-	-	-

ตารางที่ 4.67 ภาพรวมการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง	การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน						
	ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน	ด้านการปฏิบัติตามงาน	ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	ด้านการติดตามผล	ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง
ด้านกลยุทธ์	✓	-	✓	-	✓	-	✓
ด้านการเงิน	-	✓	-	-	-	-	-
ด้านการดำเนินงาน	-	-	-	-	-	✓	-
ด้านการควบคุม	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4.68 ตารางสรุปสมการพยากรณ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในโดยภาพรวม	สมการพยากรณ์
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการปฏิบัติงาน	$(\hat{Y}_1) = 1.129 + 0.138 X_1 + 0.137 X_3 + 0.233 X_5 + 0.316 X_7$
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	
ด้านการติดตามผล	
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการปฏิบัติงาน	$(\hat{Y}_2) = 3.309 + 0.271 X_2$
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	
ด้านการติดตามผล	
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	

ตารางที่ 4.68 (ต่อ)

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในโดย ภาพรวม	สมการพยากรณ์
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการปฏิบัติงาน	$(\hat{Y}_3) = 3.553 + 0.218X_6$
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	
ด้านการติดตามผล	
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	
ด้านการปฏิบัติงาน	(\hat{Y}_4) ไม่สามารถพยากรณ์ได้
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	
ด้านการติดตามผล	
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	

ตารางที่ 4.69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับ
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง

ประสิทธิผล การบริหาร ความเสี่ยง	การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน						
	ด้านการ บริหารงาน ตรวจสอบ ภายใน	ด้าน ลักษณะ ของงาน ตรวจสอบ ภายใน	ด้านการวางแผนการ ปฏิบัติงาน	ด้าน การ ปฏิบัติ งาน	ด้านการ รายงานผล การ ปฏิบัติงาน	ด้านการ ติดตาม ผล	ด้านการยอมรับ สภาพความ เสี่ยง
ด้านกลยุทธ์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ด้านการเงิน	-	✓	✓	-	-	-	-
ด้านการ ดำเนินงาน	-	-	-	-	-	✓	✓
ด้านการ ควบคุม	-	-	-	-	-	-	✓

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 การอภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
2. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาข้อมูลทางการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้รูปแบบการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 380 ราย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายปิด (Closed ended Question)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ค่าร้อยละระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่

ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและใช้สถิติ Independent simple t-test และ F-test (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ และ Pearson Simple Correlation ใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจ และการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ประกอบกับการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานภาพสมรส มีอายุมากกว่า 47 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ประกอบกับการมีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 30,001 บาท - 45,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารระดับกลาง

2. ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

จากการศึกษาพบว่า ประเภทของธุรกิจส่วนใหญ่ คือ กิจการบริการและสาธารณูปโภค มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท มีมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นมากกว่า 20 ล้านบาท ยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ มากกว่า 50 ล้านบาท มีระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ 5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 100 คน

3. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านการติดตามผล ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง ตามลำดับ

4. ประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกลยุทธ์ รองลงมาคือ ด้านการควบคุม ด้านการเงิน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการดำเนินงาน ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 จากผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ และ รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน โดยเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ และด้านการเงินแตกต่างกัน ในขณะที่อายุ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 จากผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันยอดรายได้สุทธิต่อปี ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ และจำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน โดยที่ประเภทของธุรกิจ และมูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบันที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน และด้านการควบคุมแตกต่างกัน ซึ่งทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์แตกต่างกัน ในขณะที่ยอดรายได้สุทธิต่อปีที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน และระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 จากผลการศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารการตรวจสอบภายใน ด้านวางแผนการปฏิบัติงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง ที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์แตกต่างกัน โดยที่การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายในที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินแตกต่างกัน และการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน

เมื่อทำการพยากรณ์การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง 3 ด้าน ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

1. ด้านกลยุทธ์

$$(\hat{Y}_1) = 1.129 + 0.138 X_1 + 0.137 X_3 + 0.233 X_5 + 0.316 X_7$$

2. ด้านการเงิน

$$(\hat{Y}_2) = 3.309 + 0.271 X_2$$

3. ด้านการดำเนินงาน

$$(\hat{Y}_3) = 3.553 + 0.218 X_6$$

สมมติฐานที่ 4 จากผลการศึกษาค้นคว้าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงพบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในทุกด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน และด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการควบคุม โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำมาอภิปรายผลเพิ่มเติมได้ตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้บริหารธุรกิจที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแตกต่างกัน โดยที่ผู้บริหารธุรกิจที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนด้านกลยุทธ์และด้านการเงิน แตกต่างกัน โดยที่ อายุ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Larkin (1988) ที่ได้ศึกษาเรื่องโมเดลผลการปฏิบัติงานสำหรับผู้ตรวจสอบบัญชีที่เป็นเจ้าหน้าที่ในสิ่งแวดล้อมแบบการตรวจสอบภายใน พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ ของสมาชิกเจ้าหน้าที่พนักงานที่ได้ศึกษาคัดเลือก มีความสัมพันธ์กับตัวแปรกับผลการปฏิบัติงานที่จะประสบความสำเร็จของผู้ตรวจสอบบัญชี แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานและกับความพึงพอใจในงานนั้น โดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องอย่างมากกับผลการปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จ โดยพบว่าความเกี่ยวข้องผูกมัดในองค์กร ความน่าเชื่อถือใน

ระหว่างบุคคล เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องน้อยกับผลการปฏิบัติงานที่ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ความแตกต่างพบ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่เน้นการทำงานในระบบ ครอบครั้ว มีการปฏิบัติและการวางแผนงานแต่ละครอบครั้วแตกต่างกันประกอบกับสิ่งแวดล้อมในที่ ผู้บริหารพบเจออาจทำให้ความคิดและทัศนคติมุ่งหวังไปคนละด้าน

2. ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน ยอดรายได้สุทธิต่อปี ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ และ จำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน ด้านการดำเนินงาน ด้านการควบคุมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของดวงดาว วงษ์พระลับ (2542) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการตรวจสอบภายในในการ บริหารงานคลัง กรณีศึกษาวิทยาลัยการศึกษาศาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น พบว่า การจัด โครงสร้างองค์กร การจัดอัตรากำลังที่เหมาะสมและมีส่วนร่วมในการกำหนดภาระหน้าที่รับผิดชอบ มี ผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานคลัง การตรวจสอบภายในทำให้การปฏิบัติงานในด้าน การงบประมาณ ด้านการเงิน ด้านธุรกิจ เกิดประสิทธิภาพระบบการทำงานดีขึ้น ผลกระทบจากการ ตรวจสอบภายในในการบริหารงานคลังที่มีผลกระทบด้านบวกและด้านลบ จึงสอดคล้องกับแนวคิด ด้านกลยุทธ์ (Strategic) ของ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550 : 2) ที่กล่าวว่า ความเสี่ยงที่เกิดจากการ กำหนดแผนกลยุทธ์แผนดำเนินงานและนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก (External Factor Risks) และ ความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน (Internal Factor Risks) ทำให้การบริหารงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายและบรรลุ วัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวัน วรรณดี (2545) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อการนำการตรวจสอบการดำเนินงานมาปฏิบัติของหน่วยงานตรวจสอบภายใน สังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในและผู้รับตรวจสอบมีความคิดเห็นว่าการ รายงานผลการตรวจสอบภายใน การยอมรับนับถือตนเอง และลักษณะของงานวิชาชีพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับมาก การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในศึกษาธิการมีผลในระดับมาก ความคิดเห็น เกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพในการตรวจสอบภายใน และลักษณะของงานวิชาชีพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีรัตน์ สุวรรณโณ (2549) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้รับตรวจที่มีต่อการปฏิบัติงานจริงของฝ่าย ตรวจสอบ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้รับตรวจ โดย ผู้รับตรวจมีความคิดเห็นด้านคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบและด้านการรายงานและติดตามผลการแก้ไข

ข้อบกพร่องของการตรวจสอบ ส่วนด้านการปฏิบัติงานการตรวจสอบและด้านการให้ความรู้คำแนะนำของผู้ตรวจสอบ ผู้รับตรวจยังไม่ได้ให้ความสนใจต่อการปฏิบัติงานจริงของผู้ตรวจสอบ และความคิดเห็นของผู้รับตรวจให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติผู้ตรวจสอบ ผู้รับตรวจสนใจกับผลการประเมิน และให้ความสำคัญในด้านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน

3. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยงมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในของ จันทนา สาขากร และคณะ (2550 : 8-1) ที่กล่าวว่า แผนการปฏิบัติงานที่หน่วยงานตรวจสอบภายในจัดทำไว้ล่วงหน้าว่าจะตรวจสอบเรื่องใด ด้วยวัตถุประสงค์อะไรและเมื่อเวลาใด ตลอดทั้งการประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายใน การกำหนดกำลังคนและทรัพยากรที่จะใช้ในการตรวจสอบ การวางแผนการตรวจสอบที่ดีจะมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่งานตรวจสอบภายในเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการจัดระบบการตรวจสอบที่มีมาตรฐานให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบทุก ๆ คนรับไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบที่กำหนดไว้การวางแผนการตรวจสอบที่ดีจะต้องมีการนำเรื่องดังต่อไปนี้เข้ามาประกอบการวางแผนด้วยคือวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ ขอบเขตของความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ พื้นที่ที่จะทำการตรวจสอบหรือปริมาณงาน อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ระยะเวลา และงบประมาณ

4. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550 : 2) ที่กล่าวว่าเป็นอีกประเภทของความเสี่ยงที่มีความสำคัญต่อองค์กรซึ่งความเสี่ยงด้านการเงินนี้ ประกอบด้วย 1) ความเสี่ยงในการบริหารเงิน (Treasury Risks) เป็นความเสี่ยงของฝ่ายบริหารเงินขององค์กรที่จะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงจากการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยที่อาจมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย หรือลดลงของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทั้งบริษัทที่มีการกู้ยืมเงินในระยะสั้น และระยะยาวแตกต่างกันไปความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน 2) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมต่าง ๆ ขององค์กรและส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการระบบสินเชื่อทางการค้าขององค์กร 3) ความเสี่ยงในการซื้อขายตราสารการเงิน (Trading Risks) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการซื้อขายหรือขายตราสารทางการเงิน รวมถึงตราสารอนุพันธ์ และตราสารหนี้

5. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผลส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการดำเนินงานของกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550 : 2) ที่กล่าวว่า งานวิจัยของด้านการดำเนินงานเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานธุรกิจตามปกติแต่ธุรกิจจะต้องหาวิธีการในการจัดการป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้น ถ้าหากธุรกิจปล่อยให้มีความเสี่ยงในด้านปฏิบัติการเกิดขึ้นมาก ผลการดำเนินงานของธุรกิจอาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนผู้ถือหุ้นบริษัทลดลงด้วย ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการนี้ ประกอบด้วยความเสี่ยง 3 ประเภท ประกอบด้วย ความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงานอาจเกิดขึ้นในหลายสาเหตุอันสืบเนื่องมาจากกระบวนการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ขององค์กรไม่เป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้ รวมถึงความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย เป็นความเสี่ยงที่องค์กรอาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดี ด้วยอาจสาเหตุในการไม่รับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมและสังคมหรืออาจทำให้ลูกค้าหรือผู้บริโภคเกิดความเสียหาย และความเสี่ยงจากบุคลากร เป็นอีกความเสี่ยงหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าความเสี่ยงอื่น ๆ เพราะบุคลากรเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กร ความเสี่ยงในด้านนี้อาจเกิดจากปัญหาของการเปลี่ยนแปลงบุคลากรบ่อยครั้ง ความไม่เข้าใจในระบบปฏิบัติงานขององค์กร

6. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติงานด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการติดตามผล ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านกลยุทธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวงศ์ พูนผล (2545) ได้ศึกษาเรื่องความรู้มาตรฐานมาควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ของผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการระดับกระทรวง พบว่า ผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการระดับกระทรวง ยังมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ไม่เพียงพอ โดยตอบคำถามผิดเกี่ยวกับองค์ประกอบการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยงในอัตราร้อยละ 81.8 ตอบคำถามพื้นฐานและด้านกิจกรรมการควบคุมผิดในอัตราร้อยละ 70.9 ด้านสารสนเทศและการสื่อสารตอบผิดร้อยละ 58.2 ด้านการประเมินผลตอบผิดร้อยละ 49.1 และด้านสภาพแวดล้อมของการควบคุมตอบผิดร้อยละ 29.1 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มที่มีตำแหน่งระดับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในระดับกระทรวง 8 ว. หรือ 7 ว. ที่มีอายุระหว่าง 37 - 42 ปี อายุการทำงานราชการ 14 - 18 ปี และอายุการทำงานด้านการตรวจสอบ 1 - 8 ปี เป็นกลุ่มที่ตอบคำถามผิดมากที่สุด

7. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรเพ็ญ งามอาจวาจา (2540) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนางานตรวจสอบจากปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในและตรวจสอบการดำเนินงาน ของผู้ตรวจสอบภายใน การทำเรือแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้ตรวจสอบภายในส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมากที่สุด คือ นโยบายและการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร และความพร้อมด้านทักษะความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบภายใน หน่วยงานตรวจสอบภายในมีการปฏิบัติงานตามกระบวนการปฏิบัติงานตรวจสอบโดยทั่วไปและกระบวนการตรวจสอบการทำงานครบถ้วน ในเรื่องที่ได้รับการปฏิบัติน้อย คือ การประเมินถึงความคุ้มค่าและประสิทธิผลของงานที่ตรวจสอบความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับปัญหานั้นมากกว่าระดับปัญหาที่พบจากการปฏิบัติตรวจสอบ โดยเรื่องที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การประเมินความเสี่ยงการจัดทำแนวการตรวจสอบ การประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลและความคุ้มค่าของงานที่ตรวจสอบเรื่องที่ต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกันคือ กลยุทธ์ในการเลือกงานตรวจสอบ และการปฏิบัติงานตรวจสอบภาคสนาม การสรุปผลและการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ

8. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการติดตามผล และด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญา เตือนนวล (2545) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้รับตรวจเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของผังเมือง พบว่า ความคิดเห็นของผู้รับตรวจเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของกรมการผังเมืองในภาครวมอยู่ในระดับสูงทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการตรวจสอบ ด้านการให้คำแนะนำ ปรีกษา และด้านคุณลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน เมื่อจำแนกผู้ตรวจสอบตามระดับการศึกษาตำแหน่ง และหน้าที่ความรับผิดชอบพบว่า ระดับการศึกษา ตำแหน่งและหน้าที่ ความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน

9. การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ ด้านการควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแนวคิดด้านการดำเนินงานของกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2550 : 2) ที่กล่าวว่า งานวิจัยของด้านการดำเนินงานเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานธุรกิจตามปกติแต่ธุรกิจจะต้องหาวิธีการในการจัดการป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้น ถ้าหาก

ธุรกิจปล่อยให้มีความเสี่ยงในด้านปฏิบัติการเกิดขึ้นมาก ผลการดำเนินงานของธุรกิจอาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งจะส่งผลให้ผลตอบแทนผู้ถือหุ้นบริษัทลดลงด้วย ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการนี้ประกอบด้วยความเสี่ยง 3 ประเภท ประกอบด้วย ความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย และความเสี่ยงจากบุคลากร ซึ่งความเสี่ยงทั้งหมดนี้เป็นความเสี่ยงที่ผู้บริหารต้องควบคุมไว้เป็นอย่างดี

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนควรกำหนดกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเงิน และด้านการดำเนินงานเนื่องจากการดำเนินธุรกิจมีภาวะความเสี่ยงอยู่มาก ดังนั้นหากศึกษาด้านการเงิน และด้านการดำเนินงาน และสามารถบริหารทั้ง 2 ด้านให้สมดุลกัน จะทำให้มีการดำเนินธุรกิจที่มีประสิทธิภาพและแข่งขันกับคู่แข่งได้

1.2 ผู้บริหารของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนควรสนับสนุนการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง เนื่องจากการดำเนินธุรกิจหากสามารถระบุและทราบว่าจะอะไรที่เป็นความเสี่ยงของธุรกิจได้ จะสามารถบริหารจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้ ธุรกิจก็ไม่เกิดปัญหา ทำให้ได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงขึ้น

1.3 ผู้บริหารของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนควรศึกษาความสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผลการดำเนินงานหรือผลตอบแทนอื่น ๆ ซึ่งในส่วนนี้การดำเนินธุรกิจจะต้องวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อการทำงาน โดยตรงจากการรายงานผลการปฏิบัติงาน รวมถึงการประเมินถึงโอกาสการเกิดขึ้นของเหตุการณ์และผลกระทบจากเหตุการณ์นั้น ๆ ต่อธุรกิจ จะทำให้หาแนวทางแก้ไขได้ทันที่ต่อไป

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ควรศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของหน่วยธุรกิจอื่น เช่น กลุ่มบริษัทต่าง ๆ บริษัทมหาชนจำกัด หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

2. ควรศึกษาผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในกับการบริหารความเสี่ยงในธุรกิจเฉพาะกลุ่ม เช่น ธุรกิจที่ดำเนินงานเกี่ยวกับโรงพยาบาล กิจกรรมโลจิสติกส์ การโรงแรม การท่องเที่ยวหรือการส่งออก เป็นต้น

3. ควรศึกษาการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจต่อธุรกิจ หรือธุรกิจต่อหน่วยงานของรัฐ

4. ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการบริหารความเสี่ยงในธุรกิจ รวมทั้งการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอก ภายใน การวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหาและอุปสรรค เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. ความหมายประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : เนชั่น.
- กวี วงศ์พัฒน์. 2548. การตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- กองตรวจสอบระบบบัญชี กรมการปกครอง. ม.ป.ป. “กฎบัตรการตรวจสอบภายใน,”
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : www.dopa.go.th/web_pages/m03130000/kutbat.htm,
[สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2555]
- กัญญา เดือนนวล. 2545. ความคิดเห็นของผู้รับตรวจสอบเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน
ของกรมการผังเมือง. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. 2550. การบริหารจัดการความเสี่ยง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- จันทนา สาขากร และคณะ. 2550. การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ : ทีพีเอ็นเพรส.
- ณัฐวงศ์ พูนผล. 2545. ความรู้มาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ.2544 ของผู้ตรวจสอบภายในของส่วน
ราชการระดับกระทรวง. วิทยานิพนธ์. บธ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงดาว วงษ์พระลับ. 2542. การศึกษาผลกระทบของการตรวจสอบภายในในการบริหารงานคลัง :
กรณีศึกษาวิทยาลัยการสาธาณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น. การศึกษาปัญหาพิเศษ ศศ.ม.
ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชนาวรรณ อรุรัตน์ปดี. 2541. “ลักษณะงานตรวจสอบภายใน,” วารสารบริหารธุรกิจ.
3, 9 (กรกฎาคม - กันยายน) : 36.
- ธิดิภรณ์ สุตมาศ. 2548. การรับรู้ของพนักงานต่อปัจจัยระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
กรณีศึกษา บริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์. กจ.ม.
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทวรรณ วรรณดี. 2545. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำการตรวจสอบการดำเนินงานมาปฏิบัติ
ของหน่วยงานตรวจสอบภายใน สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กจ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535ก. การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____ . 2545ข. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บวร เทศารินทร์. 2551. “งานตรวจสอบภายในสำนักงาน เอกสารประกอบการบรรยาย,” [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก : http://school.obec.go.th/sup_br3/ak_102_9-14.pdf,
[สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2555]
- พรเพ็ญ อองอาจวาจา. 2549. ความต้องการพัฒนางานตรวจสอบจากปัญหาที่พบในการปฏิบัติงาน
ตรวจสอบภายในและตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ตรวจสอบภายใน
การทำเรื่องแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บช.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณนิภา บุญชู. 2541. “BOI กับบทบาทส่งเสริมการลงทุนในยุคเศรษฐกิจวิกฤต,”
รายงานเศรษฐกิจธนาคารกรุงไทย. 31, 9 (กันยายน) : 3-60.
- วันเพ็ญ หรุจิตตวิวัฒน์. 2542. “กฎหมายการลงทุนของต่างชาติจะไปทิศทางไหน,” วารสารส่งเสริม
การลงทุน. 10, 7 (กรกฎาคม) : 59-68
- ศรีรัตน์ สุวรรณโณ. 2549. ความคิดเห็นของผู้รับตรวจที่มีต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายตรวจสอบ
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. วิทยานิพนธ์ บช.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2551. “คู่มือการบริหารความเสี่ยง,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.ku.ac.th>, [สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555]
- สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. 2547. มาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพ
การตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ : สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. ม.ป.ป. “การวิเคราะห์และการบริหารความเสี่ยง,”
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.opdc.go.th>, [สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555]
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. “ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน,”
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : www.boi.co.th/thai.about/form_promoted_companies.asp,
[สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2555]
- อุษณา ภัทรมนตรี. 2545ก. การตรวจสอบและการควบคุมภายในแนวคิดและกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____ . 2552ข. การตรวจสอบภายในสมัยใหม่. ภาควิชาการบัญชี : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

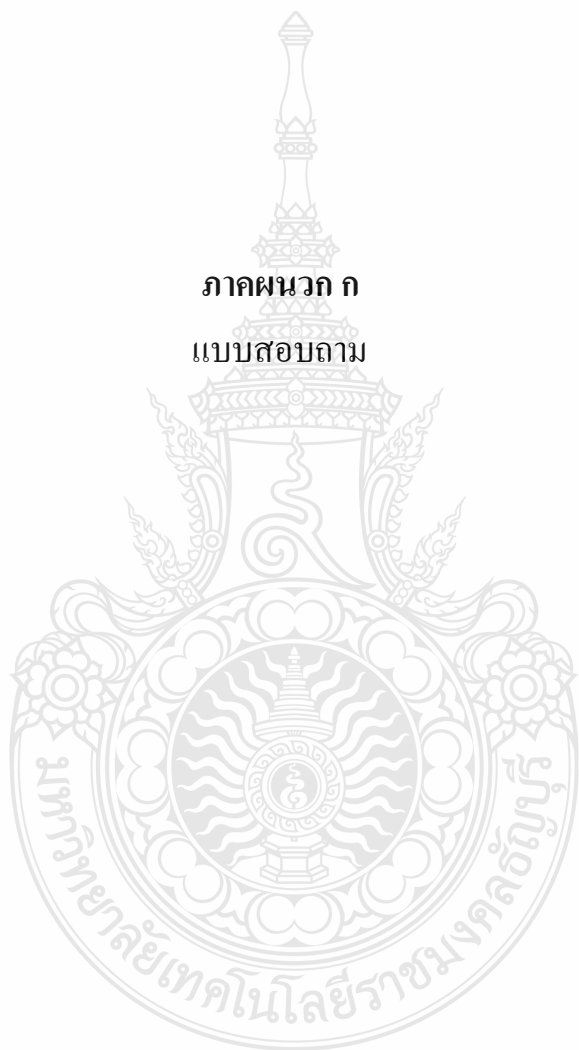
บรรณานุกรม (ต่อ)

- Dezoort, T. & S. Salterio. 2001. "The Effects of Corporate governance Experience and Financial Reporting and Audit Knowledge on Audit committee Member's Judgments," **A Journal of Practice & Theory**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=276690, [สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2555]
- Eden, D. & L. Moriah. 1996. "Impact of Internal Auditing on Branch Bank Performance: A Field Experiment," **Organizational Behavior and Human Decision Processes**. 68, 3 : 262- 271
- Farbo, J.L. 1985. "A Comparison of the Perceived Effectiveness of The Internal Audit Function Between Selected Private and Public Supported Colleges and University in The Western United States," **Emerald**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.emeraldinsight.com/Insight/viewContentItem.do?contentType=Article&hd>, [สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2555]
- Larkin, M. Joseph. 2000. "The Ability of Internal Auditors to Identify Ethical Dilemmas," **Journal of Business Ethics**. 23, 4 : 401-409.
- Spekle, R. F., H. J. van Elten & A. M. Kruis. 2007. "Sourcing of Internal Auditing: An Empirical Study," **Management Accounting Research**. 18 : 102-124.
- Zhang, Y., J. Zhou & N. Zhou. 2007. "Audit committee Quality, Auditor Independence, and Internal Control Weaknesses," **Journal of Accounting and Public Policy**. 26 : 300-327.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง
ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน”

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เพื่อประกอบการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้วิจัยในหลักสูตรบริหารธุรกิจ (สาขาการบัญชี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่านผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกคำถาม และเป็นความจริงมากที่สุด ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านให้ถือเป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น จึงใคร่ขอความกรุณาให้ความอนุเคราะห์ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

กรุณาส่งแบบสอบถามคืนภายใน 5 วัน หลังจากวันที่ได้รับแบบสอบถามแล้ว

แบบสอบถามข้อมูลชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ซึ่งประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	จำนวน 7 ข้อ
ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	จำนวน 6 ข้อ
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้
มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการ
ส่งเสริมการลงทุน	จำนวน 21 ข้อ
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง
ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	จำนวน 12 ข้อ

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาววไลภรณ์ นวลสอาด

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์ 087 - 2966152 , 081 - 9563554 , E-Mail plernny2530@gmail.com

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์ของผู้บริหารธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่านตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

- () 1.ชาย () 2.หญิง

2. สถานภาพ

- () 1.โสด () 2.สมรส

3. อายุ

- () 1. 25 - 30 ปี () 2. 31 - 36 ปี
 () 3. 37 - 41 ปี () 4. 42 - 47 ปี
 () 5. มากกว่า 47 ปี

4. ระดับการศึกษา

- () 1.ต่ำกว่าปริญญาตรี () 2.ปริญญาตรี
 () 3.สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ในการทำงาน

- () 1. น้อยกว่า 5 ปี () 2. 5 - 10 ปี
 () 3. 11 - 15 ปี () 4. มากกว่า 15 ปี

6. รายได้ต่อเดือน

- () 1. 15,000 บาท - 30,000 บาท () 2. 30,001 บาท - 45,000 บาท
 () 3. 45,001 บาท - 60,000 บาท () 4. 60,001 บาท - 75,000 บาท
 () 5. มากกว่า 75,000 บาท

7. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน

- () 1. ผู้บริหารระดับสูง () 2. ผู้บริหารระดับกลาง
 () 3. ผู้บริหารระดับต้น () 4. ตำแหน่งอื่นๆโปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่านตามสภาพความเป็นจริง

1. ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

- () 1. เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร
 () 2. เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน
 () 3. อุตสาหกรรมเบา
 () 4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง
 () 5. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า
 () 6. เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก
 () 7. กิจการบริการและสาธารณูปโภค

2. ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ

- () 1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท () 2. 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท
 () 3. 5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท () 4. มากกว่า 10 ล้านบาท

3. มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน

- () 1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท () 2. 1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท
 () 3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท () 4. มากกว่า 20 ล้านบาท

4. ยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ

- () 1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท () 2. 1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท
 () 3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท () 4. มากกว่า 50 ล้านบาท

5. ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

- () 1. 5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า () 2. 11 - 20 ปี
 () 3. 21 - 30 ปี () 4. มากกว่า 30 ปี

6. จำนวนพนักงาน

- () 1. น้อยกว่า 100 คน () 2. 100 - 200 คน
 () 3. 201 - 300 คน () 4. มากกว่า 300 คน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริม
การลงทุน

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย (✓) เพียงหนึ่งข้อเท่านั้น ในช่องระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความ
คิดเห็นของท่านมากที่สุด

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
<p>ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน</p> <p>1. ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่สำหรับหน่วยตรวจสอบภายในชัดเจนและมีแผนเพื่อปฏิบัติงานตรวจสอบโดยมีความรับผิดชอบ</p> <p>2. ท่านให้ความสำคัญกับการจัดนโยบายและขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตรวจสอบ</p> <p>3. ท่านให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนในการคัดเลือกและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและมีการประสานงานระหว่างกันกับผู้ตรวจสอบภายนอกเพื่อกำหนดแผนควบคุมคุณภาพงานตรวจสอบภายใน</p>					
<p>ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน</p> <p>4. ท่านมีการตรวจสอบข้อมูลและรายงานทางการเงินการบัญชี เพื่อให้มั่นใจว่ามีการควบคุมภายในที่เพียงพอในการดูแลปกป้องทรัพย์สิน</p> <p>5. ท่านให้ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กรเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด</p> <p>6. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดเพื่อประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายใน</p>					

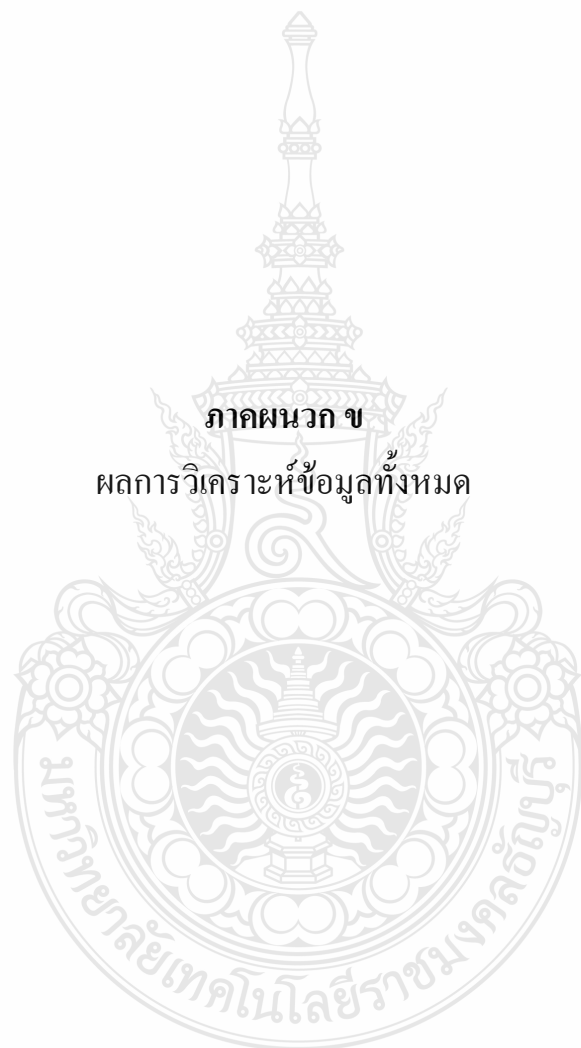
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
<p>ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน</p> <p>7. ท่านมุ่งเน้นในการกำหนดขอบเขตของความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับความจริงปัจจุบันเพื่อให้ผลงานนั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด</p>					
<p>8. ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นที่ที่จะทำการตรวจสอบหรือปริมาณงานขององค์กรเพื่อสร้างความมั่นใจในความถูกต้องครบถ้วน และเชื่อถือได้</p>					
<p>9. ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่กับระยะเวลาในการตรวจสอบเพื่อกำหนดทางเดินของเอกสารต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างชัดเจนและรวดเร็วมีการจัดบันทึกการรับและส่งเป็นสารสนเทศเพื่อเป็นหลักฐานภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น</p>					
<p>ด้านการปฏิบัติงาน</p> <p>10. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจนับ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินสดหรือเอกสารทางการเงิน ซึ่งจะเป็วิธีที่พิสูจน์ลักษณะสภาพที่แท้จริงของตัวเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร</p>					
<p>11. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบยอดคงเหลือในบัญชีให้มีความถูกต้อง ในการเช็คยันกับยอดคงเหลือในบัญชีคุมให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีการตรวจสอบหลักฐานทางบัญชีทั้งหมดขององค์กร เพื่อคุ้มครองรายการที่ผิดปกติโดยการพิจารณาจากผลการประเมินการควบคุมภายใน</p>					
<p>12. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารสัญญา ธุรกิจหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก เช่น ข้อผูกมัดและสัญญาที่ยืมและปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับ และไม่ทำผิดขั้นรุนแรง</p>					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน					
13. ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานด้วยวาจา เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ เพื่อป้องกันการทุจริตเป็นวิธีการที่สามารถตรวจสอบข้อพิรุชของบุคคลในการจัดทำรายงานได้					
14. ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร					
15. ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างการตรวจสอบ เพื่อเป็นการรายงานผลความคืบหน้า					
ด้านการติดตามผล					
16. ท่านให้ความสำคัญกับการติดตามผลระหว่างปฏิบัติการ ซึ่งสามารถทำให้ผู้บริหารและผู้ควบคุมงานทราบถึงผลลัพธ์ในการจัดการความเสี่ยง					
17. ท่านให้ความสำคัญกับการประเมินเป็นรายครั้งเพื่อติดตามผลตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้					
18. ท่านให้ความสำคัญกับระบบการติดตามผลเพื่อประเมินกรอบการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิผลอยู่เสมอ					
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง					
19. ท่านให้ความสำคัญที่จะจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่สามารถจะยอมรับได้ และสามารถนำจุดแข็งขององค์กรมาสร้างมูลค่าเพื่อลดจุดอ่อนขององค์กร					
20. ท่านให้ความสำคัญกระบวนการจัดการความเสี่ยงและควบคุมอย่างจริงจัง โดยพิจารณาเลือกวิธีแก้ไขที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น					
21. ท่านให้ความสำคัญกับระดับความน่าจะเป็นและระดับผลกระทบของเหตุการณ์จากการศึกษาจุดแข็ง และจุดอ่อนที่เกิดจากการตรวจสอบ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
 คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย (✓) เพียงหนึ่งข้อเท่านั้น ในช่องระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความ
 คิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ด้านกลยุทธ์					
1. ท่านสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนดแผนกลยุทธ์สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรมากขึ้น					
2. ท่านมีการกำหนดความสอดคล้องกันระหว่างนโยบายและเป้าหมายอันมีผลให้กลยุทธ์ขององค์กรสามารถดำเนินการได้					
3. ท่านสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างครอบคลุมกับปัญหาหรือแนวทางการดำเนินงานที่ต้องการตัดสินใจ					
ด้านการเงิน					
4. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดจากการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบสินเชื่อขององค์กร					
5. กิจการสามารถตรวจสอบการบันทึกผลการตรวจสอบเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานแต่ละครั้งลงในกระดาษทำการ					
6. ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายตราสารทางการเงินรวมถึงตราสารอนุพันธ์ และตราสารหนี้					
ด้านการดำเนินงาน					
7. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงานอันอาจเกิดขึ้นในหลายสาเหตุ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น					
8. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยการกำหนดนโยบายและการระบุโทษจากการทำความผิดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร					

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
9. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงจากบุคลากรอันอาจก่อผลเสียหายระหว่างการปฏิบัติงาน โดยการตรวจสอบและคัดเลือกบุคลากรอย่างเหมาะสม					
ด้านการควบคุม 10. ท่านมีการควบคุมเพื่อการป้องกันเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติ เพื่อที่สามารถหาข้อผิดพลาดจากการทำงานที่เกิดขึ้นแล้ว					
11. ท่านมีการควบคุมเพื่อการแก้ไข เพื่อจัดการกับข้อผิดพลาดให้เกิดความถูกต้อง ป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีกในอนาคต โดยกิจกรรมสามารถกำหนดเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน					
12. ท่านมีการควบคุมเพื่อแนะนำวิธีปฏิบัติโดยการชี้แนะ กระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ช่วยให้การควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น					

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด

Frequencies

Statistics

		1. เพศ	2. สถานภาพ	3. อายุ	4. ระดับการศึกษา	5. ประสบการณ์ในการทำงาน	6. รายได้ต่อเดือน
N	Valid	380	380	380	380	380	380
	Missing	0	0	0	0	0	0

Statistics

		7. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน	1. ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	2. ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ	3. มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน	4. ยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ
N	Valid	380	380	380	380	380
	Missing	0	0	0	0	0

Statistics

		5. ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	6. จำนวนพนักงาน
N	Valid	380	380
	Missing	0	0

Frequency Table

1. เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.ชาย	196	51.6	51.6	51.6
	2.หญิง	184	48.4	48.4	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

2. สถานภาพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1. โสด	108	28.4	28.4	28.4
	2. สมรส	272	71.6	71.6	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

3. อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1. 25 - 30 ปี	41	10.8	10.8	10.8
	2. 31 - 36 ปี	77	20.3	20.3	31.1
	3. 37 - 41 ปี	65	17.1	17.1	48.2
	4. 42 - 47 ปี	98	25.8	25.8	73.9
	5. มากกว่า 47 ปี	99	26.1	26.1	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

4. ระดับการศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	25	6.6	6.6	6.6
	2. ปริญญาตรี	247	65.0	65.0	71.6
	3. สูงกว่าปริญญาตรี	108	28.4	28.4	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

5. ประสบการณ์ในการทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1. น้อยกว่า 5 ปี	40	10.5	10.5	10.5
	2. 5 - 10 ปี	105	27.6	27.6	38.2
	3. 11 - 15 ปี	76	20.0	20.0	58.2
	4. มากกว่า 15 ปี	159	41.8	41.8	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

6. รายได้ต่อเดือน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. 1,15,000 บาท - 30,000 บาท	77	20.3	20.3	20.3
2. 30,001 บาท - 45,000 บาท	88	23.2	23.2	43.4
3. 45,001 บาท - 60,000 บาท	79	20.8	20.8	64.2
4. 60,001 บาท - 75,000 บาท	56	14.7	14.7	78.9
5. มากกว่า 75,000 บาท	80	21.1	21.1	100.0
Total	380	100.0	100.0	

7. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. ผู้บริหารระดับสูง	96	25.3	25.3	25.3
2. ผู้บริหารระดับกลาง	153	40.3	40.3	65.5
3. ผู้บริหารระดับต้น	88	23.2	23.2	88.7
4. ตำแหน่งอื่นๆ โปรดระบุ	43	11.3	11.3	100.0
Total	380	100.0	100.0	

1. ประเภทของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร	58	15.3	15.3	15.3
2. ห้างมือแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	19	5.0	5.0	20.3
3. อุตสาหกรรมเบา	53	13.9	13.9	34.2
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	65	17.1	17.1	51.3
5. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า	53	13.9	13.9	65.3
6. เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	51	13.4	13.4	78.7

7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	81	21.3	21.3	100.0
----------------------------------	----	------	------	-------

2. ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	25	6.6	6.6	6.6
2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	47	12.4	12.4	18.9
3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	84	22.1	22.1	41.1
4. มากกว่า 10 ล้านบาท	224	58.9	58.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	
Total	380	100.0	100.0	

3. มูลค่าสินทรัพย์ทั้งสิ้นในปัจจุบัน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	16	4.2	4.2	4.2
2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	53	13.9	13.9	18.2
3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	106	27.9	27.9	46.1
4. มากกว่า 20 ล้านบาท	205	53.9	53.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

4. ยอดรายได้สุทธิต่อปีของธุรกิจ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	15	3.9	3.9	3.9
2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	74	19.5	19.5	23.4
3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	133	35.0	35.0	58.4
4. มากกว่า 50 ล้านบาท	158	41.6	41.6	100.0
Total	380	100.0	100.0	

5. ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. 1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	175	46.1	46.1	46.1
2. 11 - 20 ปี	116	30.5	30.5	76.6
3. 21 - 30 ปี	70	18.4	18.4	95.0
4. มากกว่า 30 ปี	19	5.0	5.0	100.0
Total	380	100.0	100.0	

6. จำนวนพนักงาน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. น้อยกว่า 100 คน	169	44.5	44.5	44.5
2. 100 - 200 คน	104	27.4	27.4	71.8
3. 201 - 300 คน	54	14.2	14.2	86.1
4. มากกว่า 300 คน	53	13.9	13.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

Frequencies

Statistics

	N		Mean	Std. Deviation
	Valid	Missing		
1. ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ อำนวยหน้าที่สำหรับ หน่วยตรวจสอบภายในชัดเจนและมีแผนเพื่อปฏิบัติงาน ตรวจสอบโดยมีความรับผิดชอบ	380	0	4.665	0.626
2. ท่านให้ความสำคัญกับการจัดนโยบายและขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางใน การปฏิบัติงานตรวจสอบ	380	0	4.302	0.708
3. ท่านให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนในการ คัดเลือกและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและมีการประสานงาน ระหว่างกันกับผู้ตรวจสอบภายนอกเพื่อกำหนดแผน ควบคุมคุณภาพงานตรวจสอบภายใน	380	0	4.642	0.627

Statistics

	N		Mean	Std. Deviation
	Valid	Missing		
5. ท่านให้ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กร เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด	380	0	4.671	0.543
6. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดเพื่อประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายใน	380	0	4.473	0.582
7. ท่านมุ่งเน้นในการกำหนดขอบเขตของความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับความจริงปัจจุบันเพื่อให้ผลงานนั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด	380	0	4.360	0.598
8. ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นที่ที่จะทำการตรวจสอบหรือปริมาณงานขององค์กรเพื่อสร้างความมั่นใจในความถูกต้อง ครบถ้วน และเชื่อถือได้	380	0	4.376	0.639
9. ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่กับระยะเวลาในการตรวจสอบเพื่อกำหนดทางเดินของเอกสารต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างชัดเจนและรวดเร็วมีการจัดบันทึกการรับและส่งเป็นสารสนเทศเพื่อเป็นหลักฐานภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	380	0	4.476	0.679
10. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจนับ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินสดหรือเอกสารทางการเงิน ซึ่งจะเป็วิธีที่พิสูจน์ลักษณะสภาพที่แท้จริงของตัวเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร	380	0	4.644	0.565
11. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบยอดคงเหลือในบัญชีให้มีความถูกต้อง ในการเช็คยันกับยอดคงเหลือในบัญชีคุมให้ เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีการตรวจสอบหลักฐานทางบัญชีทั้งหมดขององค์กร เพื่อสู่รายการที่ผิดปกติโดยการพิจารณาจากผลการประเมินการควบคุมภายใน	380	0	4.4132	0.590
12. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารสัญญาธุรกิจหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก เช่น ข้อผูกมัดและสัญญาผู้ยืม และปฏิบัติตามกฎหมายปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ และไม่ทำผิดขั้นรุนแรง	380	0	4.463	0.549

13. ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานด้วยวาจาเพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ เพื่อป้องกันการทุจริตเป็นวิธีการที่สามารถตรวจสอบข้อพิรุณของบุคคลในการจัดทำรายงานได้	380	0	4.226	0.799
---	-----	---	-------	-------

Statistics

	N		Mean	Std. Deviation
	Valid	Missing		
14.ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร	380	0	4.405	0.589
15.ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างการตรวจสอบ เพื่อเป็นการรายงานผลความคืบหน้า	380	0	4.310	0.606
16.ท่านให้ความสำคัญกับการติดตามผลระหว่างปฏิบัติการซึ่งสามารถทำให้ผู้บริหารและผู้ควบคุมงานทราบถึงผลลัพธ์ในการจัดการความเสี่ยง	380	0	4.273	0.556
17.ท่านให้ความสำคัญกับการประเมินเป็นรายครั้งเพื่อติดตามผลตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้	380	0	4.247	0.582
18.ท่านให้ความสำคัญกับระบบการติดตามผลเพื่อประเมินกรอบการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	380	0	4.239	0.579
19.ท่านให้ความสำคัญที่จะจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่สามารถจะยอมรับได้และสามารถนำจุดแข็งขององค์กรมาสร้างมูลค่าเพื่อลดจุดอ่อนขององค์กร	380	0	4.065	0.606
20.ท่านให้ความสำคัญกระบวนการจัดการความเสี่ยงและควบคุมอย่างจริงจัง โดยพิจารณาเลือกวิธีแก้ไขที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น	380	0	4.063	0.646
21.ท่านให้ความสำคัญกับระดับความน่าเชื่อถือและระดับผลกระทบของเหตุการณ์จากการศึกษาจุดแข็ง และจุดอ่อนที่เกิดจากการตรวจสอบ	380	0	3.828	0.715
1. ท่านสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนดแผนกลยุทธ์สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรมากขึ้น	380	0	3.918	0.697
2. ท่านมีการกำหนดความสอดคล้องกันระหว่างนโยบายและเป้าหมายอันมีผลให้กลยุทธ์ขององค์กรสามารถดำเนินการได้	380	0	4.100	0.581

3. ท่านสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างครอบคลุมกับปัญหาหรือแนวทางการดำเนินงานที่ต้องการตัดสินใจ	380	0	4.400	0.791
4. ท่านให้ความสำคัญกับความเสถียรด้านเครดิตที่เกิดจากการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบสินเชื่อขององค์กร	380	0	4.315	0.775

Statistics

	N		Mean	Std. Deviation
	Valid	Missing		
5. กิจกรรมสามารถตรวจสอบการบันทึกผลการตรวจสอบเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานแต่ละครั้งลงในกระดาษทำการ	380	0	3.984	0.921
6. ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายตราสารทางการเงิน รวมถึงตราสารอนุพันธ์ และตราสารหนี้	380	0	3.489	1.023
7. ท่านให้ความสำคัญกับความเสถียรในกระบวนการปฏิบัติงานอันอาจเกิดขึ้นในหลายสาเหตุ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	380	0	3.850	0.890
8. ท่านให้ความสำคัญกับความเสถียรในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยการกำหนดนโยบายและการระบุโทษจากการทำความผิดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	380	0	3.705	0.992
9. ท่านให้ความสำคัญกับความเสถียรจากบุคลากรอันอาจก่อผลเสียหายระหว่างการปฏิบัติงาน โดยการตรวจสอบและคัดเลือกบุคลากรอย่างเหมาะสม	380	0	4.084	0.827
10. ท่านมีการควบคุมเพื่อป้องกันเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติเพื่อที่สามารถหาข้อผิดพลาดจากการทำงานที่เกิดขึ้นแล้ว	380	0	4.131	0.827
11. ท่านมีการควบคุมเพื่อการแก้ไข เพื่อจัดการกับข้อผิดพลาดให้เกิดความถูกต้อง ป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีกในอนาคตโดยกิจกรรมสามารถกำหนดเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	380	0	4.097	0.870
12. ท่านมีการควบคุมเพื่อแนะนำวิธีปฏิบัติโดยการชี้แนะกระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการช่วยให้การควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น	380	0	4.065	0.855
ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน	380	0	4.536	0.506
ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	380	0	4.568	0.477

ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	380	0	4.404	0.554
ด้านการปฏิบัติงาน	380	0	4.507	0.425
ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	380	0	4.314	0.515
ด้านการติดตามผล	380	0	4.253	0.523
ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	380	0	3.986	0.584
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	380	0	4.367	0.369

Statistics

	N		Mean	Std. Deviation
	Valid	Missing		
ด้านกลยุทธ์	380	0	4.139	0.491
ด้านการเงิน	380	0	3.929	0.687
ด้านการดำเนินงาน	380	0	3.879	0.719
ด้านการควบคุม	380	0	4.098	0.723
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	380	0	4.011	0.505

Frequency Table

1. ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่สำหรับหน่วยตรวจสอบภายในชัดเจนและมีแผนเพื่อปฏิบัติงานตรวจสอบโดยมีความรับผิดชอบ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	4	1.1	1.1	1.1
ปานกลาง	20	5.3	5.3	6.3
มาก	75	19.7	19.7	26.1
มากที่สุด	281	73.9	73.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

2. ท่านให้ความสำคัญกับการจัดนโยบายและขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตรวจสอบ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	8	2.1	2.1	2.1
ปานกลาง	31	8.2	8.2	10.3
มาก	179	47.1	47.1	57.4
มากที่สุด	162	42.6	42.6	100.0

1. ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่สำหรับหน่วยตรวจสอบภายในชัดเจนและมี
แผนเพื่อปฏิบัติงานตรวจสอบโดยมีความรับผิดชอบ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	4	1.1	1.1	1.1
ปานกลาง	20	5.3	5.3	6.3
มาก	75	19.7	19.7	26.1
มากที่สุด	281	73.9	73.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

3. ท่านให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนในการคัดเลือกและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและ
มีการประสานงานระหว่างกันกับผู้ตรวจสอบภายนอกเพื่อกำหนดแผนควบคุมคุณภาพงาน
ตรวจสอบภายใน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	5	1.3	1.3	1.3
ปานกลาง	16	4.2	4.2	5.5
มาก	89	23.4	23.4	28.9
มากที่สุด	270	71.1	71.1	100.0
Total	380	100.0	100.0	

4. ท่านมีการตรวจสอบข้อมูลและรายงานทางการเงินการบัญชี เพื่อให้มั่นใจว่ามีการควบคุม
ภายในที่เพียงพอในการดูแลปกป้องทรัพย์สิน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปานกลาง	23	6.1	6.1	6.1
มาก	121	31.8	31.8	37.9
มากที่สุด	236	62.1	62.1	100.0
Total	380	100.0	100.0	

5. ท่านให้ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานและ
ภาระหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กรเพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	1	.3	.3	.3

ปานกลาง	11	2.9	2.9	3.2
มาก	100	26.3	26.3	29.5
มากที่สุด	268	70.5	70.5	100.0
Total	380	100.0	100.0	

6. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดเพื่อประเมินความ
เพียงพอของการควบคุมภายใน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	1	.3	.3	.3
ปานกลาง	14	3.7	3.7	3.9
มาก	169	44.5	44.5	48.4
มากที่สุด	196	51.6	51.6	100.0
Total	380	100.0	100.0	

7. ท่านมุ่งเน้นในการกำหนดขอบเขตของความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้อง
กับความจริงปัจจุบันเพื่อให้ผลงานนั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	1	.3	.3	.3
ปานกลาง	21	5.5	5.5	5.8
มาก	198	52.1	52.1	57.9
มากที่สุด	160	42.1	42.1	100.0
Total	380	100.0	100.0	

8. ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นที่ที่จะทำการตรวจสอบ หรือปริมาณงานขององค์กรเพื่อ
สร้างความมั่นใจในความถูกต้อง ครบถ้วน และเชื่อถือได้

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	4	1.1	1.1	1.1
ปานกลาง	21	5.5	5.5	6.6
มาก	183	48.2	48.2	54.7
มากที่สุด	172	45.3	45.3	100.0
Total	380	100.0	100.0	

9. ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่กับระยะเวลาในการตรวจสอบเพื่อกำหนดทางเดินของเอกสารต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างชัดเจนและรวดเร็วมีการจัดบันทึกการรับและส่งเป็นสารสนเทศเพื่อเป็นหลักฐานภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	2	.5	.5	.5
ปานกลาง	34	8.9	8.9	9.5
มาก	125	32.9	32.9	42.4
มากที่สุด	219	57.6	57.6	100.0
Total	380	100.0	100.0	

10. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจนับ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินสดหรือเอกสารทางการเงิน ซึ่งเป็นวิธีที่พิสูจน์ลักษณะสภาพที่แท้จริงของตัวเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	2	.5	.5	.5
ปานกลาง	11	2.9	2.9	3.4
มาก	107	28.2	28.2	31.6
มากที่สุด	260	68.4	68.4	100.0
Total	380	100.0	100.0	

11. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบยอดคงเหลือในบัญชีให้มีความถูกต้อง ในการเขี่ยยันกับยอดคงเหลือในบัญชีคุณให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีการตรวจสอบหลักฐานทางบัญชีทั้งหมดขององค์กร เพื่อคุ้มครองการที่ผิดปกติโดยการพิจารณาจากผลการประเมินการควบคุมภายใน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปานกลาง	20	5.3	5.3	5.3
มาก	183	48.2	48.2	53.4
มากที่สุด	177	46.6	46.6	100.0
Total	380	100.0	100.0	

12. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารสัญญา ธุรกิจหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
บุคคลภายนอก เช่น ข้อผูกมัดและสัญญาผู้ยืม และปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติตาม
กฎข้อบังคับ และไม่ทำผิดขั้นรุนแรง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	10	2.6	2.6	2.6
	มาก	184	48.4	48.4	51.1
	มากที่สุด	186	48.9	48.9	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

13. ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานด้วยวาจา เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ เพื่อป้องกันการทุจริตเป็นวิธีการที่สามารถตรวจสอบข้อพิรุชของ
บุคคลในการจัดทำรายงานได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.3	1.3	1.3
	น้อย	7	1.8	1.8	3.2
	ปานกลาง	37	9.7	9.7	12.9
	มาก	179	47.1	47.1	60.0
	มากที่สุด	152	40.0	40.0	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

14. ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	1	.3	.3	.3
	ปานกลาง	17	4.5	4.5	4.7
	มาก	189	49.7	49.7	54.5
	มากที่สุด	173	45.5	45.5	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

15. ท่านให้ความสำคัญกับการนำเสนอรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างการตรวจสอบ
เพื่อเป็นการรายงานผลความคืบหน้า

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
--	--	-----------	---------	---------------	-----------------------

Valid	น้อย	5	1.3	1.3	1.3
	ปานกลาง	14	3.7	3.7	5.0
	มาก	219	57.6	57.6	62.6
	มากที่สุด	142	37.4	37.4	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

16. ท่านให้ความสำคัญกับการติดตามผลระหว่างปฏิบัติการ ซึ่งสามารถทำให้ผู้บริหารและผู้ควบคุมงานทราบถึงผลลัพธ์ในการจัดการความเสี่ยง

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	21	5.5	5.5
	มาก	234	61.6	67.1
	มากที่สุด	125	32.9	100.0
	Total	380	100.0	

17. ท่านให้ความสำคัญกับการประเมินเป็นรายครั้งเพื่อติดตามผลตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	3	0.8	0.8
	ปานกลาง	20	5.3	6.1
	มาก	237	62.4	68.4
	มากที่สุด	120	31.6	100.0
	Total	380	100.0	

18. ท่านให้ความสำคัญกับระบบการติดตามผลเพื่อประเมินกรอบการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิผลอยู่เสมอ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	3	0.8	0.8
	ปานกลาง	20	5.3	6.1
	มาก	240	63.2	69.2
	มากที่สุด	117	30.8	100.0
	Total	380	100.0	

19. ท่านให้ความสำคัญที่จะจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่สามารถจะยอมรับได้และ
สามารถนำจุดแข็งขององค์กรมาสร้างมูลค่าเพื่อลดจุดอ่อนขององค์กร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	1	0.3	0.3	0.3
ปานกลาง	55	14.5	14.5	14.7
มาก	242	63.7	63.7	78.4
มากที่สุด	82	21.6	21.6	100.0
Total	380	100.0	100.0	

20. ท่านให้ความสำคัญกระบวนการจัดการความเสี่ยงและควบคุมอย่างจริงจัง โดยพิจารณา
เลือกวิธีแก้ไขที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	2	0.5	0.5	0.5
ปานกลาง	62	16.3	16.3	16.8
มาก	226	59.5	59.5	76.3
มากที่สุด	90	23.7	23.7	100.0
Total	380	100.0	100.0	

21. ท่านให้ความสำคัญกับระดับความน่าจะเป็นและระดับผลกระทบของเหตุการณ์จาก
การศึกษาจุดแข็ง และจุดอ่อนที่เกิดจากการตรวจสอบ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	6	1.6	1.6	1.6
ปานกลาง	117	30.8	30.8	32.4
มาก	193	50.8	50.8	83.2
มากที่สุด	64	16.8	16.8	100.0
Total	380	100.0	100.0	

1. ท่านสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนดแผนกลยุทธ์สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรมาก
ขึ้น

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	2	0.5	0.5	0.5
ปานกลาง	103	27.1	27.1	27.6
มาก	199	52.4	52.4	80.0
มากที่สุด	76	20.0	20.0	100.0
Total	380	100.0	100.0	

2. ท่านมีการกำหนดความสอดคล้องกันระหว่างนโยบายและเป้าหมายอันมีผลให้กลยุทธ์ขององค์กรสามารถดำเนินการได้

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	3	0.8	0.8	0.8
ปานกลาง	38	10.0	10.0	10.8
มาก	257	67.6	67.6	78.4
มากที่สุด	82	21.6	21.6	100.0
Total	380	100.0	100.0	

3. ท่านสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างครอบคลุมกับปัญหาหรือแนวทางการดำเนินงานที่ต้องการตัดสินใจ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยที่สุด	2	0.5	0.5	0.5
น้อย	3	0.8	0.8	1.3
ปานกลาง	52	13.7	13.7	15.0
มาก	107	28.2	28.2	43.2
มากที่สุด	216	56.8	56.8	100.0
Total	380	100.0	100.0	

4. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดจากการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อ
การบริหารจัดการระบบสินเชื่อขององค์กร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยที่สุด	1	0.3	0.3	0.3
น้อย	3	0.8	0.8	1.1
ปานกลาง	58	15.3	15.3	16.3
มาก	131	34.5	34.5	50.8
มากที่สุด	187	49.2	49.2	100.0
Total	380	100.0	100.0	

5. กิจการสามารถตรวจสอบการบันทึกผลการตรวจสอบเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการ
ปฏิบัติงานแต่ละครั้งลงในกระดษทำการ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยที่สุด	2	0.5	0.5	0.5
น้อย	21	5.5	5.5	6.1
ปานกลาง	89	23.4	23.4	29.5
มาก	137	36.1	36.1	65.5
มากที่สุด	131	34.5	34.5	100.0
Total	380	100.0	100.0	

6. ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายตราสารทางการเงิน รวมถึงตราสารอนุพันธ์ และ
ตราสารหนี้

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยที่สุด	14	3.7	3.7	3.7
น้อย	41	10.8	10.8	14.5
ปานกลาง	138	36.3	36.3	50.8
มาก	119	31.3	31.3	82.1
มากที่สุด	68	17.9	17.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

7. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงานอันอาจเกิดขึ้นในหลายสาเหตุ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยที่สุด	5	1.3	1.3	1.3
น้อย	15	3.9	3.9	5.3
ปานกลาง	108	28.4	28.4	33.7
มาก	156	41.1	41.1	74.7
มากที่สุด	96	25.3	25.3	100.0
Total	380	100.0	100.0	

8. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยการกำหนด นโยบายและการระบุโทษจากการทำความผิดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยที่สุด	9	2.4	2.4	2.4
น้อย	31	8.2	8.2	10.5
ปานกลาง	112	29.5	29.5	40.0
มาก	139	36.6	36.6	76.6
มากที่สุด	89	23.4	23.4	100.0
Total	380	100.0	100.0	

9. ท่านให้ความสำคัญกับความเสี่ยงจากบุคลากรอันอาจก่อผลเสียหายระหว่างการปฏิบัติงาน โดยการตรวจสอบและคัดเลือกบุคลากรอย่างเหมาะสม

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยที่สุด	4	1.1	1.1	1.1
น้อย	6	1.6	1.6	2.6
ปานกลาง	73	19.2	19.2	21.8
มาก	168	44.2	44.2	66.1
มากที่สุด	129	33.9	33.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

10. ท่านมีการควบคุมเพื่อป้องกันเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหาร กำหนดให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติเพื่อที่สามารถหาข้อผิดพลาดจากการทำงานที่เกิดขึ้น

แล้ว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	3	0.8	0.8	0.8
	น้อย	10	2.6	2.6	3.4
	ปานกลาง	60	15.8	15.8	19.2
	มาก	168	44.2	44.2	63.4
	มากที่สุด	139	36.6	36.6	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

11. ท่านมีการควบคุมเพื่อการแก้ไข เพื่อจัดการกับข้อผิดพลาดให้เกิดความถูกต้อง ป้องกัน
ไม่ให้เกิดซ้ำอีกในอนาคตโดยกิจการสามารถกำหนดเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน
เดียวกัน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.3	1.3	1.3
	น้อย	10	2.6	2.6	3.9
	ปานกลาง	67	17.6	17.6	21.6
	มาก	159	41.8	41.8	63.4
	มากที่สุด	139	36.6	36.6	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

12. ท่านมีการควบคุมเพื่อแนะนำวิธีปฏิบัติโดยการชี้แนะ กระตุ้น ส่งเสริมให้เกิด
ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการช่วยให้การควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กรมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.6	1.6	1.6
	น้อย	7	1.8	1.8	3.4
	ปานกลาง	70	18.4	18.4	21.8
	มาก	170	44.7	44.7	66.6
	มากที่สุด	127	33.4	33.4	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

ด้านการบริหารงานตรวจสอบภายใน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2.33	2	0.5	0.5	0.5
	3.00	8	2.1	2.1	2.6
	3.33	5	1.3	1.3	3.9
	3.67	16	4.2	4.2	8.2
	4.00	48	12.6	12.6	20.8
	4.33	74	19.5	19.5	40.3
	4.67	83	21.8	21.8	62.1
	5.00	144	37.9	37.9	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2.33	1	0.3	0.3	0.3
	3.00	1	0.3	0.3	0.5
	3.33	11	2.9	2.9	3.4
	3.67	15	3.9	3.9	7.4
	4.00	57	15.0	15.0	22.4
	4.33	47	12.4	12.4	34.7
	4.67	98	25.8	25.8	60.5
	5.00	150	39.5	39.5	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2.33	1	0.3	0.3	0.3
	2.67	2	0.5	0.5	0.8
	3.00	8	2.1	2.1	2.9
	3.33	9	2.4	2.4	5.3
	3.67	23	6.1	6.1	11.3

ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2.67	4	1.1	1.1	1.1
	3.00	4	1.1	1.1	2.1
	3.33	13	3.4	3.4	5.5
	3.67	22	5.8	5.8	11.3
	4.00	137	36.1	36.1	47.4
	4.33	50	13.2	13.2	60.5
	4.67	66	17.4	17.4	77.9
	5.00	84	22.1	22.1	100.0
	Total	380	100.0	100.0	
	4.00	103	27.1	27.1	38.4
	4.33	65	17.1	17.1	55.5
	4.67	33	8.7	8.7	64.2
	5.00	136	35.8	35.8	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

ด้านการปฏิบัติงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3.00	1	0.3	0.3	0.3
	3.33	1	0.3	0.3	0.5
	3.67	13	3.4	3.4	3.9
	4.00	75	19.7	19.7	23.7
	4.33	116	30.5	30.5	54.2
	4.67	42	11.1	11.1	65.3
	5.00	132	34.7	34.7	100.0
	Total	380	100.0	100.0	

ด้านการติดตามผล

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2.33	3	0.8	0.8	0.8
	3.00	6	1.6	1.6	2.4

3.33	7	1.8	1.8	4.2
3.67	20	5.3	5.3	9.5
4.00	203	53.4	53.4	62.9
4.33	21	5.5	5.5	68.4
4.67	25	6.6	6.6	75.0
5.00	95	25.0	25.0	100.0
Total	380	100.0	100.0	

ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 2.33	1	0.3	0.3	0.3
2.67	5	1.3	1.3	1.6
3.00	33	8.7	8.7	10.3
3.33	31	8.2	8.2	18.4
3.67	57	15.0	15.0	33.4
4.00	154	40.5	40.5	73.9
4.33	20	5.3	5.3	79.2
4.67	30	7.9	7.9	87.1
5.00	49	12.9	12.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 3.29	1	0.3	0.3	0.3
3.33	2	0.5	0.5	0.8
3.43	2	0.5	0.5	1.3
3.48	1	0.3	0.3	1.6
3.48	1	0.3	0.3	1.8
3.48	1	0.3	0.3	2.1
3.52	2	0.5	0.5	2.6
3.62	2	0.5	0.5	3.2

3.67	1	0.3	0.3	3.4
3.71	1	0.3	0.3	3.7
3.71	3	0.8	0.8	4.5
3.76	1	0.3	0.3	4.7
3.81	1	0.3	0.3	5.0
3.81	5	1.3	1.3	6.3
3.86	4	1.1	1.1	7.4
3.86	11	2.9	2.9	10.3
3.90	12	3.2	3.2	13.4
3.95	3	.8	.8	14.2

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
3.95	6	1.6	1.6	15.8
4.00	15	3.9	3.9	19.7
4.00	1	.3	.3	20.0
4.05	1	.3	.3	20.3
4.05	6	1.6	1.6	21.8
4.10	7	1.8	1.8	23.7
4.10	5	1.3	1.3	25.0
4.14	5	1.3	1.3	26.3
4.14	13	3.4	3.4	29.7
4.19	12	3.2	3.2	32.9
4.24	6	1.6	1.6	34.5
4.29	15	3.9	3.9	38.4
4.33	30	7.9	7.9	46.3
4.38	6	1.6	1.6	47.9
4.38	21	5.5	5.5	53.4
4.43	23	6.1	6.1	59.5
4.48	21	5.5	5.5	65.0
4.52	14	3.7	3.7	68.7
4.52	1	0.3	0.3	68.9

4.57	8	2.1	2.1	71.1
4.62	5	1.3	1.3	72.4
4.62	14	3.7	3.7	76.1
4.67	1	0.3	.03	76.3
4.67	15	3.9	3.9	80.3
4.71	12	3.2	3.2	83.4
4.76	6	1.6	1.6	85.0
4.76	10	2.6	2.6	87.6
4.81	3	0.8	0.8	88.4
4.81	1	0.3	0.3	88.7
4.86	9	2.4	2.4	91.1
4.95	2	0.5	0.5	91.6

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
4.95	2	0.5	0.5	92.1
5.00	30	7.9	7.9	100.0
Total	380	100.0	100.0	

ด้านกลยุทธ์

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 2.67	3	0.8	0.8	0.8
3.00	11	2.9	2.9	3.7
3.33	21	5.5	5.5	9.2
3.67	53	13.9	13.9	23.2
4.00	101	26.6	26.6	49.7
4.33	128	33.7	33.7	83.4
4.67	18	4.7	4.7	88.2
5.00	45	11.8	11.8	100.0
Total	380	100.0	100.0	

ด้านการเงิน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.67	1	0.3	0.3	0.3
	2.00	1	0.3	0.3	0.5
	2.33	5	1.3	1.3	1.8
	2.67	14	3.7	3.7	5.5
	3.00	40	10.5	10.5	16.1
	3.33	48	12.6	12.6	28.7
	3.67	44	11.6	11.6	40.3
	4.00	74	19.5	19.5	59.7
	4.33	73	19.2	19.2	78.9
	4.67	39	10.3	10.3	89.2
	5.00	41	10.8	10.8	100.0
Total		380	100.0	100.0	

ด้านการดำเนินงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00	1	0.3	0.3	0.3
	1.33	1	0.3	0.3	0.5
	1.67	1	0.3	0.3	0.8
	2.00	3	0.8	0.8	1.6
	2.33	3	0.8	0.8	2.4
	2.67	14	3.7	3.7	6.1
	3.00	40	10.5	10.5	16.6
	3.33	46	12.1	12.1	28.7
	3.67	72	18.9	18.9	47.6
	4.00	66	17.4	17.4	65.0
	4.33	49	12.9	12.9	77.9

4.67	41	10.8	10.8	88.7
5.00	43	11.3	11.3	100.0
Total	380	100.0	100.0	

ด้านการควบคุม

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.00	2	0.5	0.5	0.5
1.67	1	0.3	0.3	0.8
2.00	2	0.5	0.5	1.3
2.33	3	0.8	0.8	2.1
2.67	9	2.4	2.4	4.5
3.00	25	6.6	6.6	11.1
3.33	25	6.6	6.6	17.6
3.67	45	11.8	11.8	29.5
4.00	102	26.8	26.8	56.3
4.33	46	12.1	12.1	68.4
4.67	36	9.5	9.5	77.9
5.00	84	22.1	22.1	100.0
Total	380	100.0	100.0	

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1.83	1	0.3	0.3	0.3
1.92	1	0.3	0.3	0.5
2.58	2	0.5	0.5	1.1
3.08	3	0.8	0.8	1.8
3.08	6	1.6	1.6	3.4
3.17	9	2.4	2.4	5.8
3.17	2	0.5	0.5	6.3
3.25	1	0.3	0.3	6.6
3.25	6	1.6	1.6	8.2

3.25	1	0.3	0.3	8.4
3.33	7	1.8	1.8	10.3
3.33	1	0.3	0.3	10.5
3.42	4	1.1	1.1	11.6
3.42	1	0.3	0.3	11.8
3.50	4	1.1	1.1	12.9

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
3.50	18	4.7	4.7	17.6
3.50	3	0.8	0.8	18.4
3.58	10	2.6	2.6	21.1
3.58	11	2.9	2.9	23.9
3.67	9	2.4	2.4	26.3
3.67	2	0.5	0.5	26.8
3.75	3	0.8	0.8	27.6
3.75	12	3.2	3.2	30.8
3.83	14	3.7	3.7	34.5
3.83	8	2.1	2.1	36.6
3.92	5	1.3	1.3	37.9
3.92	17	4.5	4.5	42.4
3.92	5	1.3	1.3	43.7
4.00	3	0.8	0.8	44.5
4.00	32	8.4	8.4	52.9
4.08	26	6.8	6.8	59.7
4.08	4	1.1	1.1	60.8
4.17	7	1.8	1.8	62.6
4.17	5	1.3	1.3	63.9
4.25	2	0.5	0.5	64.5
4.25	16	4.2	4.2	68.7
4.33	16	4.2	4.2	72.9
4.33	4	1.1	1.1	73.9

4.42	9	2.4	2.4	76.3
4.42	14	3.7	3.7	80.0
4.50	15	3.9	3.9	83.9
4.58	14	3.7	3.7	87.6
4.58	1	0.3	0.3	87.9
4.67	6	1.6	1.6	89.5
4.67	9	2.4	2.4	91.8
4.75	9	2.4	2.4	94.2

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
4.83	12	3.2	3.2	97.4
4.92	5	1.3	1.3	98.7
5.00	5	1.3	1.3	100.0
Total	380	100.0	100.0	

T-Test

Group Statistics

	1.เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านกลยุทธ์	1.ชาย	196	4.078	0.521	0.037
	2.หญิง	184	4.204	0.448	0.033
ด้านการเงิน	1.ชาย	196	3.846	0.742	0.053
	2.หญิง	184	4.018	0.613	0.045
ด้านการดำเนินงาน	1.ชาย	196	3.892	0.754	0.053
	2.หญิง	184	3.865	0.682	0.050
ด้านการควบคุม	1.ชาย	196	4.071	0.772	0.055
	2.หญิง	184	4.126	0.668	0.049
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1.ชาย	196	3.972	0.548	0.039
	2.หญิง	184	4.053	0.452	0.033

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances	
		F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Equal variances assumed	2.437	0.119
	Equal variances not assumed		
ด้านการเงิน	Equal variances assumed	12.715	0.000
	Equal variances not assumed		
ด้านการดำเนินงาน	Equal variances assumed	0.587	0.444
	Equal variances not assumed		
ด้านการควบคุม	Equal variances assumed	6.671	0.010
	Equal variances not assumed		
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Equal variances assumed	8.134	0.005
	Equal variances not assumed		

Independent Samples Test

		t-test for Equality of Means		
		t	df	Sig. (2-tailed)
ด้านกลยุทธ์	Equal variances assumed	-2.527	378	0.012
	Equal variances not assumed	-2.539	375.199	0.012
ด้านการเงิน	Equal variances assumed	-2.442	378	0.015
	Equal variances not assumed	-2.457	372.079	0.014
ด้านการดำเนินงาน	Equal variances assumed	0.364	378	0.716
	Equal variances not assumed	0.365	377.510	0.715
ด้านการควบคุม	Equal variances assumed	-0.745	378	0.456
	Equal variances not assumed	-0.749	375.529	0.454
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Equal variances assumed	-1.575	378	0.116
	Equal variances not assumed	-1.584	371.985	0.114

Independent Samples Test

		t-test for Equality of Means	
		Mean Difference	Std. Error Difference
ด้านกลยุทธ์	Equal variances assumed	-0.126	0.050
	Equal variances not assumed	-0.126	0.049
ด้านการเงิน	Equal variances assumed	-0.171	0.070
	Equal variances not assumed	-0.171	0.069
ด้านการดำเนินงาน	Equal variances assumed	0.026	0.073
	Equal variances not assumed	0.026	0.073
ด้านการควบคุม	Equal variances assumed	-0.055	0.074
	Equal variances not assumed	-0.055	0.073
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Equal variances assumed	-0.083	0.051
	Equal variances not assumed	-0.081	0.051

T-Test

Group Statistics

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านกลยุทธ์	1. โสด	108	4.138	0.525	0.050
	2. สมรส	272	4.139	0.477	0.028
ด้านการเงิน	1. โสด	108	3.969	0.676	0.065
	2. สมรส	272	3.914	0.692	0.041
ด้านการดำเนินงาน	1. โสด	108	3.959	0.742	0.071
	2. สมรส	272	3.848	0.709	0.043
ด้านการควบคุม	1. โสด	108	4.166	0.734	0.070
	2. สมรส	272	4.071	0.718	0.043
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1. โสด	108	4.058	0.490	0.047
	2. สมรส	272	3.993	0.510	0.030

Independent Samples Test

		t-test for Equality of Means		
		t	df	Sig. (2-tailed)
ด้านกลยุทธ์	Equal variances assumed	-0.015	378	0.988
	Equal variances not assumed	-0.014	180.903	0.989
ด้านการเงิน	Equal variances assumed	0.702	378	0.483
	Equal variances not assumed	0.709	200.629	0.479
ด้านการดำเนินงาน	Equal variances assumed	1.368	378	0.172
	Equal variances not assumed	1.341	188.748	0.182
ด้านการควบคุม	Equal variances assumed	1.162	378	0.246
	Equal variances not assumed	1.152	192.890	0.251
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Equal variances assumed	1.138	378	0.256
	Equal variances not assumed	1.158	203.963	0.248

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances	
		F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Equal variances assumed	1.436	0.231
	Equal variances not assumed		
ด้านการเงิน	Equal variances assumed	0.171	0.679
	Equal variances not assumed		
ด้านการดำเนินงาน	Equal variances assumed	2.209	0.138
	Equal variances not assumed		
ด้านการควบคุม	Equal variances assumed	0.128	0.721
	Equal variances not assumed		
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Equal variances assumed	0.418	0.518
	Equal variances not assumed		

Independent Samples Test

		t-test for Equality of Means	
		Mean Difference	Std. Error Difference
ด้านกลยุทธ์	Equal variances assumed	-0.000	0.055
	Equal variances not assumed	-0.000	0.058
ด้านการเงิน	Equal variances assumed	0.054	0.078
	Equal variances not assumed	0.054	0.077
ด้านการดำเนินงาน	Equal variances assumed	0.111	0.081
	Equal variances not assumed	0.111	0.083
ด้านการควบคุม	Equal variances assumed	0.095	0.082
	Equal variances not assumed	0.095	0.083
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Equal variances assumed	0.065	0.057
	Equal variances not assumed	0.065	0.056

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ด้านกลยุทธ์	1.25 - 30 ปี	41	4.048	0.529	0.082
	2.31 - 36 ปี	77	4.086	0.575	0.065
	3. 37 - 41 ปี	65	4.107	0.445	0.055
	4. 42 - 47 ปี	98	4.193	0.461	0.046
	5. มากกว่า 47 ปี	99	4.185	0.457	0.045
	Total	380	4.139	0.491	0.025
ด้านการเงิน	1.25 - 30 ปี	41	3.804	0.695	0.108
	2.31 - 36 ปี	77	3.982	0.621	0.070
	3. 37 - 41 ปี	65	3.871	0.711	0.088
	4. 42 - 47 ปี	98	3.993	0.680	0.068
	5. มากกว่า 47 ปี	99	3.915	0.725	0.072
	Total	380	3.929	0.687	0.035
ด้านการดำเนินงาน	1.25 - 30 ปี	41	4.073	0.656	0.102
	2.31 - 36 ปี	77	3.857	0.780	0.088
	3. 37 - 41 ปี	65	3.661	0.638	0.079
	4. 42 - 47 ปี	98	3.884	0.758	0.076

	5. มากกว่า 47 ปี	99	3.956	0.682	0.068
	Total	380	3.879	0.719	0.036
ด้านการควบคุม	1.25 - 30 ปี	41	4.073	0.750	0.117
	2.31 - 36 ปี	77	4.112	0.803	0.091
	3. 37 - 41 ปี	65	3.959	0.718	0.089
	4. 42 - 47 ปี	98	4.136	0.690	0.069
	5. มากกว่า 47 ปี	99	4.151	0.683	0.068
	Total	380	4.098	0.723	0.037
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1.25 - 30 ปี	41	4.000	0.503	0.078
	2.31 - 36 ปี	77	4.009	0.514	0.058
	3. 37 - 41 ปี	65	3.900	0.482	0.059
	4. 42 - 47 ปี	98	4.051	0.517	0.052
	5. มากกว่า 47 ปี	99	4.052	0.500	0.050
	Total	380	4.011	0.505	0.025

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	1.115	4	1.158	1.158	0.329
	Within Groups	90.270	375			
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	1.487	4	0.785	0.785	0.535
	Within Groups	177.530	375			
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	5.249	4	2.575	2.575	0.037
	Within Groups	191.151	375			
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	1.723	4	0.822	0.822	0.512
	Within Groups	196.609	375			
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Between Groups	1.137	4	1.115	1.115	0.349
	Within Groups	95.670	375	0.255		
	Total	96.808	379			

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 3. อายุ	(J) 3. อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ด้านการดำเนินงาน	1.25 - 30 ปี	2.31 - 36 ปี	0.216	0.138	0.118	-0.055	0.487	
		3. 37 - 41 ปี	0.411*	0.142	0.004	0.131	0.691	
		4. 42 - 47 ปี	0.188	0.132	0.156	-0.072	0.449	
		5. มากกว่า 47 ปี	0.116	0.132	0.378	-0.143	0.377	
		2.31 - 36 ปี	1.25 - 30 ปี	-0.216	0.138	0.118	-0.487	0.055
	2.31 - 36 ปี	3. 37 - 41 ปี	0.195	0.120	0.105	-0.040	0.432	
		4. 42 - 47 ปี	-0.027	0.108	0.803	-0.241	0.186	
		5. มากกว่า 47 ปี	-0.099	0.108	0.362	-0.312	0.114	
		3. 37 - 41 ปี	1.25 - 30 ปี	-0.411*	0.142	0.004	-0.691	-0.131
		2.31 - 36 ปี	-0.195	0.120	0.105	-0.432	0.040	
	3. 37 - 41 ปี	4. 42 - 47 ปี	-0.222	0.114	0.052	-0.447	0.001	
		5. มากกว่า 47 ปี	-0.294*	0.113	0.010	-0.518	-0.070	
		4. 42 - 47 ปี	1.25 - 30 ปี	-0.188	0.132	0.156	-0.449	0.072
		2.31 - 36 ปี	0.027	0.108	0.803	-0.186	0.241	
		3. 37 - 41 ปี	0.222	0.114	0.052	-0.001	0.447	
	4. 42 - 47 ปี	5. มากกว่า 47 ปี	-0.071	0.101	0.480	-0.271	0.128	
		5. มากกว่า 47 ปี	1.25 - 30 ปี	-0.116	0.132	0.378	-0.377	0.143
		2.31 - 36 ปี	0.099	0.108	0.362	-0.114	0.312	
		3. 37 - 41 ปี	0.294*	0.113	0.010	0.070	0.518	
		4. 42 - 47 ปี	0.071	0.101	0.480	-0.128	0.271	

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	1.194	3	0.398	1.660	0.175
	Within Groups	90.191	376	0.240		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	0.447	3	0.149	0.314	0.816
	Within Groups	178.571	376	0.475		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	1.624	3	0.541	1.045	0.373
	Within Groups	194.777	376	0.518		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	0.696	3	0.232	0.441	0.723
	Within Groups	197.636	376	0.526		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความ เสี่ยงขององค์กร	Between Groups	0.103	3	0.034	0.134	0.940
	Within Groups	96.705	376	0.257		
	Total	96.808	379			

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	0.753	4	0.188	0.778	0.540
	Within Groups	90.633	375	0.242		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	0.353	4	0.088	0.185	0.946
	Within Groups	178.664	375	0.476		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	6.048	4	1.512	2.979	0.019*
	Within Groups	190.353	375	0.508		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	2.667	4	0.667	1.278	0.278
	Within Groups	195.665	375	0.522		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความ	Between Groups	1.259	4	0.315	1.235	0.295

เสียงขององค์กร	Within Groups	95.549	375	0.255		
	Total	96.808	379			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 6. รายได้ต่อเดือน	(J) 6. รายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ด้านการดำเนินงาน	1.15,000 บาท - 30,000 บาท	2. 30,001 บาท - 45,000 บาท	0.038	0.111	0.726	-0.179	0.257	
		3. 45,001 บาท - 60,000 บาท	0.267*	0.114	0.019	0.043	0.492	
		4. 60,001 บาท - 75,000 บาท	-0.058	0.125	0.641	-0.304	0.187	
		5.มากกว่า 75,000 บาท	-0.086	0.113	0.448	-0.310	0.137	
		2. 30,001 บาท - 45,000 บาท	1.15,000 บาท - 30,000 บาท	-0.038	0.111	0.726	-0.257	0.179
		3. 45,001 บาท - 60,000 บาท	0.229*	0.110	0.039	0.011	0.446	
		4. 60,001 บาท - 75,000 บาท	-0.097	0.121	0.424	-0.336	0.142	
		5.มากกว่า 75,000 บาท	-0.125	0.110	0.255	-0.341	0.091	
		3. 45,001 บาท - 60,000 บาท	1.15,000 บาท - 30,000 บาท	-0.267*	0.114	0.019	-0.492	-0.043
		2. 30,001 บาท - 45,000 บาท		-0.229*	0.110	0.039	-0.446	-0.011
		4. 60,001 บาท - 75,000 บาท	-0.326*	0.124	0.009	-0.571	-0.081	
		5.มากกว่า 75,000 บาท	-0.354*	0.113	0.002	-0.576	-0.132	
		4. 60,001 บาท - 75,000 บาท	1.15,000 บาท - 30,000 บาท	0.058	0.125	0.641	-0.187	0.304

	2. 30,001 บาท - 45,000 บาท	0.097	0.121	0.424	-0.142	0.336
	3. 45,001 บาท - 60,000 บาท	0.326*	0.124	0.009	0.081	0.571
	5.มากกว่า 75,000 บาท	-0.027	0.124	0.822	-0.272	0.216
5.มากกว่า 75,000 บาท	1.15,000 บาท - 30,000 บาท	0.086	0.113	0.448	-0.137	0.310
	2. 30,001 บาท - 45,000 บาท	0.125	0.110	0.255	-0.091	0.341
	3. 45,001 บาท - 60,000 บาท	0.354*	0.113	0.002	0.132	0.576
	4. 60,001 บาท - 75,000 บาท	0.027	0.124	0.822	-0.216	0.272

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	0.644	3	0.215	0.890	0.447
	Within Groups	90.742	376	0.241		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	0.098	3	0.033	0.068	0.977
	Within Groups	178.920	376	0.476		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	0.741	3	0.247	0.475	0.700
	Within Groups	195.660	376	0.520		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	0.385	3	0.128	2.44	0.866
	Within Groups	197.947	376	0.526		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการ บริหารความเสี่ยง ขององค์กร	Between Groups	0.093	3	0.031	1.21	0.948
	Within Groups	96.715	376	0.257		
	Total	96.808	379			

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	2.051	6	0.342	1.428	0.203
	Within Groups	89.334	373	0.240		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	9.464	6	1.577	3.470	0.002*
	Within Groups	169.553	373	0.455		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	13.946	6	2.324	4.752	0.000*
	Within Groups	182.455	373	0.489		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	11.443	6	1.907	3.806	0.001*
	Within Groups	186.889	373	0.501		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผล การบริหาร ความเสี่ยง ขององค์กร	Between Groups	5.025	6	0.837	3.404	0.003*
	Within Groups	91.783	373	0.246		
	Total	96.808	379			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 1. ประเภทของ ธุรกิจที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุน	(J) 1. ประเภทของ ธุรกิจที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
						ด้านการเงิน	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร
		3.อุตสาหกรรมเบา	-0.102	0.128	0.423	-0.354	0.149
		4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.058	0.121	0.629	-0.180	0.298
		5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.199	0.128	0.121	-0.052	0.451
		6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	0.140	0.129	0.278	-0.113	0.395
		7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.302*	0.115	0.009	0.074	0.530
	2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะขั้น มูลฐาน	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	0.275	0.178	0.123	-0.075	0.625
		3.อุตสาหกรรมเบา	0.172	0.180	0.339	-0.182	0.527
		4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.334	0.175	0.058	-0.011	0.679
		5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.474*	0.180	0.009	0.119	0.828
		6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	0.415*	0.181	0.022	0.059	0.772
		7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.578*	0.171	0.001	0.240	0.916

3.อุตสาหกรรมเบา	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	0.102	0.128	0.423	-0.149	0.354
	2.เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.172	0.180	0.339	-0.527	0.182
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.161	0.124	0.196	-0.083	0.407
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.301*	0.130	0.022	0.044	0.559
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.243	0.132	0.066	-0.166	0.503
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.405*	0.119	0.001	0.171	0.639
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.058	0.121	0.629	-0.298
2.เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้น มูลฐาน		-0.334	0.175	0.058	-0.679	0.011
3.อุตสาหกรรมเบา		-0.161	0.124	0.196	-0.407	0.083
5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า		0.140	0.124	0.262	-0.105	0.385
6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก		0.081	0.126	0.517	-0.166	0.329
7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค		0.243*	0.112	0.030	0.023	0.464
5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า		1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.199	0.128	0.121	-0.451
	2.เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.474*	0.180	0.009	-0.828	-0.119

	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.301*	0.130	0.022	-0.559	-0.044
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.140	0.124	0.262	-0.385	0.105
	6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	-0.058	0.132	0.659	-0.318	0.201
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.103	0.119	0.384	-0.130	0.338
6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.140	0.129	0.278	-0.395	0.113
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.415*	0.181	0.022	-0.772	-0.059
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.243	0.132	0.066	-0.503	0.016
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.081	0.126	0.517	-0.329	0.166
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.058	0.132	0.659	-0.201	0.318
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.162	0.120	0.179	-0.074	0.399
7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.302*	0.115	0.009	-0.530	-0.074
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.578*	0.171	0.001	-0.916	-0.240
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.405*	0.119	0.001	-0.639	-0.171
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.243*	0.112	0.030	-0.464	-0.023
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	-0.103	0.119	0.384	-0.338	0.130

		6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	-0.162	0.120	0.179	-0.399	0.074
ด้านการดำเนินงาน	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะชั้น มูลฐาน	0.077	0.184	0.676	-0.286	0.441
		3.อุตสาหกรรมเบา	0.359*	0.132	0.007	0.098	0.621
		4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.452*	0.126	0.000	0.204	0.701
		5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.605*	0.132	0.000	0.343	0.866
		6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.488*	0.134	0.000	0.224	0.752
		7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.429*	0.120	0.000	0.193	0.666
		2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะชั้น มูลฐาน	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.077	0.184	0.676	-0.441
		3.อุตสาหกรรมเบา	0.282	0.187	0.132	-0.085	0.650
		4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.375*	0.182	0.040	0.016	0.734
		5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.527*	0.187	0.005	0.159	0.895
		6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.410*	0.187	0.030	0.041	0.780
		7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.352*	0.178	0.049	0.001	0.703
	3.อุตสาหกรรมเบา	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.359*	0.132	0.007	-0.621	-0.098
		2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะชั้น มูลฐาน	-0.282	0.187	0.132	-0.650	0.085

	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.093	0.129	0.473	-0.161	0.347
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.245	0.135	0.072	-0.021	0.512
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.128	0.137	0.350	-0.141	0.398
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.070	0.123	0.571	-0.172	0.313
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.452*	0.126	0.000	-0.701	-0.204
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.375*	0.182	0.040	-0.734	-0.016
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.093	0.129	0.473	-0.347	0.161
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.152	0.129	0.240	-0.102	0.406
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.035	0.130	0.787	-0.222	0.292
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	-0.023	0.116	0.843	-0.252	0.206
5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.605*	0.132	0.000	-0.866	-0.343
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.527*	0.187	0.005	-0.895	-0.159
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.245	0.135	0.072	-0.512	0.021
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.152	0.129	0.240	-0.406	0.102
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	-0.116	0.137	0.395	-0.386	0.152

		7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	-0.175	0.123	0.157	-0.418	0.067
6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร		-0.488*	0.134	0.000	-0.752	-0.224
	2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะขั้น มูลฐาน		-0.410*	0.187	0.030	-0.780	-0.041
	3.อุตสาหกรรมเบา		-0.128	0.137	0.350	-0.398	0.141
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง		-0.035	0.130	0.787	-0.292	0.222
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า		0.116	0.137	0.395	-0.152	0.386
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค		-0.058	0.125	0.641	-0.304	0.187
7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร		-0.429*	0.120	0.000	-0.666	-0.193
	2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะขั้น มูลฐาน		-0.352*	0.178	0.049	-0.703	-0.001
	3.อุตสาหกรรมเบา		-0.070	0.123	0.571	-0.313	0.172
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง		0.023	0.116	0.843	-0.206	0.252
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า		0.175	0.123	0.157	-0.067	0.418
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก		0.058	0.125	0.641	-0.187	0.304
ด้านการควบคุม	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะขั้น มูลฐาน	0.075	0.187	0.685	-0.292	0.443
		3.อุตสาหกรรมเบา	0.074	0.134	0.578	-0.189	0.339

	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.216	0.127	0.092	-0.035	0.467
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.376*	0.134	0.005	0.112	0.641
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.548*	0.135	0.000	0.281	0.815
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.297*	0.121	0.015	0.058	0.537
2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.075	0.187	0.685	-0.443	0.292
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.000	0.189	0.996	-0.373	0.371
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.140	0.184	0.448	-0.222	0.503
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.300	0.189	0.113	-0.071	0.673
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.472*	0.190	0.013	0.098	0.846
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.222	0.180	0.219	-0.132	0.576
3.อุตสาหกรรมเบา	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.074	0.134	0.578	-0.339	0.189
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	0.000	0.189	0.996	-0.371	0.373
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.141	0.131	0.282	-0.116	0.398
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.301*	0.137	0.029	0.031	0.572

	6.เคมีภัณฑ์ กระจาย และพลาสติก	0.473*	0.138	0.001	0.200	0.746
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.223	0.125	0.075	-0.022	0.468
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.216	0.127	0.092	-0.467	0.035
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.140	0.184	0.448	-0.503	0.222
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.141	0.131	0.282	-0.398	0.116
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.160	0.131	0.220	-0.096	0.418
	6.เคมีภัณฑ์ กระจาย และพลาสติก	0.332*	0.132	0.013	0.071	0.592
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.081	0.117	0.487	-0.149	0.313
5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.376*	0.134	0.005	-0.641	-0.112
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.300	0.189	0.113	-0.673	0.071
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.301*	0.137	0.029	-0.572	-0.031
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.160	0.131	0.220	-0.418	0.096
	6.เคมีภัณฑ์ กระจาย และพลาสติก	0.171	0.138	0.218	-0.101	0.444
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	-0.078	0.125	0.529	-0.324	0.167
6.เคมีภัณฑ์ กระจาย และพลาสติก	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.548*	0.135	0.000	-0.815	-0.281

		2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะชั้น มูลฐาน	-0.472*	0.190	0.013	-0.846	-0.098
		3.อุตสาหกรรมเบา	-0.473*	0.138	0.001	-0.746	-0.200
		4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.332*	0.132	0.013	-0.592	-0.071
		5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	-0.171	0.138	0.218	-0.444	0.101
		7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	-0.250*	0.126	0.049	-0.499	-0.001
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.297*	0.121	0.015	-0.537	-0.058
		2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะชั้น มูลฐาน	-0.222	0.180	0.219	-0.576	0.132
		3.อุตสาหกรรมเบา	-0.223	0.125	0.075	-0.468	0.022
		4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.081	0.117	0.487	-0.313	0.149
		5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.078	0.125	0.529	-0.167	0.324
		6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	0.250*	0.126	0.049	0.001	0.499
ประสิทธิผลการ บริหารความเสี่ยง ขององค์กร	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	2.เหมืองแร่ เซรา มิกส์ และ โลหะชั้น มูลฐาน	-0.045	0.131	0.730	-0.303	0.212
		3.อุตสาหกรรมเบา	0.042	0.094	0.652	-0.142	0.227
		4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.139	0.089	0.120	-0.036	0.315

	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.272*	0.094	0.004	0.086	0.457
	6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	0.300*	0.095	0.002	0.113	0.488
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.222*	0.085	0.009	0.055	0.390
2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	0.045	0.131	0.730	-0.212	0.303
	3.อุตสาหกรรมเบา	0.087	0.132	0.508	-0.172	0.348
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.184	0.129	0.154	-0.069	0.439
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.317*	0.132	0.017	0.056	0.578
	6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	0.346*	0.133	0.010	0.084	0.608
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.268*	0.126	0.035	0.019	0.516
3.อุตสาหกรรมเบา	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.042	0.094	0.652	-0.227	0.142
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.087	0.132	0.508	-0.348	0.172
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	0.097	0.091	0.291	-0.083	0.277
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.229*	0.096	0.018	0.0401	0.419
	6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	0.258*	0.097	0.008	0.066	0.449

	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.180*	0.087	0.040	0.007	0.352
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.139	0.089	0.120	-0.315	0.036
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.184	0.129	0.154	-0.439	0.069
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.097	0.091	0.291	-0.277	0.083
	5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.132	0.091	0.150	-0.048	0.313
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.161	0.092	0.083	-0.021	0.343
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	0.083	0.082	0.314	-0.079	0.245
5.อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.272*	0.094	0.004	-0.457	-0.086
	2.เหมืองแร่ เซรามิก และ โลหะขั้น มูลฐาน	-0.317*	0.132	0.017	-0.578	-0.056
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.229*	0.096	0.018	-0.419	-0.040
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.132	0.091	0.150	-0.313	0.048
	6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	0.028	0.097	0.768	-0.162	0.220
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	-0.049	0.087	0.574	-0.221	0.123
6.เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก	1.เกษตรกรรมและ ผลิตผลทางการ เกษตร	-0.300*	0.095	0.002	-0.488	-0.113

	2.เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน	-0.346*	0.133	0.010	-0.608	-0.084
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.258*	0.097	0.008	-0.449	-0.066
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.161	0.092	0.083	-0.343	0.021
	5.อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	-0.028	0.097	0.768	-0.220	0.162
	7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	-0.078	0.088	0.380	-0.252	0.096
7.กิจการบริการและ สาธารณูปโภค	1.เกษตรกรรมและ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	-0.222*	0.085	0.009	-0.390	-0.055
	2.เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน	-0.268*	0.126	0.035	-0.516	-0.019
	3.อุตสาหกรรมเบา	-0.180*	0.087	0.040	-0.352	-0.007
	4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ขนส่ง	-0.083	0.082	0.314	-0.245	0.079
	5.อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.049	0.087	0.574	-0.123	0.221
	6.เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	0.078	0.088	0.380	-0.094	0.252

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ด้านกลยุทธ์	1.น้อยกว่า 1 ล้านบาท	25	4.266	0.518	0.103
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	47	4.269	0.397	0.057
	3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	84	4.214	0.419	0.045
	4. มากกว่า 10 ล้านบาท	224	4.069	0.520	0.034
	Total	380	4.139	0.491	0.025
ด้านการเงิน	1.น้อยกว่า 1 ล้านบาท	25	4.200	0.763	0.152
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	47	3.822	0.698	0.101
	3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	84	3.964	0.658	0.071
	4. มากกว่า 10 ล้านบาท	224	3.909	0.683	0.045
	Total	380	3.929	0.687	0.035
ด้านการดำเนินงาน	1.น้อยกว่า 1 ล้านบาท	25	3.840	0.714	0.142
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	47	3.687	0.835	0.121
	3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	84	3.785	0.772	0.084
	4. มากกว่า 10 ล้านบาท	224	3.959	0.665	0.044
	Total	380	3.879	0.719	0.036
ด้านการควบคุม	1.น้อยกว่า 1 ล้านบาท	25	4.160	0.800	0.160
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	47	4.014	0.908	0.132
	3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	84	4.134	0.619	0.067
	4. มากกว่า 10 ล้านบาท	224	4.095	0.710	0.047
	Total	380	4.098	0.723	0.037
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1.น้อยกว่า 1 ล้านบาท	25	4.116	0.553	0.110
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	47	3.948	0.602	0.087
	3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	84	4.024	0.485	0.053
	4. มากกว่า 10 ล้านบาท	224	4.008	0.486	0.032
	Total	380	4.011	0.505	0.025

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	2.752	3	0.917	3.892	0.009*
	Within Groups	88.633	376	0.236		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	2.559	3	0.853	1.818	0.143
	Within Groups	176.458	376	0.469		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	3.948	3	1.316	2.571	0.054
	Within Groups	192.453	376	0.512		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	0.542	3	0.181	0.344	0.794
	Within Groups	197.790	376	0.526		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Between Groups	0.479	3	0.160	0.624	0.600
	Within Groups	96.329	376	0.256		
	Total	96.808	379			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 2. ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ	(J) 2. ทุนจดทะเบียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
						ด้านกลยุทธ์	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท
		3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	0.052	0.110	0.636	-0.165	0.269
		4. มากกว่า 10 ล้านบาท	0.196	0.102	0.055	-0.004	0.398
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	0.002	0.120	0.981	-0.233	0.239

	3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	0.055	0.088	0.533	-0.118	0.229
	4. มากกว่า 10 ล้านบาท	0.199*	0.077	0.011	0.046	0.352
3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	-0.052	0.110	0.636	-0.269	0.165
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	-0.055	0.088	0.533	-0.229	0.118
	4. มากกว่า 10 ล้านบาท	0.144*	0.062	0.021	0.022	0.266
4. มากกว่า 10 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	-0.196	0.102	0.055	-0.398	0.004
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	-0.199*	0.077	0.011	-0.352	-0.046
	3.5 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	-0.144*	0.062	0.021	-0.266	-0.022

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ด้านกลยุทธ์	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	16	3.979	0.493	0.123
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	53	4.138	0.430	0.059
	3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	106	4.251	0.413	0.040
	4. มากกว่า 20 ล้านบาท	205	4.094	0.533	0.037
	Total	380	4.139	0.491	0.025
ด้านการเงิน	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	16	4.270	0.533	0.133
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	53	3.786	0.765	0.105
	3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	106	3.918	0.640	0.062
	4. มากกว่า 20 ล้านบาท	205	3.946	0.693	0.048
	Total	380	3.929	0.687	0.035
ด้านการดำเนินงาน	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	16	3.895	0.526	0.131
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	53	3.515	0.863	0.118

	3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	106	3.805	0.691	0.067
	4. มากกว่า 20 ล้านบาท	205	4.011	0.671	0.046
	Total	380	3.879	0.719	0.036
ด้านการควบคุม	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	16	4.312	0.626	0.156
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	53	3.773	0.958	0.131
	3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	106	4.169	0.567	0.055
	4. มากกว่า 20 ล้านบาท	205	4.128	0.713	0.049
	Total	380	4.098	0.723	0.037
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	16	4.114	0.448	0.112
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	53	3.803	0.641	0.088
	3. มากกว่า 5 ล้านบาท - 20 ล้านบาท	106	4.036	0.408	0.039
	4. มากกว่า 20 ล้านบาท	205	4.045	0.505	0.035
	Total	380	4.011	0.505	0.025

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	2.161	3	0.720	3.036	0.029*
	Within Groups	89.224	376	0.237		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	3.025	3	1.008	2.154	0.093
	Within Groups	175.993	376	0.468		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	11.171	3	3.724	7.559	0.000*
	Within Groups	185.230	376	0.493		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	7.051	3	2.350	4.620	0.003*
	Within Groups	191.281	376	0.509		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Between Groups	2.760	3	0.920	3.678	0.012*
	Within Groups	94.048	376	0.250		
	Total	96.808	379			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 3. มูลค่าสินทรัพย์ ทั้งสิ้นในปัจจุบัน	(J) 3. มูลค่า สินทรัพย์ทั้งสิ้นใน ปัจจุบัน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
						ด้านกลยุทธ์	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท
		3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	-0.272*	0.130	0.038	-0.529	-0.015
		4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	-0.115	0.126	0.363	-0.363	0.133
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้าน บาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	0.159	0.138	0.253	-0.114	0.432
		3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	-0.113	0.081	0.168	-0.274	0.047
		4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	0.044	0.075	0.558	-0.103	0.191
	3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	0.272*	0.130	0.038	0.015	0.529
		2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	0.113	0.081	0.168	-0.047	0.274
		4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	0.157*	0.058	0.007	0.042	0.271
	4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	0.115	0.126	0.363	-0.133	0.363
		2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	-0.044	0.075	0.558	-0.191	0.103
		3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	-0.157*	0.058	0.007	-0.271	-0.042
ด้านการควบคุม	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	0.538*	0.203	0.008	0.138	0.939
		3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	0.142	0.191	0.456	-0.233	0.518

	4. มากกว่า 20 ล้าน บาท		0.184	0.185	0.321	-0.180	0.548
2.1 ล้านบาท - 5 ล้าน บาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท		-0.538*	0.203	0.008	-0.939	-0.138
	3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท		-0.396*	0.119	0.001	-0.632	-0.160
	4. มากกว่า 20 ล้าน บาท		-0.354*	0.109	0.001	-0.571	-0.138
3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท		-0.142	0.191	0.456	-0.518	0.233
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท		0.396*	0.119	0.001	0.160	0.632
	4. มากกว่า 20 ล้าน บาท		0.041	0.085	0.628	-0.126	0.209
4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท		-0.184	0.185	0.321	-0.548	0.180
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท		-0.354*	0.109	0.001	0.138	0.571
	3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท		-0.041	0.085	0.628	-0.209	0.126
ประสิทธิผลการ บริหารความเสี่ยง ขององค์กร	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	0.311*	0.142	0.030	0.030	0.591
		3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	0.078	0.134	0.559	-0.185	0.342
		4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	-0.069	0.129	0.593	-0.185	0.324
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้าน บาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	-0.311*	0.142	0.030	-0.591	-0.030
		3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	-0.232*	0.084	0.006	-0.398	-0.067
	4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	-0.241*	0.077	0.002	-0.393	-0.090	
3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท		-0.078	0.134	0.559	-0.342	0.185

	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	0.232*	0.084	0.006	0.067	0.398
	4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	-0.008	0.059	0.881	-0.126	0.108
4. มากกว่า 20 ล้าน บาท	1. น้อยกว่า 1 ล้าน บาท	-0.069	0.129	0.593	-0.324	0.185
	2.1 ล้านบาท - 5 ล้านบาท	0.241*	0.077	0.002	0.090	0.393
	3. มากกว่า 5 ล้าน บาท - 20 ล้านบาท	0.008	0.059	0.881	-0.108	0.126

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ด้านกลยุทธ์	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	15	3.911	0.555	0.143
	2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	74	4.225	0.506	0.058
	3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	133	4.140	0.506	0.043
	4.มากกว่า 50 ล้านบาท	158	4.120	0.459	0.036
	Total	380	4.139	0.491	0.025
ด้านการเงิน	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	15	3.800	0.614	0.158
	2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	74	3.973	0.710	0.082
	3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	133	3.884	0.679	0.058
	4.มากกว่า 50 ล้านบาท	158	3.959	0.692	0.055
	Total	380	3.929	0.687	0.035
ด้านการดำเนินงาน	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	15	3.733	0.644	0.166
	2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	74	3.684	0.795	0.092
	3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	133	3.892	0.732	0.063
	4.มากกว่า 50 ล้านบาท	158	3.974	0.662	0.052
	Total	380	3.879	0.719	0.036
ด้านการควบคุม	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	15	4.066	0.593	0.153
	2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	74	4.018	0.863	0.100

	3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	133	4.147	0.670	0.058
	4.มากกว่า 50 ล้านบาท	158	4.097	0.708	0.056
	Total	380	4.098	0.723	0.037
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	15	3.877	0.411	0.106
	2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	74	3.975	0.598	0.069
	3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	133	4.016	0.474	0.041
	4.มากกว่า 50 ล้านบาท	158	4.038	0.492	0.039
	Total	380	4.011	0.50540	0.02593

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	1.385	3	0.462	1.929	0.124
	Within Groups	90.001	376	0.239		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	0.804	3	0.268	0.566	0.638
	Within Groups	178.213	376	0.474		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	4.582	3	1.527	2.994	0.031*
	Within Groups	191.819	376	0.510		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	0.819	3	0.273	0.520	0.669
	Within Groups	197.513	376	0.525		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Between Groups	0.479	3	0.160	0.624	0.600
	Within Groups	96.328	376	0.256		
	Total	96.808	379			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 4. ยอดรายได้ สุทธิต่อปีของธุรกิจ	(J) 4. ยอดรายได้ สุทธิต่อปีของธุรกิจ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
						ด้านการดำเนินงาน	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท
		3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	-0.1580	0.194	0.415	-0.541	0.223
		4.มากกว่า 50 ล้านบาท	-0.241	0.192	0.212	-0.620	0.138
	2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	-0.048	0.202	0.810	-0.446	0.349
		3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	-0.207*	0.103	0.046	-0.411	-0.003
		4.มากกว่า 50 ล้านบาท	-0.29000*	0.1006	0.004	-0.4878	-0.0922
	3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	0.158	0.194	0.415	-0.223	0.541
		2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	0.207*	0.103	0.046	0.003	0.411
		4.มากกว่า 50 ล้านบาท	-0.082	0.084	0.327	-0.247	0.082
	4.มากกว่า 50 ล้านบาท	1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท	0.241	0.192	0.212	-0.138	0.620
		2.1 ล้านบาท - 10 ล้านบาท	0.290*	0.100	0.004	0.092	0.487
		3. มากกว่า 10 ล้านบาท - 50 ล้านบาท	0.082	0.084	0.327	-0.082	0.247

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ด้านกลยุทธ์	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	175	4.1219	0.49942	0.03775
	2. 11 - 20 ปี	116	4.1868	0.46788	0.04344
	3. 21 - 30 ปี	70	4.1000	0.48604	0.05809
	4. มากกว่า 30 ปี	19	4.1579	0.58128	0.13335
	Total	380	4.1395	0.49104	0.02519
ด้านการเงิน	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	175	3.881	0.711	0.053
	2. 11 - 20 ปี	116	4.037	0.636	0.059
	3. 21 - 30 ปี	70	3.804	0.665	0.079
	4. มากกว่า 30 ปี	19	4.175	0.740	0.169
	Total	380	3.929	0.687	0.035
ด้านการดำเนินงาน	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	175	3.853	0.799	0.060
	2. 11 - 20 ปี	116	3.876	0.668	0.062
	3. 21 - 30 ปี	70	3.866	0.568	0.067
	4. มากกว่า 30 ปี	19	4.193	0.722	0.165
	Total	380	3.879	0.719	0.036
ด้านการควบคุม	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	175	4.099	0.782	0.059
	2. 11 - 20 ปี	116	4.114	0.638	0.059
	3. 21 - 30 ปี	70	4.009	0.676	0.080
	4. มากกว่า 30 ปี	19	4.315	0.812	0.186
	Total	380	4.098	0.723	0.037
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	175	3.989	0.548	0.041
	2. 11 - 20 ปี	116	4.053	0.451	0.041
	3. 21 - 30 ปี	70	3.945	0.427	0.051
	4. มากกว่า 30 ปี	19	4.210	0.625	0.143
	Total	380	4.011	0.505	0.025

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	0.429	3	0.143	0.591	0.621
	Within Groups	90.957	376	0.242		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	3.984	3	1.328	2.853	0.037*
	Within Groups	175.033	376	0.466		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	2.000	3	0.667	1.289	0.278
	Within Groups	194.401	376	0.517		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	1.483	3	0.494	0.944	0.419
	Within Groups	196.850	376	0.524		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Between Groups	1.356	3	0.452	1.781	0.150
	Within Groups	95.451	376	0.254		
	Total	96.808	379			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 5. ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	(J) 5. ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
						ด้านการเงิน	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า
		3. 21 - 30 ปี	0.077	0.096	0.425	-0.112	0.266
		4. มากกว่า 30 ปี	-0.293	0.164	0.076	-0.617	0.030
	2. 11 - 20 ปี	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	0.155	0.081	0.058	-0.005	0.316
		3. 21 - 30 ปี	0.232*	0.103	0.025	0.029	0.435
		4. มากกว่า 30 ปี	-0.138	0.168	0.414	-0.470	0.193
	3. 21 - 30 ปี	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	-0.077	0.096	0.425	-0.266	0.112
		2. 11 - 20 ปี	-0.232*	0.103	0.025	-0.435	-0.029

	4. มากกว่า 30 ปี	-0.370*	0.176	0.036	-0.717	-0.023
4. มากกว่า 30 ปี	1.5 - 10 ปี หรือน้อยกว่า	0.293	0.164	0.076	-0.030	0.617
	2. 11 - 20 ปี	0.138	0.168	0.414	-0.193	0.470
	3. 21 - 30 ปี	0.370*	0.176	0.036	0.023	0.717

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ด้านกลยุทธ์	1.น้อยกว่า 100 คน	169	4.061	0.521	0.040
	2. 100 - 200 คน	104	4.147	0.457	0.044
	3. 201 - 300 คน	54	4.277	0.483	0.065
	4.มากกว่า 300 คน	53	4.232	0.421	0.057
	Total	380	4.139	0.491	0.025
ด้านการเงิน	1.น้อยกว่า 100 คน	169	3.891	0.672	0.051
	2. 100 - 200 คน	104	3.948	0.734	0.071
	3. 201 - 300 คน	54	3.870	0.652	0.088
	4.มากกว่า 300 คน	53	4.075	0.671	0.092
	Total	380	3.929	0.687	0.035
ด้านการดำเนินงาน	1.น้อยกว่า 100 คน	169	3.863	0.654	0.050
	2. 100 - 200 คน	104	3.823	0.812	0.079
	3. 201 - 300 คน	54	3.956	0.779	0.106
	4.มากกว่า 300 คน	53	3.962	0.668	0.091
	Total	380	3.879	0.719	0.036
ด้านการควบคุม	1.น้อยกว่า 100 คน	169	4.114	0.689	0.053
	2. 100 - 200 คน	104	4.080	0.807	0.079
	3. 201 - 300 คน	54	4.104	0.714	0.097
	4.มากกว่า 300 คน	53	4.075	0.681	0.093
	Total	380	4.098	0.723	0.037
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	1.น้อยกว่า 100 คน	169	3.982	0.464	0.035
	2. 100 - 200 คน	104	4.000	0.557	0.054
	3. 201 - 300 คน	54	4.052	0.543	0.074
	4.มากกว่า 300 คน	53	4.086	0.488	0.067
	Total	380	4.011	0.505	0.025

Post Hoc Tests

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกลยุทธ์	Between Groups	2.537	3	0.846	3.579	0.014*
	Within Groups	88.849	376	0.236		
	Total	91.386	379			
ด้านการเงิน	Between Groups	1.600	3	0.533	1.130	0.337
	Within Groups	177.417	376	0.472		
	Total	179.018	379			
ด้านการดำเนินงาน	Between Groups	1.050	3	0.350	0.674	0.569
	Within Groups	195.351	376	0.520		
	Total	196.401	379			
ด้านการควบคุม	Between Groups	0.108	3	0.036	0.068	0.977
	Within Groups	198.224	376	0.527		
	Total	198.332	379			
ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	Between Groups	0.542	3	0.181	0.706	0.549
	Within Groups	96.266	376	0.256		
	Total	96.808	379			

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) 6. จำนวนพนักงาน	(J) 6. จำนวนพนักงาน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ด้านกลยุทธ์	1. น้อยกว่า 100 คน	2. 100 - 200 คน	-0.086	0.060	0.155	-0.205	0.032
		3. 201 - 300 คน	-0.216*	0.075	0.005	-0.366	-0.067
		4. มากกว่า 300 คน	-0.171*	0.076	0.026	-0.322	-0.021
	2. 100 - 200 คน	1. น้อยกว่า 100 คน	0.086	0.060	0.155	-0.032	0.205
		3. 201 - 300 คน	-0.130	0.081	0.111	-0.290	0.030

	4.มากกว่า 300 คน		-0.085	0.082	0.299	-0.246	0.076
3. 201 - 300 คน	1.น้อยกว่า 100 คน		0.216*	0.075	0.005	0.067	0.366
	2. 100 - 200 คน		0.130	0.081	0.111	-0.030	0.290
	4.มากกว่า 300 คน		0.045	0.093	0.632	-0.139	0.229
4.มากกว่า 300 คน	1.น้อยกว่า 100 คน		0.171*	0.076	0.026	0.021	0.322
	2. 100 - 200 คน		0.085	0.082	0.299	-0.076	0.246
	3. 201 - 300 คน		-0.045	0.093	0.632	-0.229	0.139

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.590 ^b	0.348	0.345	0.397

a. Predictors: (Constant), การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน, ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	0.996	0.243		4.097	0.000
	การประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายใน	0.526	0.072	0.395	7.304	0.000
	ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.213	0.045	0.253	4.675	0.000

a. Dependent Variable: ด้านกลยุทธ์

Regression**Model Summary**

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.142 ^a	0.020	0.017	0.681

a. Predictors: (Constant), ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.998	0.337		8.903	0.000
	ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	0.204	0.073	0.142	2.781	0.006

a. Dependent Variable: ด้านการเงิน

Regression**Model Summary**

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.165 ^b	0.027	0.022	0.711

a. Predictors: (Constant), ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง, ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	3.834	0.381		10.051	0.000
	ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.201	0.066	0.163	3.043	0.003
	ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	-0.165	0.081	-0.109	-2.046	0.041

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	3.834	0.381		10.051	0.000
	ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.201	0.066	0.163	3.043	0.003
	ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน	-0.165	0.081	-0.109	-2.046	0.041

a. Dependent Variable: ด้านการดำเนินงาน

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.111 ^a	0.012	0.010	0.719

a. Predictors: (Constant), ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	3.551	0.255		13.921	0.000
	ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง	0.137	0.063	0.111	2.168	0.031

a. Predictors in the Model: (Constant), ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.239 ^a	0.057	0.055	0.491

a. Predictors: (Constant), ด้านการยอมรับสภาพความเสี่ยง

Correlations

		ด้านกล ยุทธ์	ด้าน การเงิน	ด้านการ ดำเนินงาน	ด้านการ ควบคุม	ประสิทธิผลการบริหาร ความเสี่ยงขององค์กร
ด้านการบริหารงาน ตรวจสอบภายใน	Pearson	0.309**	0.056	-0.086	-0.001	0.063
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.273	0.096	0.983	0.218
	N	380	380	0380	0380	0380
ด้านลักษณะของงาน ตรวจสอบภายใน	Pearson	0.368**	.142**	-0.058	0.044	0.132**
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	00.006	0.257	0.391	0.010
	N	380	380	380	380	380
ด้านการวางแผนการ ปฏิบัติงานตรวจสอบ ภายใน	Pearson	0.402**	0.118*	-0.012	0.081	0.162**
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.022	0.822	0.114	0.001
	N	380	380	380	380	380
ด้านการปฏิบัติงาน	Pearson	0.397**	0.058	0.067	0.054	0.159**
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.261	0.191	0.295	0.002
	N	380	380	380	380	380
ด้านการรายงานผลการ ปฏิบัติงาน	Pearson	0.441**	-0.006	0.026	0.015	0.120*
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.902	0.612	0.778	0.020
	N	380	380	380	380	380
ด้านการติดตามผล	Pearson	0.369**	-0.022	0.126*	0.081	0.156**
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.667	0.014	0.114	0.002
	N	380	380	380	380	380
ด้านการยอมรับสภาพ ความเสี่ยง	Pearson	0.506**	0.090	0.128*	0.111*	0.239**
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.079	0.012	0.031	0.000
	N	380	380	380	380	380
การประยุกต์ใช้มาตรฐาน การตรวจสอบภายใน	Pearson	0.557**	0.087	0.041	0.079	0.207**
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.092	0.429	0.126	0.000
	N	380	380	380	380	380

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวไกรณีย์ นวลสะอาด
วันเดือนปีเกิด	20 เมษายน 2530
ภูมิลำเนา	42 หมู่ 4 ตำบลควนหนองคว่ำ อำเภอกุพากรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 80130
สถานที่เกิด	อำเภอกุพากรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	84 / 66 หมู่ 3 หมู่บ้านพลอราวิลต์ ซอย 10 ตำบลบางพูน อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 12000
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดสมควร ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนร่อนพิบูลย์เกียรติวสุนทรากีวฑ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนเทคโนโลยีภาคใต้ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โรงเรียนเทคโนโลยีภาคใต้ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
ประวัติการทำงาน	ปี พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
E - mail	plemny2530@gmail.com

